TIRUKKURAL

Rev. DR. G. U. Pope

பொருளடக்கம்

அறத்துப்பால்

1. பாயிரவியல் அதிகாரம்: 1 முதல் 4 வரை

2. இல்லறவியல் அதிகாரம்: 5 முதல் 34 வரை

3. துறவறவியல் அதிகாரம்: 35 முதல் 37 வரை

4. ஊழியல் அதிகாரம்: 38

பொருட்பால்

1. அரசியல் அதிகாரம்: 39 முதல் 63 வரை

2. அமைச்சியல் அதிகாரம்: 64 முதல் 73 வரை

3. அரணியல் அதிகாரம்: 74 முதல் 75 வரை

4. கூழியல் அதிகாரம்: 76

5. படையியல் அதிகாரம்: 77 முதல் 78 வரை

6. நட்பியல் அதிகாரம்: 79 முதல் 95 வரை

7. குடியியல் அதிகாரம்: 96 முதல் 108 வரை

இன்பத்துப்பால்

1. களவியல் அதிகாரம்: 109 முதல் 115 வரை

2. கற்பியல் அதிகாரம்: 116 முதல் 133 வரை

திருக்குறளை எப்படிப் படிப்பது?

எப்பொருள், யார்-யார்-வாய்க் கேட்பினும்; அப்பொருள் மெய்ப்பொருள், காண்பது; அறிவு.

- 1. யார் சொல்வதையும், உண்மை என்று நம்பக்கூடாது.
- 2. கேள்விகள் கேட்க, கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- 3. என்ன கேள்விகள்?
 - 1. இது உண்மையா?
 - 2. ஏன்? எப்பொழுது?
 - 3. எப்படி? எங்கு?
 - 4. ஆதாரம் எது? உண்மையான ஆதாரமா?
 - 5. பிற கேள்விகள்? என்ன கேட்கலாம்?

சொல்லுக, சொல்லில் பயன்-உடைய! சொல்லற்க, சொல்லில் பயன்-இலாச் சொல்!

- 1. எவை பயன் உடையவை? எவை பயன் இல்லாதவை? ஏன்?
- 2. பயன் உடையவை: ஆராய்ந்து, தெளிய வேண்டும்
 - 1. எது எனக்கு நல்ல வழியில் உயர்வைத் தரும்?
 - 2. எது எனக்கு நல்லது?
- 3. பயன் இல்லாதவை: ஆராய்ந்து, தெளிய தேவை-இல்லாதவை. எனக்குத் தெரியாது என்று ஒதுக்கி விட வேண்டும். அதைப் பற்றிப் பேசுவதையும், கேட்பதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

கற்க, கசடு-அற, கற்பவை; கற்ற-பின், நிற்க, அதற்குத் தக!

- 1. கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். (எதை? ஏன்? எப்படி? யாரிடம்?)
- 2. நன்றாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- 3. நன்றாக கற்று (ஆராய்ந்து, முயற்சி செய்து, பயிற்சி செய்து), தெளிய வேண்டும்.
- கற்றதை தினமும் பயன்படுத்த வேண்டும். அதன் வழியில் நடக்கவேண்டும்.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

திருவள்ளுவர் திருக்குறளைக் கற்கும் ஒவ்வொருவரும், தத்தமக்குக் கிடைக்கும் உரைகளைத் துணையாக வைத்துக்கொண்டு, குறள்களின் பொருள்களைத் தானே ஆராய வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

திருக்குறள் - உற்சாகம் ஊட்டும் வரிகள் - தினமும்

உள்ளத்து அனையது, உயர்வு. அசாவாமை வேண்டும்;

என் உயர்வு, என்னிடம் உள்ளது. நல்ல எண்ணத்தோடு, நல்ல செயலை, நல்ல முயற்சியோடு நான் செய்தால், என் உயர்வு நிச்சயம். மன உறுதியோடு முயற்சி செய்வேன்.

முயற்சி, திருவினை ஆக்கும். முயற்சி, தன்-மெய்-வருத்தக் கூலி-தரும். பெருமை, முயற்சி தரும்.

மனம்-தூய்மை, செய்-வினை தூய்மை; அகம்-தூய்மை, வாய்மையால் காணப்படும். மனத்துக்கண் மாசு-இலன் ஆதல்; பணிவு-உடையன், இன்சொலன் ஆதல்; பொறுமை-உடைமை, போற்றி ஒழுகப்-படும்.

நல்லதை நினைப்பேன். நல்லதை பேசுவேன். அளவாக பேசுவேன். நல்லதை செய்வேன். பணிவையும், பொறுமையையும் வளர்த்துக் கொள்வேன்.

அற்றார் அழி-பசி தீர்த்தல்!

பசியால் வாடுபவர்க்கு/இல்லை என்று கேட்பவர்க்கு, என்னால் முடிந்ததை கொடுப்பேன்.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்-சொல்; நெடு-நீா், மறவி, மடி, துயில்; புறம்-கூறான் என்றல் இனிது.

பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடும் சொல் - இவைகளை முயற்சி செய்து தவிர்ப்பேன்.

காலம் தாழ்த்தி செய்தல், மறதி, சோம்பல், அளவுக்கு மீறிய தூக்கம் -இவைகளை முயற்சி செய்து தவிர்ப்பேன்.

அற்றால், அளவு-அறிந்து உண்க! பசித்தால், உடலுக்கு நலம் தருவதை, அளவாக சாப்பிடுவேன். உடலுக்கு நலம் தராத உணவை, தவிர்ப்பேன்.

நன்றி

- 1. த<u>மிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்</u>
- 2. த<u>மிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் திருக்குறள்</u>
- 3. தமிழிணையம் மின்னூலகம்
- 4. <u>மதுரை தமிழ் இலக்கிய மின்தொகுப்புத் திட்டம்</u>
- 5. அழகி மென்பொருள் செயலி

இந்த முயற்சி, அனைவரும் திருக்குறளை

- 1. எளிதில் படிக்க
- 2. நகல் எடுக்க
- 3. ஒரு அதிகாரத்தை மட்டும் நகல் எடுத்து படிக்க
- 4. தாளில் படிக்க வசதியாக, எழுத்து அளவு பெரியதாக
- திருக்குறள் முழுவதும், தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் வலைத்தளத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.
- 2. சில இடங்களில், படிப்பதற்கு எளிதாக மாற்றப்பட்டு உள்ளது.

நன்றி

- திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய, உரை ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும்.
- 2. இனி காலத்தின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப, தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், பிற மொழிகளிலும் உரை எழுதப்போகும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும்.

நிறை-உடைமை நீங்காமை வேண்டின்; பொறை-உடைமை, போற்றி ஒழுகப்-படும்.

Topics

1. The Praise of God	
2. The Excellence of Rain	3
3. The Greatness of Ascetics	5
4. Assertion of the Strength of Virtue	7
5. Married Life	9
6. The Goodness of the Help to Domestic Life	11
7. The Obtaining of Sons	13
8. The Possession of Love	15
9. Cherishing Guests	
10. The Utterance of Pleasant Words	19
11. The Knowledge of Benefits Conferred: Gratitude	21
12. Impartial Justice	
13. The Possession of Self-restraint	25
14. The Possession of Decorous Conduct	27
15. Not Coveting Another's Wife	29
16. The Possession of Patience: Forbearance	31
17. Absence of Envy	33
18. Absence of Covetousness	35
19. Not Backbiting	
20. The Not Speaking Profitless Words	
21. Dread of Evil Deeds	41
22. The knowledge of what is Befitting a Man's Posit	ion43
23. Giving	45
24. Renown	
25. The Possession of Grace: Benevolence	
26. The Refusal of Flesh	
27. Penitence: Mortification	53
28. Inconsistent Conduct	55
29. The Absence of Fraud	57
30. Truthfulness	
31. Absence of Wrath	
32. Inflicting No Pain	63
33. Not killing	
34. Instability	
35. Renunciation	
36. Perception of the True	71
37. The Extirpation of Desire	
38. Fate	
39. Kingly Greatness	
40. Learning	
41. The Absence of Learning	
42. Hearing	83

43.	The Possession of Knowledge: Wisdom	85
44.	The Correction of Faults	87
45.	Seeking the Aid of Great Men	89
46.	Not Associating with the Mean	91
47.	Acting after due Consideration	93
48.	Recognition of Power Energy	95
49.	Recognition of Opportunity	97
50.	Recognition of Place	99
51.	Examination before Reposing Confidence	101
52.	Employment of Duly-Selected Agents	103
	Cherishing Kindred	
	Absence of Self-Forgetfulness	
55.	The Right Sceptre	109
56.	Tyranny	111
	Not Acting so as to Inspire Fear	
	Benignity	
59.	The use of Detectives	117
60.	Magnanimity: Elevation of Mind	119
61.	The Absence of Sloth	121
62.	Manly Activity	123
63.	Not Despairing in Afflicting Times	125
	The Ministry	
	Power in Words	
	Purity in Deed	
	Firmness in Deed	
	The Method of Action	
	The Embassy	
70.	Conduct in the Presence of the King	139
	The Knowledge of Indications	
	The Knowledge of the Council Chamber	
	Not Quailing before the Council	
	The Land	
75.	The Fort	149
	The Method of Collecting Revenue	
	The Excellence of an Army	
	Military Spirit	
	Friendship : Allies	
	Scrutiny of Friendship	
	Familiarity	
	Evil Friendship	
	Faithless Friendship	
	Folly	
85.	Ignorance	169

86. Hostility	171
87. The Excellence of Hate	173
88. Skill in the Conduct of Quarrels	175
89. Secret Enmity: Treachery	177
90. Not Offending the Great	179
91. Not Going in the Wife's Way	181
92. Wanton Women	183
93. Abstinence from Toddy	185
94. Gaming (Gambling)	187
95. Medical Art	189
96. Nobility	191
97. Honour	193
98. Greatness	195
99. Perfect Excellence	197
100. Courtesy	199
101. Wealth without Benefit	201
102. The Possession of Shame	203
103. The Way to Sustain the Family	205
104. Agriculture	207
105. Poverty	209
106. Mendicancy	211
107. The Dread of Mendicancy	213
108. Vileness	215

1. The Praise of God

1. கடவுள் வாழ்த்து

1	அகரம்-முதல், எழுத்து-எல்லாம்; ஆதி- பகவன் முதற்றே, உலகு.
1	A, as its first of letters, every speech maintains; The 'Primal Deity' is First through all the world's domains
2	கற்றதனால் ஆய பயன்-என்கொல்; வால்-அறிவன் நல்-தாள் தொழாஅர் எனின்?
2	No Fruit have men of all their studied lore, Save they the 'Purely Wise One's' feet adore.
3	மலர்மிசை ஏகினான் மாண்-அடி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடு-வாழ்வார்.
3	His Feet, 'who o'er the full- blown flower hath past,' who gain In bliss long time shall dwell above this earthly plain.
4	வேண்டுதல், வேண்டாமை இலான்; அடி-சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும், இடும்பை-இல.
4	His foot, 'Whom want affects not, irks not grief', who gain Shall not, through every time, of any woes complain.
5	இருள்-சேர் இரு-வினையும் சேரா; இறைவன் பொருள்-சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
5	The men, 'who on the "King's' true praised delight to dwell, Affects not them the fruit of deeds done ill or well.

- 6 பொறி-வாயில் ஐந்து-அவித்தான்; பொய்-தீர் ஒழுக்க நெறி-நின்றார், நீடு-வாழ்வார்.
- 6 Long live they blest, who've stood in path from falsehood freed; His, 'Who quenched lusts that from the sense-gates five proceed.
- 7 தனக்கு-உவமை இல்லாதான் தாள்-சேர்ந்தார்க்கு-அல்லால், மனக்-கவலை மாற்றல் அரிது.
- 7 Unless His foot, 'to Whom none can compare,' men gain, 'Tis hard for mind to find relief from anxious pain.
- 8 அற-ஆழி அந்தணன் தாள்-சேர்ந்தார்க்கு-அல்லால், பிற-ஆழி நீந்தல் அரிது.
- 8 Unless His feet, the Sea of Good, the Fair and Bountilful, men gain, 'Tis hard the further bank of being's changeful sea to attain.
- 9 கோள்-இல் பொறியில் குணம்-இலவே; எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை.
- 9 Before His Foot, 'the Eight-fold Excellence,' with unbent head, Who stands, like palsied sense, is to all living functions dead.
- 10 பிறவிப் பெருங்-கடல் நீந்துவர்; நீந்தார், இறைவன் அடி சேராதார்.
- They swim the sea of births, the 'Monarch's' foot who gain; None other's reach the shore of being's mighty main.

2. The Excellence of Rain

2. வான் சிறப்பு

11	வான்-நின்று உலகம், வழங்கி வருதலால், தான்-அமிழ்தம்-என்று உணரல்-பாற்று.
11	The World its course maintains through life that rain unfailing gives; Thus rain is known the true ambrosial food of all that lives.
12	துப்பார்க்குத் துப்பு-ஆய துப்பு-ஆக்கி; துப்பார்க்குத் துப்பு-ஆய தூஉம்; மழை.
12	The rain makes pleasant food for eaters rise; As food itself, thirst-quenching draught supplies.
13	விண்-இன்று-பொய்ப்பின்; விரிநீர் வியன்-உலகத்து- உள் நின்று-உடற்றும்; பசி.
13	If clouds. The promised rain, deceive, and in the sky remain, Famine, sore torment, stalks o'er earth's vast ocean-girdled plain.
14	ஏரின் உழாஅர், உழவர்; புயல்-என்னும் வாரி வளம்-குன்றிக்கால்.
14	If clouds their wealth on waters fail on earth to pour, The ploughers plough with oxen's sturdy team no more.
15	கெடுப்பதூஉம், கெட்டார்க்குச் சார்வாய்; மற்று-ஆங்கே எடுப்பதூஉம்; எல்லாம் மழை.
15	'Tis rain works all: it ruin spreads, then timely aid supplies; As, in the happy days before, it bids the ruined rise.

விசும்பின் துளி, வீழின்-அல்லால்; மற்று-ஆங்கே 16 பசும்-புல் தலை காண்பு-அரிது. 16 If from the clouds no drops of rain are shed, 'Tis rare to see green herb lift up its head. நெடுங்-கடலும் தன்-நீர்மை குன்றும்; தடிந்து-எழிலி 17 தான்-நல்காது ஆகி-விடின். 17 If clouds restrain their gifts and grant no rain, The treasures fail in ocean's wide domain. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது; வானம் 18 வறக்குமேல், வானோர்க்கும், ஈண்டு. 18 If heaven grow dry, with feast and offering never more, Will men on earth the heavenly ones adore. 19 தானம், தவம் இரண்டும் தங்கா வியன்-உலகம்; வானம் வழங்காது எனின். 19 If heaven its watery treasures ceases to dispense, Through the wide world ceases gifts, and deeds of 'penitence'. 20 நீர்-இன்று அமையாது உலகு-எனின்; யார்யார்க்கும் வான்-இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20 When water fails, functions of nature cease, you say; Thus when rain fails, no men can walk in 'duty's ordered way'.

3. The Greatness of Ascetics

3. நீத்தார் பெருமை

21	ஒழுக்கத்து ந்ததார்-பெருமை, விழுப்பத்து வேண்டும்; பனுவல் துணிவு.
21	The settled rule of every code requires, as highest good, Their greatness who, renouncing all, true to their rule have stood.
22	துறந்தார் பெருமை துணைக்-கூறின்; வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்-கொண்டற்று.
22	As counting those that from the earth have passed away, 'Tis vain attempt the might of holy men to say.
23	இருமை, வகை-தெரிந்து ஈண்டு அறம்-பூண்டார்; பெருமை பிறங்கிற்று, உலகு.
23	Their greatness earth transcends, who, way of both worlds weighed, In this world take their stand, in virtue's robe arrayed.
24	உரன்-என்னும் தோட்டியான், ஓர்-ஐந்தும்-காப்பான்; வரன்-என்னும் வைப்பிற்கு, ஓர்-வித்து.
24	He, who with firmness' curb the five restrains, Is seed for soil of yonder happy plains.
25	ஐந்து-அவித்தான்-ஆற்றல்; அகல் விசும்புளார் கோமான் இந்திரனே சாலும், கரி.
25	Their might who have destroyed 'the five,' shall soothly tell Indra, the lord of those in heaven's wide realms that dwell.

செயற்கு-அரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர் 26 செயற்கு-அரிய செய்கலாதார். 26 Things hard in the doing will great men do; Things hard in the doing the mean eschew. சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று ஐந்தின்-27 வகை தெரிவான்கட்டே; உலகு. 27 Taste, light, touch, sound, and smell: who knows the way Of all the five, -the world submissive owns his sway. நிறை-மொழி மாந்தர் பெருமை; நிலத்து 28 மறை-மொழி காட்டிவிடும். 28 The might of men whose word is never vain, The 'Secret word' shall to the earth proclaim. குணம்-என்னும் குன்று-ஏறி நின்றார், வெகுளி 29 கணம்-ஏயும், காத்தல் அரிது. 29 The wrath 'tis hard e'en for an instant to endure, Of those who virtue's hill have scaled, and stand secure. 30 அந்தணர் என்போர் அறவோர்; மற்று-எவ்-உயிர்க்கும் செந்-தண்மை பூண்டு-ஒழுகலான். 30 Towards all that breathe, with seemly graciousness adorned they live; And thus to virtue's son's the name of 'Anthanar' men give.

4. Assertion of the Strength of Virtue 4. அறன் வலியுறுத்தல்

31	சிறப்பு-ஈனும்; செல்வமும்-ஈனும்; அறத்தின் ஊஉங்கு ஆக்கம் எவனோ, உயிர்க்கு.
31	It yields distinction, yields prosperity: what gain Greater than virtue can a living man obtain?
32	அறத்தின் ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்கு இல்லை கேடு.
32	No greater gain than virtue aught can cause; No greater loss than life oblivious of her laws.
33	ஒல்லும்-வகையான் அறவினை, ஓவாதே செல்லும்-வாய் எல்லாம் செயல்.
33	To finish virtue's work with ceaseless effort strive, What way thou may'st where'er thou see'st the work may thrive.
34	மனத்துக்கண் மாசு-இலன் ஆதல்; அனைத்து-அறன்; ஆகுல நீர, பிற.
34	Spotless be thou in mind! This only merits virtue's name; All else, mere pomp of idle sound, no real worth can claim.
35	அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்-சொல்; நான்கும் இழுக்கா இயன்றது, அறம்.
35	'Tis virtue when, his footsteps sliding not through envy, wrath, Lust, evil speech-these four, man onwards moves in ordered path.

36	'அன்று-அறிவாம்' என்னாது, அறம்-செய்க; மற்று-அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத்-துணை.
36	Do deeds of virtue now, Say not, 'To-morrow we'll be wise'; Thus, when thou diest, shalt thou find a help that never dies.
37	'அறத்து-ஆறு-இது' என-வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானொடு ஊர்ந்தான் இடை.
37	Needs not in words to dwell on virtue's fruits; compare The man in litter borne with them that toiling bear!
38	வீழ்-நாள் படாஅமை நன்று-ஆற்றின்; அஃது-ஒருவன் வாழ்-நாள் வழி-அடைக்கும் கல்.
38	If no day passing idly, good to do each day toil, A Stone 't will be to block the way of future days of moil.
39	அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்று-எல்லாம் புறத்த; புகழும் இல.
39	What from virtue floweth, yieldeth dear delight; All else extern, is void of glory's light.
40	செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு உயற்பாலது ஓரும் பழி.
40	'Virtue' sums the things that should be done; 'Vice' sums the things that man should shun.

5. Married Life

5. இல்வாழ்க்கை

41	இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்பு-உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
41	The men of household virtue, firm in way of good, sustain The other orders three that rule professed maintain.
42	துறந்தார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்; இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
42	To anchorites, to indigent, to those who've passed away, The man for household virtue famed is needful help and stay.
43	தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான்; என்று ஆங்கு- ஐம்புலத்து-ஆறு, ஓம்பல் தலை.
43	The manes, God. Guest, Kindred, self, in due degree These Five to cherish well is chiefest charity.
44	பழி-அஞ்சிப் பாத்து ஊண்-உடைத்தாயின்; வாழ்க்கை வழி-எஞ்சல், எஞ்ஞான்றும், இல்.
44	Who shares his meal with other, while all guilt he shuns, His virtuous line unbroken though the ages runs.
45	அன்பும், அறனும் உடைத்து-ஆயின்; இல்வாழ்க்கை பண்பும், பயனும் அது.
45	If love and virtue in the household reign, This is of life the perfect grace and gain.

46	அறத்து-ஆற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின்; புறத்து-ஆற்றில் போஒய்ப் பெறுவது எவன்?
46	If man in active household life a virtuous soul retain, What fruit from other modes a virtue can he gain?
47	இயல்பினான், இல்வாழ்க்கை-வாழ்பவன் என்பான்; முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
47	In nature's way who spends his calm domestic days, 'Mid all that strive for virtue's crown hath foremost place.
48	ஆற்றின் ஒழுக்கி, அறன்-இழுக்கா இல்வாழ்க்கை; நோற்பாரின் நோன்மை-உடைத்து.
48	Others it sets upon their way, itself from virtue ne'er declines; Than stern ascetics' pains such life domestic brighter shines.
49	அறன்-எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும் பிறன்-பழிப்பது இல்-ஆயின் நன்று.
49	The life domestic rightly bears true virtue's name; That other too, if blameless found, due praise may claim.
50	வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்; வான்-உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.
50	Who shares domestic life, by household virtues graced, Shall, mid the Gods, in heaven who dwell, be placed.

6. The Goodness of the Help to Domestic Life

6. வாழ்க்கைத்துணை நலம்

51	மனைத்-தக்க மாண்பு-உடையள்-ஆகி, தற்-கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை.
51	As doth the house beseem, she shows her wifely dignity; As doth her husband's wealth befit, she spends: helpmeet is she.
52	மனை-மாட்சி, இல்லாள்கண் இல்-ஆயின்; வாழ்க்கை எனை-மாட்சித்து-ஆயினும், இல்.
52	If household excellence be wanting in the wife, Howe'er with splendour lived, all worthless is the life.
53	இல்லது-என், இல்லவள் மாண்பு-ஆனால்? உள்ளது-என், இல்லவள் மாணாக்கடை?
53	There is no lack within the house, where wife in worth excels, There is no luck with the house, where wife dishonoured dwells.
54	பெண்ணின் பெருந்தக்க யா-உள? கற்பு-என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்?
54	If women might of chastity retain, What choicer treasure doth the world contain?
55	தெய்வம் தொழாஅள், கொழுநன், தொழுது-எழுவாள்; 'பெய்' என, பெய்யும் மழை.
55	No God adoring , low she bends before her lord; Then rising, serves: the rain falls instant at her word!

56 தற்காத்து, தற்-கொண்டாற்-பேணி, தகை-சான்ற சொற்காத்து, சோர்வு-இலாள்; பெண். 56 Who gaurds herself, for husband's comfort cares, her household's fame, In perfect wise with sleepless soul preserves,-give her a woman's name. சிறை-காக்கும் காப்பு, எவன்-செய்யும்? மகளிர் 57 நிறை-காக்கும் காப்பே, தலை. 57 Of what avail is watch and ward? Honour's a woman's safest guard. 58 பெற்றாற்-பெறின் பெறுவர், பெண்டிர்; பெருஞ்-சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58 If wife be wholly true to him who gained her as his bride, Great glory gains she in the world where gods bliss abide. புகழ்-புரிந்த இல்-இலோர்க்கு இல்லை; இகழ்வார்-முன் 59 ஏறு-போல் பீடு- நடை. 59 Who have not spouses that in virtue's praise delight, They lion-like can never walk in scorner's sight. 'மங்கலம்' என்ப, மனைமாட்சி; மற்று-அதன் 60 நன்கலம், நன்-மக்கட்-பேறு. 60 The house's 'blessing', men pronounce the house - wife excellent; The gain of blessed childern is its goodly ornament.

7. The Obtaining of Sons 7. புதல்வரைப் பெறுதல்

61	பெறுமவற்றுள் யாம்-அறிவது-இல்லை; அறிவு-அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற.
61	Of all that men acquire, we know not any greater gain, Than that which by the birth of learned children men obtain.
62	எழு-பிறப்பும் தீயவை தீண்டா; பழி-பிறங்காப் பண்புடை மக்கட்-பெறின்.
62	Who children gain, that none reproach, of virtuous worth, No evils touch them, through the sev'n-fold maze of birth.
63	தம்-பொருள் என்ப தம்-மக்கள்; அவர்-பொருள் தம்தம் வினையால் வரும்.
63	'Man's children are his fortune, ' say the wise; From each one's deeds his varied fortunes rise.
64	அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே; தம்-மக்கள் சிறு-கை அளாவிய கூழ்.
64	Than God's ambrosia sweeter far the food before men laid, In which the little hands of children of their own have play'd.
65	மக்கள் மெய்-தீண்டல், உடற்கு-இன்பம்; மற்று-அவர் சொல்-கேட்டல் இன்பம், செவிக்கு.
65	To parent sweet the touch of children dear; Their voice is sweetest music to his ear.

மழலைச்-சொல் கேளாதவர். 66 'The pipe is sweet', 'the lute is sweet,' by them 't will be averred, Who music of their infants' lisping lips have never heard. 67 தந்தை, மகற்கு-ஆற்றும்-நன்றி; அவையத்து, முந்தி இருப்பச் செயல். 67 Sire greatest boon on son confers, who makes him meet, In councils of the wise to fill the highest seat. தம்மின், தம்-மக்கள் அறிவுடைமை; மா-நிலத்து 68 மன்-உயிர்க்கு எல்லாம் இனிது. 68 Their children's wisdom greater than their own confessed, Through the wide world is sweet to every human breast. 69 ஈன்ற-பொழுதின் பெரிது-உவக்கும்; தன்-மகனைச் சான்றோன் எனக்-கேட்ட தாய். 69 When mother hears him named 'fulfill'd of wisdom's lore,' Far greater joy she feels, than when her son she bore. 70 மகன், தந்தைக்கு-ஆற்றும் உதவி; 'இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல்!' எனும் சொல். 70 To sire, what best requital can by grateful child be done? To make men say, 'what merit gained the father such a son?'

'குழல்-இனிது, யாழ்-இனிது' என்ப; தம்-மக்கள்

66

8. The Possession of Love

8. அன்பு உடைமை

71	அன்பிற்கும் உண்டோ, அடைக்கும்-தாழ்? ஆரவலர் புன்கண்-நீர் பூசல் தரும்.
71	And is there bar that can even love restrain? The tiny tear shall make the lover's secret plain.
72	அன்பு-இலார், எல்லாம் தமக்கு-உரியர்; அன்பு-உடையார் என்பும் உரியர், பிறர்க்கு.
72	The loveless to themselves belong alone; The loving men are other's to the very bone.
73	'அன்போடு இயைந்த வழக்கு' என்ப; 'ஆர்-உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு'.
73	Of precious soul with body's flesh and bone, The union yields one fruit, the life of love alone.
74	அன்பு-ஈனும் ஆர்வம் உடைமை; அது-ஈனும், 'நண்பு' என்னும் நாடாச்-சிறப்பு.
74	From love fond yearning springs for union sweet of minds; And that the bond of rare excelling friendship binds.
75	'அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கு' என்ப; 'வையகத்து இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு'.
75	Sweetness on earth and rarest bliss above, These are the fruits of tranquil life of love.

'அறத்திற்கே அன்பு சார்பு' என்ப, அறியார்; 76 மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76 The unwise deem love virtue only can sustain, It also helps the man who evil would restrain. என்பு-இலதனை வெயில் போலக் காயுமே! 77 அன்பு-இலதனை அறம். 77 As sun's fierce ray dries up the boneless things, So loveless beings virtue's power to nothing brings. அன்பு, அகத்து-இல்லா உயிர்-வாழ்க்கை; வன்பாற்கண் 78 வற்றல், மரம்-தளிர்த்தற்று. 78 The loveless soul, the very joys of life may know, When flowers, in barren soil, on sapless trees, shall blow. 79 புறத்து-உறுப்பு எல்லாம் எவன்-செய்யும்? யாக்கை அகத்து-உறுப்பு அன்பு-இலவர்க்கு? 79 Though every outward part complete, the body's fitly framed; What good, when soul within, of love devoid, lies halt and maimed? அன்பின் வழியது உயிர்நிலை; அஃது-இலார்க்கு 80 என்பு தோல்-போர்த்த உடம்பு. 80 Bodies of loveless men are bony framework clad with skin; Then is the body seat of life, when love resides within.

9. Cherishing Guests 9. விருந்து ஓம்பல்

81	இருந்து, ஓம்பி இல்-வாழ்வது-எல்லாம்; விருந்து-ஓம்பி, வேளாண்மை செய்தற்-பொருட்டு.
81	All household cares and course of daily life have this in view. Guests to receive with courtesy, and kindly acts to do.
82	விருந்து புறத்ததாத் தான்-உண்டல், சாவா- மருந்து-எனினும், வேண்டற்பாற்று அன்று.
82	Though food of immortality should crown the board, Feasting alone, the guests without unfed, is thing abhorred.
83	வரு-விருந்து வைகலும், ஓம்புவான் வாழ்க்கை; பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.
83	Each day he tends the coming guest with kindly care; Painless, unfailing plenty shall his household share.
84	அகன்-அமர்ந்து செய்யாள் உறையும்; முகன்-அமர்ந்து நல்-விருந்து ஓம்புவான் இல்.
84	With smiling face he entertains each virtuous guest; 'Fortune'with gladsome mind shall in his dwelling rest.
85	வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ? விருந்து-ஓம்பி, மிச்சில் மிசைவான் புலம்.
85	Who first regales his guest, and then himself supplies, O'er all his fields, unsown, shall plenteous harvests rise.

செல்-விருந்து ஓம்பி, வரு-விருந்து பார்த்திருப்பான்; 86 நல்-விருந்து, வானத்தவர்க்கு. 86 The guest arrived he tends, the coming guest expects to see; To those in heavenly homes that dwell a welcome guest is he. இனைத்-துணைத்து என்பது-ஒன்று-இல்லை; விருந்தின் 87 துணைத்-துணை, வேள்விப் பயன். 87 To reckon up the fruit of kindly deeds were all in vain; Their worth is as the worth of guests you entertain. 'பரிந்து-ஓம்பி, பற்று அற்றேம்' என்பர்; விருந்து-ஓம்பி 88 வேள்வி தலைப்படாதார். 88 With pain they guard thei stores, yet 'All forlorn are we' they'll cry, Who cherish is not their guests, nor kindly help supply. 89 உடைமையுள் இன்மை; விருந்து-ஓம்பல் ஓம்பா-மடமை; மடவார்கண் உண்டு. 89 To turn from guests is penury, though wordly goods abound; 'Tis senseless folly, only with senseless found. 90 மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்; முகம்-திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து. 90 The flower of 'Anicha' withers away, if you but its fragrance inhale;

10. The Utterance of Pleasant Words

10. இனியவை கூறல்

91	இன்-சொல்; ஆல்-ஈரம்-அளைஇ, படிறு-இல-ஆம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்-சொல்.
91	Pleasant words are words with all prevading love that burn; Words from his guileless mouth who can the very truth discern.
92	அகன்-அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே; முகன்-அமர்ந்து இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.
92	A pleasant word with beaming smile's preferred, Even to gifts with liberal heart conferred.
93	முகத்தான்-அமர்ந்து, இனிது-நோக்கி, அகத்தான் ஆம் இன்-சொலினதே; அறம்.
93	With brightly beaming smile, and kindly light of loving eye, And heart sincere, to utter pleasant words is charity.
94	துன்புறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும்; யார்மாட்டும் இன்புறூஉம் இன்-சொலவர்க்கு.
94	The men of pleasant speech that gladness-breathe around, Through indigence shall never sorrow's prey be found.
95	பணிவு-உடையன், இன்சொலன் ஆதல்; ஒருவற்கு- அணி; அல்ல, மற்றுப் பிற.
95	Humility with pleasant speech to man on earth, Is choice adornment; all besides is nothing worth.

96 அல்லவை தேய, அறம் பெருகும்; நல்லவை-நாடி, இனிய சொலின். 96 Who seeks out good, words from his lips of sweetness flow; In him the power of vice declines, and virtues grow. நயன்-ஈன்று நன்றி-பயக்கும்-பயன்; ஈன்று-97 பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97 The words of sterling sense, to rule of right that strict adhere, To virtuous action prompting, blessings yeild in every sphere. சிறமையுள் நீங்கிய இன்சொல்; மறுமையும், 98 இம்மையும் இன்பம்-தரும். 98 Sweet kindly words, from meanness free, delight of heart, In world to come and in this world impart. 99 இன்-சொல் இனிது-ஈன்றல்-காண்பான்; எவன்கொலோ, வன்-சொல் வழங்குவது? 99 Who sees the pleasure kindly speech affords, Why makes he use of harsh, repellant words? 100 இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்; கனி இருப்ப, காய் கவர்ந்தற்று. 100 When pleasant word are easy, bitter words to use, Is, leaving sweet ripe fruit, the sour unripe to choose.

11. The Knowledge of Benefits Conferred: Gratitude 11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

101	செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு; வையகமும், வானகமும் ஆற்றல்-அரிது.
101	Assistance given by those who ne'er received our aid, Is debt gift of heaven and earth but poorly paid.
102	காலத்தினால் செய்த நன்றி, சிறிது-எனினும்; ஞாலத்தின் மாணப்-பெரிது.
102	A timely benefit,-though thing of little worth, The gift itself, - in excellence transcends the earth.
103	பயன்-தூக்கார் செய்த உதவி, நயன்-தூக்கின்; நன்மை, கடலின்-பெரிது.
103	Kindness, shown by those who weigh not what the returns may be; When you ponder right its merit, 'Tis Vaster than the sea.
104	தினைத்-துணை நன்றி செயினும், பனைத்-துணையாக் கொள்வர்; பயன் தெரிவார்.
104	Each benefit to those of actions' fruit who rightly deem, Though small as millet-seed, as palm-tree vast will seem.
105	உதவி வரைத்து-அன்று, உதவி; உதவி, செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
105	The kindly aid's extent is of its worth no measure true; It's worth is as the worth of him to whom the act you do.

106	மறவற்க, மாசு-அற்றார் கேண்மை! துறவற்க, துன்பத்துள் துப்பு-ஆயார் நட்பு!
106	Kindness of men of stainless soul remember evermore! Forsake thou never friends who were thy stay in sorrow sore!
107	எழுமை எழு-பிறப்பும் உள்ளுவர்; தம்-கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.
107	Through all seven worlds, in seven - fold birth, Remains in mem'ry of the wise,
108	நன்றி மறப்பது நன்று-அன்று; நன்று-அல்லது அன்றே மறப்பது நன்று.
108	'Tis never good to let the thought of good things done thee pass away; Of things not good, 'tis good to rid thy memory that very day.
109	கொன்றன்ன இன்னா-செயினும்; அவர்-செய்த- ஒன்றும், நன்று உள்ள, கெடும்.
109	Effaced straightway is deadliest injury, By thought of one kind act in days gone by.
110	எந்-நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு-உண்டாம்; உய்வு- இல்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.
110	Who every good have killed, may yet destruction flee; Who 'benefit' has killed, that man shall ne'er 'scape free!

12. Impartial Justice 12. நடுவு நிலைமை

111	தகுது-என-ஒன்றம் நன்றே; பகுதியான பாற்பட்டு ஒழுகப்-பெறின்.
111	If justice, failing not, its quality maintain, Giving to each his due, -'tis man's one highest gain.
112	செப்பம் உடையவன் ஆக்கம், சிதைவு-இன்றி; எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு-உடைத்து.
112	The just man's wealth unwasting shall endure, And to his race a lasting joy ensure.
113	நன்றே தரினும், நடுவு-இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய-விடல்!
113	Though only good it seem to give, yet gain By wrong acquired, not e'en one day retain!
114	தக்கார், தகவு-இலர் என்பது; அவர்-அவர் எச்சத்தால் காணப்-படும்.
114	Who just or unjust, lived shall soon appear; By each one's offspring shall the truth be clear.
115	கேடும், பெருக்கமும் இல்-அல்ல; நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு-அணி.
115	The gain and loss in life are not mere accident; Just mind inflexible in sage's ornament.

116	'கெடுவல்-யான்' என்பது அறிக; தன்-நெஞ்சம் நடுவு-ஓரீஇ, அல்ல செயின்.
116	If, right deserting, heart to evil turn, Let man impending ruin's sign discern!
117	கெடுவாக வையாது உலகம்; நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
117	The man who justly lives, tenacious of the right, In low estate is never low to wise man's sight.
118	சமன்-செய்து, சீர்-தூக்கும் கோல்-போல் அமைந்து ஒருபால் கோடாமை; சான்றோர்க்கு அணி.
118	To stand, like balance rod that level hangs and rightly weighs With calm unbiassed equity of soul, is sages' praise.
119	சொற்-கோட்டம் இல்லது, செப்பம் ஒருதலையா; உட்-கோட்டம் இன்மை பெறின்.
119	Inflexibility in word is righteousness, If men inflexibility of soul possess.
120	வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்; பேணிப்- பிறவும் தமபோல் செயின்.
120	As thriving trader is the trader known, Who guards another's interests as his own.

13. The Possession of Self-restraint

13. அடக்கம் உடைமை

121	அடக்கம், அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை, ஆர்-இருள் உய்த்து-விடும்.
121	Control of self does man conduct to bliss th' immortals share; Indulgence leads to deepest night, and leves him there.
122	காக்க-பொருளா, அடக்கத்தை; ஆக்கம் அதனின் ஊங்கு-இல்லை, உயிர்க்கு!
122	Guard thou as wealth the power of self-control; Than this no greater gain to living soul!
123	செறிவு-அறிந்து சீர்மை பயக்கும்; அறிவு-அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்-பெறின்.
123	If versed in wisdom's lore by virtue's law you self-restrain, Your self - repression known will yeild you glory's gain.
124	நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்; மலையினும் மாணப்-பெரிது.
124	In his station, all unswerving, if man self subdue, Greater he than mountain proudly rising to the view.
125	எல்லார்க்கும் நன்று-ஆம், பணிதல்; அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.
125	To all humility is goodly grace; but chief to them With fortune blessed,,- 'tis fortune's diadem.

126 ஒருமையுள், ஆமை-போல், ஐந்து-அடக்கல் ஆற்றின்; எழுமையும், ஏமாப்பு-உடைத்து. 126 Like tortoise, who the five restrains In one, through seven world bliss obtains. யா-காவார் ஆயினும், நா-காக்க; காவாக்கால், 127 சோகாப்பர், சொல்-இழுக்குப்-பட்டு. 127 What'er they fail to guard, o'er lips men guard should keep; If not, through fault of tongue, they bitter tears shall weep. ஒன்றானும் தீச்சொற் பொருட்-பயன் உண்டாயின்; 128 நன்று-ஆகாது-ஆகிவிடும். 128 Though some small gain of good it seem to bring, The evil word is parent still of evil thing. 129 தீயினால் சுட்ட-புண், உள்-ஆறும்; ஆறாதே நாவினால் சுட்ட, வடு. 129 In flesh by fire inflamed, nature may throughly heal the sore; In soul by tongue inflamed, the ulcer healeth nevermore. 130 கதம்-காத்து, கற்று, அடங்கல்-ஆற்றுவான் செவ்வி; அறம்-பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. 130 Who learns restraint, and guards his soul from wrath, Virtue, a timely aid, attends his path.

14. The Possession of Decorous Conduct

14. ஒழுக்கம் உடைமை

131	ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்; ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்-படும்.
131	'Decorum' gives especial excellence; with greater care 'Decorum' should men guard than life, which all men share.
132	பரிந்து ஓம்பிக்-காக்க, ஒழுக்கம்; தெரிந்து-ஓம்பித் தேரினும், அஃதே துணை!
132	Searching, duly watching, learning, - 'decorum' still we find Man's only aid; toiling, guard thou this with watchful mind.
133	ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
133	Decorum's true nobility on earth; Indecorum's issue is ignoble birth.
134	மறப்பினும், ஒத்துக்-கொளல் ஆகும்; பார்ப்பான் பிறப்பு-ஒழுக்கம் குன்றக்-கெடும்.
134	Though he forget, the Brahman may regain his Vedic lore; Failing in 'Decorum due,' birthright's gone for evermore.
135	அழுக்காறு உடையான்கண், ஆக்கம்-போன்று இல்லை; ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.
135	The envious soul in life no rich increase of blessings gains, So man of 'due decorum' void no dignity obtains.

ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்; இழுக்கத்தின் 136 ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 136 The strong of soul no jot abate of strict decorum's laws, Knowing that due decorum's breach foulest disgrace will cause. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர், மேன்மை; இழுக்கத்தின் 137 எய்துவர், எய்தாப்-பழி. 137 'Tis source of dignity when 'true decorum' is preserved; Who break decorum's rules endure e'en censures undeserved. நன்றிக்கு வித்து-ஆகும், நல்-ஒழுக்கம்; தீ-ஒழுக்கம், 138 என்றும் இடும்பை தரும். 138 'Decorum true' observed a seed of good will be; 'Decorum's breach' will sorrow yeild eternally. 139 ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே; தீய வழுக்கியும், வாயால் சொலல். 139 It cannot be that they who 'strict decorum's' law fulfil, E'en in forgetful mood, should utter words of ill. 140 உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், பல-கற்றும், கல்லார் அறிவிலாதார். 140 Who know not with the world in harmony to dwell, May many things have learned, but nothing well.

15. Not Coveting Another's Wife 15. பிறன் இல் விழையாமை

141	பிறன்-பொருளாள் பெட்டு-ஒழுகும் பேதைமை; ஞாலத்து அறம், பொருள் கண்டார்கண் இல்.
141	Who laws of virtue and possession's rights have known, Indulge no foolish love of her by right another's own.
142	அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம், பிறன்கடை நின்றாரின், பேதையார் இல்.
142	No fools, of all that stand from virtue's pale shut out, Like those who longing lurk their neighbour's gate without.
143	விளிந்தாரின் வேறு-அல்லர், மன்ற; தெளிந்தார்-இல் தீமை புரிந்து-ஒழுகுவார்.
143	They 're numbered with the dead, e'en while they live-how otherwise? With wife of sure confiding friend who evil things devise.
144	எனைத்-துணையர் ஆயினும் என்னாம்? தினைத்- துணையும் தேரான், பிறன்-இல் புகல்?
144	How great soe'er they be, what gain have they of life, Who, not a whit reflecting, seek a neighbour's wife.
145	'எளிது' என இல்-இறப்பான், எய்தும்; எஞ்-ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி.
145	'Mere triflel' saying thus, invades the home; so he ensures. A gain of guilt that deathless aye endures.

பகை, பாவம், அச்சம், பழி என-நான்கும் 146 இகவா-ஆம்; இல் இறப்பான்கண். 146 Who home invades, from him pass nevermore, Hatred and sin, fear, foul disgrace; these four. அறன்-இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான்; பிறன்-இயலாள் 147 பெண்மை நயவாதவன். 147 Who sees the wife, another's own with no desiring eye In sure domestic bliss he dwelleth ever virtuously. 148 பிறன்-மனை நோக்காத பேர்-ஆண்மை, சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ? ஆன்ற ஒழுக்கு. 148 Manly excellence, that looks not on another's wife, Is not virtue merely, 'tis full 'propriety' of life. 'நலக்கு உரியார் யார்?' எனின், நாம-நீர்-வைப்பில் 149 பிறற்கு-உரியாள் தோள் தோயாதார். 149 Who 're good indeed, on earth begirt by ocean's gruesome tide? The men who touch not her that is another's bride. 150 அறன்-வரையான், அல்ல செயினும், பிறன்-வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று. 150 Though virtue's bounds he pass, and evil deeds hath wrought; At least, 'tis good if neighbour's wife he covet not.

16. The Possession of Patience: Forbearance

16. பொறை உடைமை

151	அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்-போல, தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
151	As earth bears up the men who delve into her breast, To bear with scornful men of virtues is the best.
152	பொறுத்தல், இறப்பினை என்றும்; அதனை மறத்தல், அதனினும் நன்று.
152	Forgiving trespasses is good always; Forgetting them hath even higher praise.
153	இன்மையுள் இன்மை விருந்து-ஒரால்; வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப்-பொறை.
153	The sorest poverty is bidding guest unfed depart; The mightiest might to bear with men of foolish heart.
154	நிறை-உடைமை நீங்காமை வேண்டின்; பொறை- உடைமை, போற்றி ஒழுகப்-படும்.
154	Seek'st thou honour never tarnished to retain; So must thou patience, guarding evermore, maintain.
155	ஒறுத்தாரை, ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர் பொறுத்தாரைப், பொன்போல் பொதிந்து.
155	Who wreak their wrath as worthless are despised; Who patiently forbear as gold are prized.

156	ஒறுத்தார்க்கு, ஒரு-நாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப், பொன்றும் துணையும் புகழ்.
156	Who wreak their wrath have pleasure for a day; Who bear have praise till earth shall pass away.
157	திறன்-அல்ல தன்-பிறர் செய்யினும்; நோ-நொந்து, அறன்-அல்ல செய்யாமை நன்று.
157	Though others work thee ill, thus shalt thou blessing reap; Grieve for their sin, thyself from vicious action keep!
158	மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை; தாம்-தம் தகுதியான், வென்று-விடல்!
158	With overweening pride when men with injuries assail, By thine own righteous dealing shalt thou mightily prevail.
159	துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்; இறந்தார்வாய் இன்னாச்-சொல் நோற்கிற்-பவர்.
159	They who transgressors' evil words endure With patience, are as stern ascetics pure.
160	உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்; பிறர்-சொல்லும் இன்னாச்-சொல் நோற்பாரின் பின்.
160	Though 'great' we deem the men that fast and suffer pain, Who others' bitter words endure, the foremost place obtain.

17. Absence of Envy 17. அழுக்காறாமை

161	ஒழுக்கு ஆறாக் கொள்க; ஒருவன்-தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு.
161	As 'strict decorum's laws,that all men bind, Let each regard unenvying grace of mind.
162	விழுப்-பேற்றின் அஃது-ஒப்பது இல்லை; யார்-மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
162	If man can learn to envy none on earth, 'Tis richest gift, -beyond compare its worth.
163	அறன், ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்; பிறன்-ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்.
163	Nor wealth nor virtue does that man desire, 'tis plain Whom others' wealth delights not, feeling envious pain.
164	அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்; இழுக்கு-ஆற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
164	The wise through envy break not virtue's laws, Knowing ill-deeds of foul disgrace the cause.
165	அழுக்காறு உடையார்க்கு அது-சாலும்; ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு-ஈன்பது.
165	Envy they have within! enough to seal their fate! Though foemen fail, envy can ruin consummate

166 கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்; உடுப்பதூஉம், உண்பதூஉம் இன்றிக்-கெடும். 166 Who scans good gifts to others given with envious eye, His kin, with none to clothe or feed them, surely die. அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள் 167 தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167 From envious man good fortune's goddess turns away, Grudging him good, and points him out misfortune's prey. அழுக்காறு என ஒரு-பாவி; திருச்-செற்று, 168 தீயுழி உய்த்து-விடும். 168 Envy, embodied ill, incomparable bane, Good fortune slays, and soul consigns to fiery pain. 169 அவ்விய நெஞ்சத்தான், ஆக்கமும்; செவ்வியான், கேடும்; நினைக்கப்-படும். 169 To men of envious heart, when comes increase of joy, Or loss to blameless men, the 'why' will thoughtful hearts employ. 170 அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை; அஃது-இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல். 170 No envious men to large and full felicity attain; No men from envy free have failed a sure increase to gain.

18. Absence of Covetousness

18. வெஃகாமை

171	நடுவு-இன்றி நன்-பொருள் வெஃகின்; குடி-பொன்றி, குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
171	With soul unjust to covet others' well-earned store, Brings ruin to the home, to evil opes the door.
172	படு-பயன் வெஃகி, பழிப்படுவ செய்யார்; நடுவு-அன்மை நாணுபவர்.
172	Through lust of gain, no deeds that retribution bring Do they, who shrink with shame from evey unjust thing.
173	சிற்றின்பம் வெஃகி, அறன்-அல்ல செய்யாரே; மற்று-இன்பம் வேண்டு-பவர்.
173	No deeds of ill, misled by base desire, Do they, whose souls to other joys aspire.
174	'இலம்' என்று வெஃகுதல் செய்யார்; புலம்-வென்ற புன்மை-இல் காட்சி-யவர்.
174	Men who have conquered sense, with sight from sordid vision freed, Desire not other's goods, e'en in the hour of sorest need.
175	அஃகி அகன்ற அறிவு, என்-ஆம்; யார்மாட்டும் வெஃகி, வெறிய செயின்?
175	What gain, though lore refined of amplest reach he learn, His acts towards all mankind if covetous desire to folly turn?

அருள்-வெஃகி, ஆற்றின்கண் நின்றான்; பொருள்-வெஃகிப் 176 பொல்லாத சூழ, கெடும். 176 Though, grace desiring, he in virtue's way stand strong, He's lost who wealth desires, and ponders deeds of wrong. வேண்டற்க, வெஃகி-ஆம் ஆக்கம்; விளைவயின் 177 மாண்டற்கு அரிது-ஆம் பயன்! 177 Seek not increase by greed of gain acquired; That fruit matured yeilds never good desired. 178 'அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாது?' எனின்; வெஃகாமை-வேண்டும் பிறன் கைப்-பொருள். What saves prosperity from swift decline? 178 Absence of lust to make another's cherished riches thine! அறன்-அறிந்து வெஃகா அறிவு-உடையார்ச் சேரும்; 179 திறன்-அறிந்து ஆங்கே திரு. 179 Good fortune draws anigh in helpful time of need, To him who, schooled in virtue, guards his soul from greed. 180 இறல்-ஈனும், எண்ணாது வெஃகின்; விறல்-ஈனும், வேண்டாமை என்னும் செருக்கு. 180 From thoughtless lust of other's goods springs fatal ill, Greatness of soul that covets not shall triumph still.

19. Not Backbiting

19. புறம் கூறாமை

181	அறம்-கூறான், அல்ல செயினும்; ஒருவன் புறம்-கூறான் என்றல் இனிது.
181	Though virtuous words his lips speak not, and all his deeds are ill, If neighbour he defame not, there's good within him still.
182	அறன்-அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே; புறன்-அழீஇப் பொய்த்து நகை.
182	Than he who virtue scorns, and evil deeds perfoms, more vile, Is he that slanders friend, then meets him with false smile.
183	புறம்-கூறி, பொய்த்து, உயிர்-வாழ்தலின்; சாதல், அறம்-கூறும் ஆக்கம் தரும்.
183	'Tis greater gain of virtuous good for man to die, Than live to slander absent friend, and falsely praise when nigh.
184	கண்-நின்று, கண்-அறச் சொல்லினும்; சொல்லற்க, முன்-இன்று பின்-நோக்காச் சொல்.
184	In presence though unkindly words you speak, say not, In absence words whose ill result exceeds your thought.
185	அறம்-சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை; புறம்-சொல்லும் புன்மையால் காணப்-படும்.
185	The slanderous meanness that an absent friend defames, 'This man is words owns virtue, not in heart,' proclaims.

186	பிறன்-பழி கூறுவான்; தன்-பழியுள்ளும் திறன்-தெரிந்து கூறப்-படும்.
186	Who on his neighbours' sins delights to dwell, The story of his sins, culled out with care,the world will tell.
187	பகச்-சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்; நகச்-சொல்லி, நட்பு-ஆடல் தேற்றா-தவர்.
187	With friendly art who know not pleasant words to say, Speak words that sever hearts, and drive choice friends away.
188	துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்; என்னைகொல், ஏதிலார்-மாட்டு?
188	Whose nature bids them faults of closest friends proclaim, What mercy will they show to other men's good name?
189	அறன்-நோக்கி ஆற்றும்-கொல் வையம்; புறன்-நோக்கிட் புன்-சொல் உரைப்பான் பொறை.
189	'Tis charity, I ween, that makes the earth sustain their load, Who, neighbours' absence watching, tales or slander tell abroad.
190	ஏதிலார் குற்றம்-போல் தம்-குற்றம் காண்கிற்-பின்; தீது-உண்டோ, மன்னும் உயிரக்கு?
190	If each his own, as neighbours' faults would scan, Could any evil hap to living man?

20. The Not Speaking Profitless Words 20. பயன் இல சொல்லாமை

191	பல்லார் முனியப் பயன்-இல சொல்லுவான் எல்லாரும் எள்ளப்-படும்.
191	Words without sense, while chafe the wise, Who babbles, him will all despise.
192	பயன்-இல பல்லார்முன் சொல்லல்; நயன்-இல நட்டார்கண் செய்தலின், தீது.
192	Words without sense, where many wise men hear, to pour Than deeds to friends ungracious done offendeth more.
193	நயன்-இலன் என்பது சொல்லும்; பயன்-இல பாரித்து உரைக்கும் உரை.
193	Diffusive speech of useless words proclaims A man who never righteous wisdom gains.
194	நயன்-சாரா நன்மையின் நீக்கும்; பயன்-சாராப் பண்பு-இல்-சொல் பல்லார்-அகத்து.
194	Un meaning , worthless words, said to the multitude, To none delight afford, and sever men from good.
195	சீர்மை, சிறப்பொடு நீங்கும்; பயன்-இல, நீர்மை-உடையார் சொலின்.
195	Gone are both fame and boasted excellence, When men of worth speak of words devoid of sense.

196	பயன்-இல்-சொல் பாராட்டுவானை மகன்-எனல்! மக்கட்-பதடி எனல்!
196	Who makes display of idle words' inanity, Call him not man,- chaff of humanity!
197	நயன்-இல சொல்லினும், சொல்லுக! சான்றோர் பயன்-இல, சொல்லாமை-நன்று.
197	Let those who list speak things that no delight afford, 'Tis good for men of worth to speak no idle word.
198	அரும்-பயன் ஆயும் அறிவினார், சொல்லார்; பெரும்-பயன் இல்லாத சொல்.
198	The wise, who weigh the worth of every utterance, Speak none but words of deep significance.
199	பொருள்-தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்; மருள்-தீர்ந்த மாசு-அறு காட்சி-யவர்.
199	The men of vision pure, from wildering folly free, Not e'en in thoughtless hour, speak words of vanity.
200	சொல்லுக, சொல்லில் பயன்-உடைய! சொல்லற்க, சொல்லில் பயன்-இலாச் சொல்!
200	If speak you will, speak words that fruit afford; If speak you will, speak never fruitless word.

21. Dread of Evil Deeds

21. தீவினை அச்சம்

201	தீவினையார் அஞ்சார்; விழுமியார் அஞ்சுவர்; தீவினை என்னும் செருக்கு.
201	With sinful act men cease to feel the dread of ill within, The excellent will dread the wanton pride of cherished sin.
202	தீயவை தீய பயத்தலான்; தீயவை, தீயினும் அஞ்சப்-படும்.
202	Since evils new from evils ever grow, Evil than fire works out more dreaded woe.
203	அறிவினுள் எல்லாம் தலை-என்ப; தீய, செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.
203	Even to those that hate make no return of ill; So shalt thou wisdom's highest law. 'Tis said, fulfil.
204	மறந்தும், பிறன்-கேடு சூழற்க! சூழின், அறம்-சூழும், சூழ்ந்தவன் கேடு.
204	Though good thy soul forget, plot not thy neighbour's fall, Thy plans shall 'virtue's Power' by ruin to thyself forestall.
205	'இலன்'-என்று தீயவை செய்யற்க! செய்யின், இலன்-ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து.
205	Make not thy poverty a plea for ill; Thy evil deeds will make thee poorer still.

206	தீப்-பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க; நோய்ப்-பால தன்னை அடல் வேண்டாதான்!
206	What ranks as evil spare to do, if thou would'st shun Affliction sore through ill to thee by others done.
207	எனைப்-பகை உற்றாரும் உய்வர்; வினைப்-பகை வீயாது, பின்-சென்று, அடும்.
207	From every enmity incurred there is to 'scape, a way; The wrath of evil deeds will dog men's steps, and slay.
208	தீயவை செய்தார் கெடுதல்; நிழல்-தன்னை வீயாது அடி-உறைந்தற்று.
208	Man's shadow dogs his steps wher'er he wends; Destruction thus on sinful deeds attends.
209	தன்னைத்-தான் காதலன் ஆயின்; எனைத்து-ஒன்றும் துன்னற்க, தீவினைப்-பால்!
209	Beware, if to thyself thyself is dear, Lest thou to aught that ranks as ill draw near!
210	அருங்-கேடன் என்பது அறிக; மருங்கு-ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்?
210	The man, to devious way of sin that never turned aside, From ruin rests secure, whatever ills betide.

22. The knowledge of what is Befitting a Man's Position

22. ஒப்புரவு அறிதல்

211	கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு; மாரிமாட்டு என்-ஆற்றும் கொல்லோ, உலகு?
211	Duty demands no recompense; to clouds of heaven, By men on earth, what answering gift is given?
212	தாள்-ஆற்றித் தந்த-பொருள்-எல்லாம்; தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
212	The worthy say, when wealth rewards their toil-spent hours, For uses of beneficence alone 'tis ours.
213	புத்தேள் உலகத்தும், ஈண்டும், பெறல்-அரிதே; ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
213	To 'due beneficence' no equal good we know, Amid the happy gods, or in this world below.
214	ஒத்தது-அறிவான் உயிர்-வாழ்வான்; மற்றையான், செத்தாருள் வைக்கப்-படும்.
214	Who knows what's human life's befitting grace, He lives; the rest 'mongst dead men have their place.
215	ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே; உலகு-அவாம் பேர்-அறிவாளன் திரு.
215	The wealth of men who love the 'fitting way,' the truly wise, Is as when water fills the lake that village needs supplies.

216	பயன்-மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால்; செல்வம் நயன்-உடையான்கண் படின்.
216	A tree that fruits in th' hamlet's central mart, Is wealth that falls to men of liberal heart.
217	மருந்து-ஆகித் தப்பா மரத்தற்றால்; செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின்.
217	Unfailing tree that healing balm distils from every part, Is ample wealth that falls to him to large and noble heart.
218	இடன்-இல் பருவத்தும், ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்; கடன்-அறி காட்சி-யவர்.
218	E'en when resources fail, they weary not of 'kindness due,' They to whom duty's self appears in vision true.
219	நயன்-உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்-செயும்; நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு.
219	The kindly-hearted man is poor in this alone, When power of doing deeds of goodness he finds none.
220	'ஒப்புரவினால் வரும், கேடு' எனின்; அஃது-ஒருவன் விற்றுக்-கோள் தக்கது உடைத்து.
220	Though by 'beneficence' the loss of all should come, 'Twere meet man sold himself, and bought it with the sum.

23. Giving

23. ஈகை

221	வறியார்க்கு-ஒன்று ஈவதே ஈகை; மற்று-எல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து.
221	call that a gift to needy men thou dost dispense, All else is void of good, seeking for recompense.
222	'நல்லாறு' எனினும், கொளல் தீது; 'மேல் உலகம் இல்' எனினும், ஈதலே நன்று.
222	Though men declare it heavenward path, yet to receive is ill; Though upper heaven were not, to give is virtue still.
223	'இலன்'-என்னும் எவ்வம் உரையாமை; ஈதல், குலன் உடையான்கண்ணே உள.
223	'I' ve nought' is ne'er the high - born man's reply; He gives to those who raise themselves that cry.
224	இன்னாது, இரக்கப்படுதல்; இரந்தவர் இன்-முகம் காணும் அளவு.
224	The suppliants'cry for aid yeilds scant delight, Until you see his face with grateful gladness bright.
225	ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி-ஆற்றல்; அப்-பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
225	'Mid devotees they're great who hunger's pangs sustain, Who hunger's pangs relieve a higher merit gain.

226	அற்றார் அழி-பசி தீர்த்தல்! அஃது-ஒருவன் பெற்றான் பொருள் வைப்பு-உழி.
226	Let men relieve the wasting hunger man endure; For treasure gained thus finds he treasure-house secure.
227	பாத்து-ஊண் மரீஇ-யவனைப்; பசி-என்னும் தீப்பிணி, தீண்டல் அரிது.
227	Whose soul delights with hungry men to share his meal, The hand of hunger's sickness sore shall never feel.
228	ஈத்து, உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்? தாம்-உடைமை வைத்து-இழக்கும் வன்-கணவர்?
228	Delight of glad'ning human hearts with gifts do they not know, Men of unpitying eye, who hoard their wealth, and lose it so?
229	இரத்தலின் இன்னாது மன்ற; நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல்.
229	They keep their garners full, for self alone the board they spread;- 'Tis greater pain, be sure, than begging daily bread!
230	சாதலின் இன்னாதது இல்லை; இனிது, அதூஉம் ஈதல் இயையாக்-கடை.
230	'Tis bitter pain to die. 'Tis worse to live, For him who nothing find to give!

24. Renown

24. புகழ்

231	ஈதல்! இசைபட வாழ்தல்! அது-அல்லது ஊதியம் இல்லை, உயிர்க்கு.
231	See that thy life the praise of generous gifts obtain; Save this for living man exists no real gain.
232	உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்; இரப்பார்க்கு, ஒன்று ஈவார்-மேல் நிற்கும் புகழ்.
232	The speech of all that speak agrees to crown The men that give to those that ask, with fair renown.
233	ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால், பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்.
233	Save praise alone that soars on high, Nought lives on earth that shall not die.
234	நில-வரை நீள்-புகழ் ஆற்றின்; புலவரைப் போற்றாது, புத்தேள் உலகு.
234	If men do virtuous deeds by world-wide ample glory crowned, The heavens will cease to laud the sage for other gifts renowned.
235	நத்தம்போல் கேடும், உளதாகும் சாக்காடும், வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.
235	Loss that is gain, and death of life's true bliss fulfilled, Are fruits which only wisdom rare can yeild.

236	தோன்றின், புகழொடு தோன்றுக! அஃது-இலார் தோன்றலின், தோன்றாமை நன்று.
236	If man you walk the stage, appear adorned with glory's grace; Save glorious you can shine, 'twere better hide your face.
237	புகழ்பட வாழாதார் தம்-நோவார்; தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்?
237	If you your days will spend devoid of goodly fame, When men despise, why blame them? You 've yourself to blame.
238	'வசை' என்ப, வையத்தார்க்கு எல்லாம்; 'இசை' என்னும் எச்சம் பெறாஅவிடின்.
238	Fame is virtue's child, they say; if, then, You childless live, you live the scorn of men.
239	வசை-இலா வண்-பயன் குன்றும்; இசை-இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
239	The blameless fruits of fields 'increase will dwindle down, If earth the burthen bear of men without renown.
240	வசை-ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்; இசை-ஒழிய வாழ்வாரே வாழா-தவர்.
240	Who live without reproach, them living men we deem; Who live without renown, live not, though living men they seem.

25. The Possession of Grace: Benevolence

25. அருள் உடைமை

241	அருள்-செல்வம், செல்வத்துள் செல்வம்; பொருள்-செல்வ பூரியார்கண்ணும் உள.
241	Wealth 'mid wealth is wealth 'kindliness; Wealth of goods the vilest too posses.
242	நல்-ஆற்றான் நாடி அருள்-ஆள்க! பல்-ஆற்றான் தேரினும் அஃதே துணை.
242	The law of 'grace' fufil, by methods good due trial made, Though many systems you explore, this is your only aid.
243	அருள்-சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை; இருள்-சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.
243	They in whose breast a 'gracious kindliness 'resides, See not the gruesome world, where darkness drear abides.
244	'மன்-உயிர்-ஓம்பி, அருள்-ஆள்வார்க்கு இல்' என்ப; 'தன்-உயிர் அஞ்சும் வினை'.
244	Who for undying souls of men provides with gracious zeal. In his own soul the dreaded guilt of sin shall never feel.
245	அல்லல், அருள்-ஆள்வார்க்கு இல்லை; வளி-வழங்கும் மல்லல் மா-ஞாலம் கரி.
245	The teeming earth's vast realm, round which the wild winds blow, In witness, men of 'grace' no woeful want shall know.

246	'பொருள்-நீங்கிப் பொச்சாந்தார்' என்பர்; அருள்-நீங்கி அல்லவை செய்து-ஒழுகுவார்.
246	Gain of true wealth oblivious they eschew, Who 'grace' forsake, and graceless actions do.
247	அருள்-இல்லார்க்கு, அவ்-உலகம் இல்லை; பொருள்- இல்லார்க்கு, இவ்-உலகம் இல்லாகி-யாங்கு.
247	As to impoverished men this present world is not; The 'graceless' in you world have neither part nor lot.
248	பொருள்-அற்றார், பூப்பர் ஒருகால்; அருள்-அற்றார், அற்றார்; மற்று-ஆதல் அரிது.
248	Who lose the flower of wealth, when seasons change, again may bloom; Who lose, 'benevolence,' lose all ; nothing can change their doom.
249	தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால்; தேரின், அருளாதான் செய்யும் அறம்.
249	When souls un wise true wisdom's mystic vision see, The 'graceless' man may work true work of charity.
250	வலியார்-முன், தன்னை நினைக்க; தான்-தன்னின் மெலியார்-மேல், செல்லும் இடத்து.
250	When weaker men you front with threat'ning brow, Think how you felt in presence of some stronger foe.

26. The Refusal of Flesh

26. புலால் மறுத்தல்

251	தன்-ஊன் பெருக்கற்குத் தான்-பிறிது ஊன்-உண்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?
251	How can the wont of 'kindly grace' to him be known, Who other creatures' flesh consumes to feed his own?
252	பொருள்-ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருள்-ஆட்சி ஆங்கு-இல்லை, ஊன்-தின்பவர்க்கு.
252	No use of wealth have they who guard not their estate; No use of grace have they with flesh who hunger state.
253	படை-கொண்டார் நெஞ்சம்-போல், நன்று-ஊக்காது; ஒன்றன் உடல்-சுவை, உண்டார் மனம்.
253	Like heart of them that murderous weapons bear, his mind, Who eats of savoury meat, no joy in good can find.
254	'அருள்', அல்லது யாது? எனின்; கொல்லாமை, கோறல்; பொருள்-அல்லது, அவ்-ஊன்-தினல்.
254	'What's grace, or lack of grace?'To kill' is this, that 'not to kill'; To eat dead flesh can never worthy end fulfil.
255	உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை; ஊன்-உண்ண அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.
255	If flesh you eat not, life's abodes unharmed remain; Who eats, hell swallows him,and renders not again.

256	தினற்-பொருட்டால் கொல்லாது உலகு-எனின்; யாரும் விலைப்-பொருட்டால் ஊன்-தருவார் இல்.
256	'We eat the slain,' you say, 'by us no living creatures die; Who'd kill and sell, I pray, if none came there the flesh to buy?
257	உண்ணாமை வேண்டும், புலாஅல்; பிறிது-ஒன்றன் புண்; அது உணர்வார்ப் பெறின்.
257	With other beings' ulcerous wounds their hunger they appease; If this they felt, desire to eat must surely cease.
258	செயிரின் தலைப்-பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்; உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.
258	Whose souls the vision pure and passionless perceive, Eat not the bodies men of life bereave.
259	அவி-சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்; ஒன்றன் உயிர்-செகுத்து உண்ணாமை நன்று.
259	Than thousand rich oblations, with libations rare, Better the flesh of slaughtered beings not to share.
260	கொல்லான், புலாலை மறுத்தானை; கைகூப்பி, எல்லா உயிரும் தொழும்.
260	Who slays nought - flesh rejects - his feet before, All living things with clasped hands adore.

27. Penitence: Mortification

27. தவம்

261	உற்ற நோய்-நோன்றல், உயிர்க்கு-உறுகண் செய்யாமை- அற்றே; தவத்திற்கு உரு.
261	To bear due penitential pains, while no offence, He causes others, is the type of 'penitence'.
262	தவமும் தவம்-உடையார்க்கு ஆகும்; அவம், அதனை அஃது-இலார் மேற்-கொள்வது.
262	To 'penitents' sincere avails their 'Penitence'; Where that is not, 'tis but a vain pretence.
263	துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி, மறந்தார்கொல்; மற்றை-யவர்கள் தவம்!
263	Have other men forgotten 'penitence, 'who strive To earn for penitents the things by which they live?
264	ஒன்னார்த் தெறலும், உவந்தாரை ஆக்கலும்; எண்ணின், தவத்தான் வரும்.
264	Destruction to his foes, to friends increase of joy, The 'Penitent' can cause if this his thoughts employ.
265	வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான்; செய்-தவம் ஈண்டு முயலப்-படும்.
265	That what they wish may, as they wish, be won, By men on earth are works of painful 'penance' done.

266 தவம்-செய்வார், தம்-கருமம் செய்வார்; மற்று-அல்லார் அவம்-செய்வார், ஆசையுள்-பட்டு. 266 Who works of 'penence' do, their end attain, Others in passion's net ensnared, toil but in vain. சுடச்-சுடரும், பொன்போல் ஒளிவிடும்; துன்பம் 267 சுடச்சுட, நோற்கிற்-பவர்க்கு. 267 The hotter glows the fining fire, the gold the brighter shines; The pain of penitence, like fire, the soul of man refines. 268 தன்-உயிர், தான் அறப்-பெற்றானை; ஏனைய மன்-உயிர் எல்லாம் தொழும். 268 Who gains himself in utter self-control, Him worships every other living soul. 269 கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்; நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு. 269 Even over death the victory he may gain, If power by penance won his soul obtain. 270 இலர், பலர்-ஆகிய-காரணம்; நோற்பார் சிலர்; பலர் நோலாதவர். 270 The many all things lack! The cause is plain, The 'penitents' are few. The many shun such pain.

28. Inconsistent Conduct

28. கூடா ஒழுக்கம்

271	வஞ்ச-மனத்தான் படிற்று, ஒழுக்கம்; பூதங்கள்- ஐந்தும், அகத்தே நகும்.
271	Who with deceitful mind in false way walks of covert sin, The five-fold elements his frame compose, deride within.
272	வான்-உயர் தோற்றம் எவன்-செய்யும்? தன்-நெஞ்சம் தான்-அறி குற்றப்-படின்?
272	What gain, thought virtues' semblance high as heaven his fame exalt, If heart dies down through sense of self-detected fault?
273	வலி-இல் நிலைமையான், வல்-உருவம் பெற்றம்; புலியின் தோல்-போர்த்து மேய்ந்தற்று.
273	As if a steer should graze wrapped round with tiger's skin, Is show of virtuous might when weakness lurks within.
274	தவம்-மறைந்து, அல்லவை செய்தல்; புதல்-மறைந்து வேட்டுவன், புள் சிமிழ்த்தற்று.
274	'Tis as a fowler, silly birds to snare, in thicket lurks, When, clad in stern ascetic garb, one secret evil works.
275	'பற்று அற்றேம்' என்பார் படிற்று-ஒழுக்கம்; 'எற்று! எற்று!' என்று, ஏதம் பலவும் தரும்.
275	'Our souls are free,' who say, yet practise evil secretly, 'What folly have we wrought!' by many shames o'erwhelmed, shall cry

நெஞ்சின் துறவார், துறந்தார்-போல் வஞ்சித்து, 276 வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276 In mind renouncing nought, in speech renouncing every tie, Who guileful live, -no men are found than these of 'harder eye.' புறம்-குன்றி கண்டனையரேனும், அகம்-குன்றி 277 மூக்கில் கரியார் உடைத்து. 277 Outward, they shine as 'kunri' berry's scarlet bright; Inward, like tip of 'kunri' bead, as black as night. 278 மனத்தது மாசு-ஆக, மாண்டார் நீர்-ஆடி, மறைந்து-ஒழுகும் மாந்தர் பலர். 278 Many wash in hallowed waters, living lives of hidden shame; Foul in heart, yet high upraised of men in virtuous fame. 279 கணை-கொடிது; யாழ்-கோடு செவ்விது; ஆங்கு-அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல். 279 Cruel is the arrow straight, the crooked lute is sweet, Judge by their deeds the many forms of men you meet. 280 மழித்தலும், நீட்டலும் வேண்டா; உலகம் பழித்தது ஒழித்து-விடின். What's the worth of shaven head or tresses long, 280 If you shun what all the world condemns as wrong?

29. The Absence of Fraud

29. கள்ளாமை

281	எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான்; எனைத்து-ஒன்றும் கள்ளாமை காக்க, தன்-நெஞ்சு!
281	Who seeks heaven's joys, from impious levity secure, Let him from every fraud preserve his spirit pure.
282	உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே; 'பிறன்-பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம்' எனல்!
282	'Tis sin if in the mind man but thought conceive; 'By fraud I will my neighbour of his wealth bereave.'
283	களவினால் ஆகிய ஆக்கம்; அளவு-இறந்து, ஆவது போல, கெடும்.
283	The gain that comes by fraud, although it seems to grow With limitless increase, to ruin swift shall go.
284	களவின்கண், கன்றிய காதல்; விளைவின்கண், வீயா விழுமம் தரும்.
284	The lust inveterate of fraudful gain, Yields as its fruit undying pain.
285	அருள்-கருதி அன்புடையர் ஆதல்; பொருள்-கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்-கண் இல்.
285	'Grace' is not in their thoughts, nor know they kind affection's power Who neighbour's goods desire, and watch for his unguarded hour.

அளவின்கண் நின்று ஒழுகல்-ஆற்றார்; களவின்கண், 286 கன்றிய காதலவர். 286 They cannot walk restrained in wisdom's measured bound, In whom inveterate lust of fraudful gain is found. களவு-என்னும், கார்-அறிவு ஆண்மை; அளவு-என்னும், 287 ஆற்றல் புரிந்தார்-கண் இல். 287 Practice of fraud's dark cunning arts they shun, Who long for power by 'measured wisdom' won. அளவு-அறிந்தார் நெஞ்சத்து, அறம்-போல நிற்கும்; 288 களவு-அறிந்தார் நெஞ்சில், கரவு. 288 As virtue dwells in heart that 'measured wisdom' gains; Deceit in hearts of fraudful men established reigns. 289 அளவு-அல்ல செய்து, ஆங்கே வீவர்; களவு-அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர். 289 Who have no lore save that which fraudful arts supply, Acts of unmeasured vice committing straightway die. 290 கள்வார்க்குத் தள்ளும், உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத் தள்ளாது, புத்தேள் உலகு. 290 The fraudful forfeit life and being here below; Who fraud eschew the bliss of heavenly beings know.

30. Truthfulness

30. வாய்மை

291	'வாய்மை எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாது-ஒன்றும், தீமை-இலாத சொலல்.
291	You ask , in lips of men what 'truth' may be; 'Tis speech from every taint of evil free.
292	பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த; புரை-தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்.
292	Falsehood may take the place of truthful word, If blessing, free from fault, it can afford.
293	தன்-நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்த-பின், தன்-நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.
293	Speak not a word which false thy own heart knows, Self-kindled fire within the false one's spirit glows.
294	உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்; உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம், உளன்.
294	True to his inmost soul who lives,-enshrined He lives in souls of all mankind.
295	மனத்தொடு, வாய்மை மொழியின்; தவத்தொடு, தானம் செய்வாரின், தலை.
295	Greater is he who speaks the truth with full consenting mind. Than men whose lives have penitence and charity combined.

296	பொய்யாமை, அன்ன புகழ்-இல்லை; எய்யாமை, எல்லா-அறமும் தரும்.
296	No praise like that of words from falsehood free; This every virtue yields spontaneously.
297	பொய்யாமை, பொய்யாமை ஆற்றின்; அறம்-பிற செய்யாமை, செய்யாமை நன்று.
297	If all your life be utter truth, the truth alone, 'Tis well, though other virtuous acts be left undone.
298	புறம்-தூய்மை, நீரால் அமையும்; அகம்-தூய்மை, வாய்மையால் காணப்படும்.
298	Outward purity the water will bestow; Inward purity from truth alone will flow.
299	எல்லா-விளக்கும், விளக்கு-அல்ல; சான்றோர்க்குப் பொய்யா-விளக்கே, விளக்கு.
299	Every lamp is not a lamp in wise men's sight; That's the lamp with truth's pure radiance bright.
300	யாம்-மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை; எனைத்து- ஒன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.
300	Of all good things we've scanned with studious care, There's nought that can with truthfulness compare.

31. Absence of Wrath

31. வெகுளாமை

301	செல்-இடத்துக் காப்பான் சினம்-காப்பான்; அல்-இடத்து, காக்கின்-என்? காவாக்கால்-என்?
301	Where thou hast power thy angry will to work, thy wrath restrain; Where power is none, what matter if thou check or give it rein?
302	செல்லா இடத்துச் சினம், தீது; செல்-இடத்தும், இல், அதனின் தீய பிற.
302	Where power is none to wreak thy wrath importent is ill; Where thou hast power thy will to work, 'tis greater, evil still.
303	மறத்தல், வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய- பிறத்தல், அதனான் வரும்.
303	If any rouse thy wrath, the trespass straight forget; For wrath an endless train of evils will beget.
304	நகையும், உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் பகையும் உளவோ, பிற?
304	Wrath robs the face of smiles, the heart of joy, What other foe to man works such annoy?
305	தன்னைத்-தான் காக்கின், சினம்-காக்க! காவாக்கால், தன்னையே கொல்லும், சினம்.
305	If thou would'st guard thyself, guard against wrath alway; 'Gainst wrath who guards not, him warth shall slay.

306	சினம்-என்னும் சேர்ந்தாரைக்-கொல்லி; இனம்-என்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்.
306	Wrath, the fire that slayeth whose draweth near, Will burn the helpful 'raft' of kindred dear.
307	சினத்தைப் பொருள்-என்று கொண்டவன் கேடு; நிலத்து-அறைந்தான் கை-பிழையாதற்று.
307	The hand that smites the earth unfailing feels the sting; So perish they who nurse their warth as noble thing.
308	இணர்-எரி தோய்வன்ன இன்னா-செயினும்; புணரின் வெகுளாமை நன்று.
308	Though men should work thee woe, like touch of tongues of fire. 'Tis well if thou canst save thy soul from burning ire.
309	உள்ளிய(து) எல்லாம் உடன்-எய்தும்; உள்ளத்தால் உள்ளான், வெகுளி எனின்.
309	If man his soul preserve from wrathful fires, He gains with that whate'er his soul desires.
310	இறந்தார் இறந்தார் அனையர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை.
310	Men of surpassing wrath are like the men who've passed away; Who wrath renounce, equals of all - renouncing sages they.

32. Inflicting No Pain 32. இன்னா செய்யாமை

311	சிறப்பு-ஈனும் செல்வம் பெறினும்; பிறர்க்கு இன்னா- செய்யாமை, மாசு-அற்றார் கோள்.
311	Though ill to neighbour wrought should glorious pride of wealth secure, No ill to do is fixed decree of men in spirit pure.
312	கறுத்து இன்னா-செய்த அக்கண்ணும்; மறுத்து இன்னா செய்யாமை, மாசு-அற்றார் கோள்.
312	Though malice work its worst, planning no ill return, to endure, And work no ill, is fixed decree of men in spirit pure.
313	செய்யாமல், செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்த-பின்; உய்யா விழுமம் தரும்.
313	Though unprovoked thy soul malicious foes should sting, Retaliation wrought inevitable woes will bring.
314	இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்; அவர்-நாண நல்-நயம் செய்து விடல்.
314	To punish wrong, with kindly benefits the doers ply; Thus shame their souls; but pass the ill unheeded by.
315	அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ; பிறிதின்-நோய் தம்-நோய்-போல், போற்றாக்கடை?
315	From wisdom's vaunted lore what doth the learner gain, If as his own he guard not others' souls from pain?

316	இன்னா எனத்-தான் உணர்ந்தவை; துன்னாமை வேண்டும், பிறன்கண் செயல்.
316	What his own soul has felt as bitter pain, From making others feel should man abstain.
317	எனைத்தானும், எஞ்ஞான்றும், யார்க்கும்; மனத்தான்-ஆம் மாணா-செய்யாமை தலை.
317	To work no wilful woe, in any wise, through all the days, To any living soul, is virtue's highest praise.
318	தன்-உயிர்க்கு, இன்னாமை தான்-அறிவான்; என்கொலோ மன்-உயிர்க்கு, இன்னா செயல்?
318	Whose soul has felt as bitter smart of wrong, how can, He wrongs inflict on ever-living soul of man?
319	பிறர்க்கு-இன்னா, முற்பகல் செய்யின்; தமக்கு-இன்னா, பிற்பகல் தாமே-வரும்.
319	If, ere the noontide , you to others evil do, Before the eventide will evil visit you.
320	நோய்-எல்லாம், நோய்-செய்தார் மேலவாம்; நோய்-ெ செய்யார், நோய்-இன்மை வேண்டுபவர்.
320	O'er every evil-doer evil broodeth still; He evil shuns who freedom seeks from ill.

33. Not killing 33. கொல்லாமை

321	'அற-வினை யாது?' எனின், கொல்லாமை; கோறல், பிற-வினை எல்லாம் தரும்.
321	What is the work of virtue? 'Not to kill'; For 'killing' leads to every work of ill.
322	பகுத்து-உண்டு, பல்-உயிர் ஓம்புதல்; நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.
322	Let those that need partake your meal; guard everything that lives; This the chief and sum of lore that hoarded wisdom gives.
323	ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்று, அதன்- பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
323	Alone, first of good things, is 'not to slay'; The second is, no unture word to say.
324	'நல்லாறு எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாது-ஒன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி.
324	You ask, what is the good and perfect way? 'Tis path of him who studies nought to slay.
325	நிலை-அஞ்சி, நீத்தாருள் எல்லாம்; கொலை-அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.
325	Of those who 'being' dread, and all renounce, the chief are they, Who, dreading crime of slaughter, study nought to slay.

326	கொல்லாமை, மேற்கொண்டு ஒழுகுவான்; வாழ்நாள்மேல் செல்லாது, உயிர்-உண்ணும் கூற்று.
326	Ev'n death, that life devours, their happy days shall spare, Who law, 'Thou shall not kill,' uphold with reverent care.
327	தன்-உயிர் நீப்பினும், செய்யற்க; தான், பிறிது இன் உயிர்-நீக்கும் வினை.
327	Though thine own life for that spared life the price must pay, Take not from aught that lives gift of sweet life away.
328	நன்று-ஆகும் ஆக்கம் பெரிது-எனினும்; சான்றோர்க்குக் கொன்று-ஆகும் ஆக்கம், கடை.
328	Though great the gain of good should seem, the wise, Will any gain by slaughter won despise.
329	கொலை-வினையர் ஆகிய மாக்கள் புலை-வினையர், புன்மை தெரிவார் அகத்து.
329	Whose trade is 'killing'; always vile they show, To minds of them who what is vileness know.
330	'உயிர்-உடம்பின் நீக்கியார்' என்ப; 'செயிர்-உடம்பின் செல்லாத் தீ வாழ்க்கையவர்'.
330	Who lead a loathed life in bodies sorely pained, Are men, the wise declare, by guilt of slaughter stained.

34. Instability 34. நிலையாமை

331	நில்லாதவற்றை நிலையின என்று-உணரும்; புல்லறிவு-ஆண்மை, கடை.
331	Lowest and meanest lore, that bids men trust secure, In things that pass away, as things that shall endure!
332	கூத்தாட்டு அவைக்-குழாத்து-அற்றே, பெருஞ்-செல்வம்; போக்கும், அது விளிந்தற்று.
332	As crowds round dancers fill the hall, is wealth's increase; It's loss, as throngs dispersing, when the dances cease.
333	அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அது-பெற்றால், அற்குப ஆங்கே செயல்.
333	Unenduring is all wealth; if you wealth enjoy, Enduring works in working wealth straightway employ.
334	நாள்-என, ஒன்று-போல்-காட்டி; உயிர், ஈரும் வாள்-அது; உணர்வார்ப் பெறின்.
334	As 'day' it vaunts itself; well understood, 'tis knife', That daily cuts away a portion from thy life.
335	நாச்-செற்று, விக்குள் மேல்-வாரா-முன்; நல்-வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்.
335	Before the tongue lie powerless, 'mid the gasp of gurgling breath, Arouse thyself, and do good deeds beyond the power of death.

336	'நெருநல் உளன், ஒருவன்; இன்று-இல்லை!' என்னும் பெருமை-உடைத்து, இவ்-உலகு.
336	Existing yesterday, to-day to nothing hurled!- Such greatness owns this transitory world.
337	ஒரு-பொழுதும் வாழ்வது அறியார்; கருதுப கோடியும் அல்ல பல.
337	Who know not if their happy lives shall last the day, In fancies infinite beguile the hours away!
338	குடம்பை தனித்து-ஒழியப் புள் பறந்தற்றே; உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.
338	Birds fly away, and leave the nest deserted bare; Such is the short - lived friendship soul and body share.
339	உறங்குவது போலும், சாக்காடு; உறங்கி- விழிப்பது போலும், பிறப்பு.
339	Death is sinking into slumbers deep; Birth again is walking out of sleep.
340	புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ; உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு!
340	The soul in fragile shed as lodger courts repose:- Is it because no home's conclusive rest it knows?

35. Renunciation

35. துறவு

341	யாதனின், யாதனின்-நீங்கியான்; நோதல் அதனின், அதனின் இலன்.
341	From whatever, aye, whatever, man gets free, From what? aye, from that, no more of pain hath he!
342	வேண்டின், உண்டாகத் துறக்க; துறந்தபின், ஈண்டு இயற்பால பல.
342	'Renounciation' made -ev'n here true pleasures men acquire; 'Renounce' while time is yet, if to those pleasures you aspire,
343	அடல்-வேண்டும், ஐந்தன் புலத்தை; விடல்-வேண்டும், வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.
343	'Perceptions of the five' must all expire:- 'Relinquished in its order each desire.
344	இயல்பு-ஆகும், நோன்பிற்கு-ஒன்று இன்மை; உடைமை மயல்-ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து.
344	'Privation absolute' is penance true; 'Possession' brings bewilderment anew.
345	மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல்? பிறப்பு-அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.
345	To those who sev'rance seek from being's varied strife, Flesh is burthen sore; what then other bonds of life?

346	'யான்', 'எனது', என்னும் செருக்கு-அறுப்பான்; வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்.
346	Who kills conceit that utters 'I' and 'mine', Shall enter realms above the powers divine.
347	பற்றி-விடாஅ, இடும்பைகள்; பற்றினை, பற்றி-விடாஅதவர்க்கு.
347	Who cling to things that cling and eager clasp, Griefs cling to them with unrelaxing grasp.
348	தலைப்பட்டார், தீரத் துறந்தார்; மயங்கி வலைப்பட்டார், மற்றையவர்.
348	Who thoroughly 'renounce' on highest highest height are set; The rest, bewildered, lie entangled in the net.
349	பற்று அற்ற-கண்ணே பிறப்பு-அறுக்கும்; மற்றும் நிலையாமை காணப்படும்.
349	When that which clings falls off, severed is being's tie; All else will then be seen as instability.
350	பற்றுக, பற்று-அற்றான் பற்றினை! அப்-பற்றைப் பற்றுக, பற்று-விடற்கு!
350	Cling thou to that which He, to Whom nought clings, hath bid thee cling, Cling to that bond, to get thee free from every clinging thing.

36. Perception of the True 36. மெய் உணர்தல்

351	பொருள்-அல்லவற்றைப் பொருள்-என்று உணரும்; மருளான்-ஆம், மாணாப் பிறப்பு.
351	Of things devoid of truth as real things men deem; Cause of degraded birth the fond delusive dream!
352	இருள்-நீங்கி இன்பம் பயக்கும்; மருள்-நீங்கி மாசு-அறு காட்சியவர்க்கு.
352	Darkness departs, and rapture springs to men who see, The mystic vision pure, from all delusion free.
353	ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு, வையத்தின், வானம் நணியது-உடைத்து.
353	When doubts disperse, and mists of error roll Away, nearner is heav'n than earth to sage's soul.
354	ஐ-உணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்-இன்றே; மெய்-உணர்வு இல்லாதவர்க்கு.
354	Five-fold perception gained, what benefits accure To them whose spirits lack perception of the true?
355	எப்-பொருள், எத்-தன்மைத்து ஆயினும்; அப்-பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
355	Whatever thing, of whatsoever kind it be, 'Tis wisdom's part in each the very thing to see.

356 கற்று, ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்; தலைப்படுவர், மற்று ஈண்டு வாரா-நெறி. 356 Who learn, and here the knowledge of the true obtain, Shall find the path that hither cometh not again. ஓர்த்து, உள்ளம்-உள்ளது உணரின்; ஒரு-தலையாப் 357 பேர்த்து, உள்ள-வேண்டா பிறப்பு. 357 The mind that knows with certitude what is, and ponders well, Its thoughts on birth again to other life need not to dwell. பிறப்பு-என்னும் பேதைமை நீங்க; சிறப்பு-என்னும் 358 செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358 When folly, cause of births, departs; and soul can view The truth of things, man's dignity;- 'tis wisdom true. 359 சார்பு-உணர்ந்து, சார்பு கெட ஒழுகின்; மற்று-அழித்துச் சார்தரா, சார்தரும் நோய். 359 The true'support' who knows- rejects'supports' he sought before-Sorrow that clings and all destroys, shall cling to him no more. காமம், வெகுளி, மயக்கம்; இவை-மூன்றன் 360 நாமம் கெட, கெடும் நோய். 360 When lust and wrath and error's triple tyranny is o'er, Their very names for aye extinct, then pain shall be no more.

37. The Extirpation of Desire 37. அவா அறுத்தல்

361	'அவா' என்ப'; எல்லா-உயிர்க்கும், எஞ்-ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்பு-ஈனும், வித்து'.
361	The wise declare, through all the days, to every living thing, That ceaseless round of birth from seed of strong desire doth spring.
362	வேண்டுங்கால், வேண்டும் பிறவாமை; மற்று-அது வேண்டாமை வேண்ட, வரும்.
362	If desire you feel, freedom from changing birth require! 'Twill come, if you desire to 'scape, set free from all desire.
363	வேண்டாமை அன்ன விழுச்-செல்வம், ஈண்டு-இல்லை; யாண்டும் அஃது-ஒப்பது இல்.
363	No glorious wealth is here like freedom from desire; To bliss like this not even there can soul aspire.
364	தூ-உய்மை என்பது அவா-இன்மை; மற்று-அது வா-அய்மை வேண்ட, வரும்.
364	Desire's decease as purity men know; That, too, from yearning search for truth will grow.
365	அற்றவர் என்பார் அவா-அற்றார்; மற்றையார் அற்று-ஆக அற்றது இலர்.
365	Men freed from bonds of strong desire are free; None other share such perfect liberty.

366	அஞ்சுவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.
366	Desire each soul beguiles; True virtue dreads its wiles.
367	அவாவினை, ஆற்ற அறுப்பின்; தவாவினை, தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.
367	Who thoroughly rids his life of passion- prompted deed, Deeds of unfailing worth shall do, which, as he plans, succeed.
368	அவா-இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்; அஃது-உண்டேல், தவாஅது மேன்மேல் வரும்.
368	Affliction is not known where no desires abide; Where these are, endless rises sorrow's tide.
369	இன்பம் இடையறாது, ஈண்டும்; அவா-என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
369	When dies away desire, that woe of woes Ev'n here the soul unceasing rapture knows.
370	ஆரா இயற்கை, அவா-நீப்பின்; அந்-நிலையே பேரா இயற்கை, தரும்.
370	Drive from thy soul desire insatiate; Straight way is gained the moveless blissful state.

38. Fate

38. ஊழ்

371	ஆகு-ஊழால் தோன்றும், அசைவு-இன்மை; கைப்பொருள் போகு-ஊழால் தோன்றும், மடி.
371	Wealth - giving fate power of unflinching effort brings; From fate that takes away idle remissness springs.
372	பேதைப் படுக்கும், இழவு-ஊழ்; அறிவு-அகற்றும், ஆகல்-ஊழ் உற்றக்-கடை.
372	The fate that loss ordains makes wise men's wisdom foolishness; The fate that gain bestows with ampler power will wisdom bless.
373	நுண்ணிய நூல்-பல கற்பினும், மற்றும்-தன் உண்மை அறிவே மிகும்.
373	In subtle learning manifold though versed man be, The wisdom, truly his, will gain supremacy.
374	இரு வேறு, உலகத்து இயற்கை; திரு வேறு; தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.
374	Two -fold the fashion of the world; some live in fortune's light; While other some have souls in wisdom's radiance bright.
375	நல்லவை எல்லா-அம் தீய-ஆம்; தீயவும் நல்ல-ஆம்; செல்வம் செயற்கு.
375	All things that good appear will oft have ill success; All evil things prove good for gain of happiness.

376	பரியினும் ஆகாவாம், பால்-அல்ல; உய்த்துச் சொரியினும் போகா, தம.
376	Things not your own will yeild no good, howe'er you guard with pain; You own, however you scatter them abroad, will yours remain.
377	வகுத்தான், வகுத்த வகை-அல்லால்; கோடி- தொகுத்தார்க்கும், துய்த்தல் அரிது.
377	Save as the 'sharer' shares to each in due degree, To those who millions store enjoyment scarce can be.
378	துறப்பார்மன், துப்புரவு இல்லார்; உறற்பால ஊட்டா கழியும் எனின்.
378	The destitute with ascetics merit share, If fate to visit with predestined ills would spare.
379	நன்று-ஆம், கால் நல்லவாக் காண்பவர்; அன்று-ஆம், கால் அல்லற்படுவது எவன்?
379	When good things come, men view them all as gain; When evils come, why then should they complain?
380	ஊழின், பெருவலி யா-உள? மற்று-ஒன்று சூழினும், தான் முந்துறும்.
380	What powers so great as those of Destiny? Man's skill Some other thing contrives; but fate's beforehand still.

39. Kingly Greatness 39. இறைமாட்சி

381	படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்; ஆறும்- உடையான், அரசருள் ஏறு.
381	An army, people wealth, a minister, friends, fort; six things- Who owns them all , a lion lives amid the kings.
382	அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம்; இந்-நான்கும் எஞ்சாமை, வேந்தற்கு இயல்பு.
382	Courage, a liberal hand, wisdom, and energy; these four Are qualities a king adorn for evermore.
383	தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை; இம்-மூன்றும் நீங்கா, நிலன்-ஆள்பவற்கு.
383	A sleepless promptitude, knowledge, decision strong: These three for aye to rulers of the land belong.
384	அறன்-இழுக்காது, அல்லவை நீக்கி, மறன்-இழுக்கா மானம் உடையது; அரசு.
384	Kingship, in virtue failing not , all vice restrains, In courage failing not, it honour's grace maintains.
385	இயற்றலும், ஈட்டலும், காத்தலும், காத்த- வகுத்தலும்; வல்லது அரசு.
385	A king is he who treasure gains, stores up, defends, And duly for his Kingdom's weal expends.

386	காட்சிக்கு எளியன், கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்; மீக்கூறும், மன்னன் நிலம்.
386	Where king is easy of access, where no harsh word repels, That land's high praises every subject swells.
387	இன்சொலால் ஈத்து, அளிக்க-வல்லாற்குத் தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து, இவ்-உலகு.
387	With pleasant speech, who gives and guards with poweful liberal hand, He sees the world obedient all to his command.
388	முறை-செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்; 'மக்கட்கு இறை' என்று வைக்கப்படும்.
388	Who guards the realm and justice strict maintains, That king as god o'er subject people regins.
389	செவி-கைப்பச், சொல்-பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும், உலகு.
389	The king of worth, who can words bitter to his ear endure, Beneath the shadow of his power the world abides secure.
390	கொடை, அளி, செங்கோல், குடி-ஓம்பல்; நான்கும் உடையான்-ஆம், வேந்தர்க்கு ஒளி.
390	Gifts, grace, right sceptre, care of people's weal; These four a light of dreaded kings reveal.

40. Learning 40. கல்வி

391	கற்க, கசடு-அற, கற்பவை; கற்ற-பின், நிற்க, அதற்குத் தக!
391	So lear that you may full and faultless learning gain, Then in obedience meet to lessons learnt remain.
392	'எண்' என்ப, ஏனை 'எழுத்து' என்ப; இவ்-இரண்டும் 'கண்' என்ப, வாழும் உயிர்க்கு.
392	The twain that lore of numbers and of letters give Are eyes, the wise declare, to all on earth that live.
393	கண்-உடையர், என்பவர் கற்றோர்; முகத்து-இரண்டு புண்-உடையர், கல்லாதவர்.
393	Men who learning gain have eyes, men say; Blockheads' faces pairs of sores display.
394	உவப்பத் தலைக்கூடி, உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே; புலவர் தொழில்.
394	You meet with joy, with pleasant thought you part; Such is the learned scholar's wonderous art.
395	உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்; கடையரே, கல்லாதவர்.
395	With soul submiss they stand, as paupers front a rich man's face; Yet learned men are first; th' unlearned stand in lowest place.

396 தொட்டனைத்து ஊறும், மணற்-கேணி; மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும், அறிவு. 396 In sandy soil, when deep you delve, you reach the springs below; The more you learn, the freer streams of wisdom flow. 397 யாதானும் நாடு-ஆமால்; ஊர்-ஆமால்; என், ஒருவன் சா(கு)ம்-துணையும் கல்லாதவாறு? 397 The learned make each land their own, in every city find a home; Who, till they die; learn nought, along what weary ways they roam! 398 ஒருமைக்கண், தான் கற்ற-கல்வி; ஒருவற்கு எழுமையும், ஏமாப்பு உடைத்து. 398 The man who store of learning gains, In one, through seven worlds, bliss, attains. 399 தாம்-இன்புறுவது, உலகு-இன்புறக்-கண்டு; காமுறுவர், கற்று-அறிந்தார். 399 Their joy is joy of all the world, they see; thus more The learners to love their cherished lore. கேடு-இல் விழுச்செல்வம், கல்வி-ஒருவற்கு; 400 மாடு-அல்ல, மற்றையவை. 400 Learning is excellence of wealth that none destroy; To man nought else affords reality of joy

41. The Absence of Learning

41. கல்லாமை

401	அரங்கு-இன்றி வட்டு ஆடியற்றே; நிரம்பிய நூல்-இன்றிக் கோட்டி கொளல்.
401	Like those at draughts would play without the chequered square, Men void of ample lore counsels of the learned share.
402	கல்லாதான் சொல், காமுறுதல்; முலை-இரண்டும் இல்லாதாள் பெண், காமுற்றற்று.
402	Like those who doat on hoyden's undeveloped charms are they, Of learning void, who eagerly their power of words display.
403	கல்லாதவரும் நனி நல்லர்; கற்றார்-முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின்.
403	The blockheads too, may men of worth appear, If they can keep from speaking where the learned hear!
404	கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்று-ஆயினும்; கொள்ளார், அறிவு-உடையார்.
404	From blockheads' lips, when words of wisdom glibly flow, The wise receive them not , though good they seem to show.
405	கல்லா ஒருவன் தகைமை; தலைப்பெய்து சொல்லாட, சோர்வு-படும்.
405	As worthless shows the worth of man unlearned, When council meets, by words he speakes discerned.

406 உளர்-என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்; பயவாக் களர்-அனையர் கல்லாதவர். 406 'They are'; so much is true of men untaught; But, like a barren field, they yield us nought. நுண்-மாண், நுழை-புலம் இல்லான், எழில்-நலம்; 407 மண்-மாண், புனை பாவை-அற்று. 407 Who lack the power of subtle, large and penetrating sense, Like puppet, decked with ornaments of clay, their beauty's vain pretence. 408 நல்லார்கண், பட்ட வறுமையின்; இன்னாதே, கல்லார்கண், பட்ட திரு. 408 To men unlearned, from fortune's favour greater evil springs, Than proverty to men of goodly wisdom brings. மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார், கீழ்ப்பிறந்தும் 409 கற்றார் அனைத்து-இலர் பாடு. 409 Lower are men unlearned, though noble be their race, Than low-born men adorned with learning's grace. விலங்கொடு மக்கள் அனையர்; இலங்கு-நூல் 410 கற்றாரொடு ஏனையவர். 410 Learning's irradiating grace who gain, Others excel, as men the bestial train.

42. Hearing 42. கேள்வி

411	செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்; அச்-செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.
411	Wealth of wealth is acquired be ear attent; Wealth mid all wealth supremely excellent.
412	செவிக்கு உணவு-இல்லாத போழ்து, சிறிது, வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்.
412	When 'tis no longer time the listening ear to feed With trifling dole of food supply the body's need.
413	செவி-உணவின், கேள்வி-உடையார்; அவி-உணவின் ஆன்றாரொடு ஒப்பர், நிலத்து.
413	Who feed their ear with learned teachings rare, Are like the happy gods oblations rich who share.
414	கற்றிலன் ஆயினும், கேட்க; அஃது-ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்று-ஆம் துணை.
414	Though learning none hath he, yet let him hear alway: In weakness this shall prove a staff and stay.
415	இழுக்கல் உடை-உழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே; ஒழுக்கம்-உடையார் வாய்ச்-சொல்.
415	Like staff in hand of him in slippery ground who strays, Are words from mouth of those who walk in righteous ways.

416	எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க! அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.
416	Let each man good things learn, for e'en as he Shall learn, he gains increase of perfect dignity.
417	பிழைத்து-உணர்ந்தும், பேதைமை சொல்லார்; இழைத்து- உணர்ந்து, ஈண்டிய கேள்வியவர்.
417	Not e'en through inadvertence speak they foolish word, With clear discerning mind who 've learning's ample lessons heard.
418	கேட்பினும், கேளாத் தகையவே; கேள்வியால், தோட்கப்-படாத-செவி.
418	Where teaching hath not oped the learner's ear, The man may listen, but he scarce can hear.
419	நுணங்கிய கேள்வியர்-அல்லார்; வணங்கிய வாயினர், ஆதல் அரிது.
419	'Tis hard for mouth to utter gentle, modest word. When ears discourse of lore refined have never heard.
420	செவியின் சுவை-உணரா, வாய்-உணர்வின் மாக்கள்; அவியினும் வாழினும் என்.
420	His mouth can taste, but ear no taste of joy can give! what matter if he die, or prosperous live?

43. The Possession of Knowledge: Wisdom

43. அறிவுடைமை

421

421	அறிவு, அற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும், உள்-அழிக்கல் ஆகா அரண்.
421	True wisdom wards off woes, A circling fortress high;
422	சென்ற இடத்தால் செலவிடா, தீது-ஒரீஇ; நன்றின்-பால் உய்ப்பது-அறிவு.
422	Wisdom restrains, nor suffers mind to wander where it would; From every evil calls it back, and guides in way of good.
423	எப்பொருள், யார்-யார்-வாய்க் கேட்பினும்; அப்பொருள் மெய்ப்பொருள், காண்பது; அறிவு.
423	Though things diverse from divers sages' lips we learn, 'Tis wisdom's part in each the true thing to discern.
424	எண்-பொருளவாகச் செலச்சொல்லி, தான்-பிறர்வாய் நுண்-பொருள் காண்பது; அறிவு.
424	Wisdom hath use of lucid speech, words that acceptance win, And subtle sense of other men's discourse takes in.
425	உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும், கூம்பலும் இல்லது; அறிவு.
425	Wisdom embraces frank the world, to no caprice exposed; Unlike the lotus flower, now opened wide, now petals strictly closed

426	எவ்வது, உறைவது உலகம்; உலகத்தொடு அவ்வது, உறைவது; அறிவு.
426	As dwells the world, so with the world to dwell In harmony - this is to wisely live and well.
427	அறிவு-உடையார் ஆவது-அறிவார்; அறிவு-இலார் அஃது-அறி கல்லாதவர்.
427	The wise discern, the foolish fail to see, And minds prepare for things about to be.
428	அஞ்சுவது, அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது அஞ்சல், அறிவார் தொழில்.
428	Folly meets fearful ills with fearless heart; To fear where cause of fear exists is wisdom's part.
429	எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை; அதிர வருவதோர் நோய்.
429	This wise with watchful soul who coming ills foresee; From coming evil's dreaded shock are free.
430	அறிவு-உடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவு-இலார் என்-உடையரேனும் இலர்.
430	The wise is rich, with ev'ry blessing blest; The fool is poor, of everything possessed.

44. The Correction of Faults

44. குற்றம் கடிதல்

431	செருக்கும், சினமும், சிறுமையும் இல்லார்; பெருக்கம், பெருமித நீர்த்து.
431	Who arrogance, and wrath and littleness of low desire restrain. To sure increase of lofty dignity attain.
432	இவறலும், மாண்பு-இறந்த மானமும், மாணா- உவகையும் ஏதம்; இறைக்கு.
432	A niggard hand, o'erweening self-regard and mirth Unseemly, bring disgrace to men of kingly birth.
433	தினைத்-துணையாம் குற்றம் வரினும்; பனைத்- துணையாக் கொள்வர், பழி நாணுவார்.
433	Though small as millet'seed the fault men deem; As palm-tree vast to those who fear disgrace 'twill seem.
434	குற்றமே காக்க, பொருளாக குற்றமே; அற்றம் தரூஉம் பகை.
434	Freedom from faults is wealth; watch heedfully 'Gainst these, for fault is fatal enmity.
435	வரும்-முன்னர்க் காவாதான், வாழ்க்கை; எரி-முன்னர் வைத்தூறு போல, கெடும்.
435	His joy who guards not 'gainst the coming evil day, Like straw before the fire shall swift consume away.

436	தன்-குற்றம் நீக்கி, பிறர்-குற்றம் காண்கிற்பின்; என்-குற்றம்-ஆகும் இறைக்கு?
436	Faultless the king who first his own faults cures, and then Permits himself to scan the faults of other men.
437	செயற்பால செய்யாது, இவறியான் செல்வம்; உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.
437	Who leaves undone what should be done, with niggard mind His wealth shall perish, leaving not a wrack behind.
438	பற்று-உள்ளம், என்னும் இவறன்மை; எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது, ஒன்று அன்று.
438	The greed of soul that avarice men call; When faults are summed, is worst of all.
439	வியவற்க, எஞ்ஞான்றும் தன்னை! நயவற்க, நன்றி பயவா வினை!
439	Never indulge in self-complaisant mood, Nor deed desire that yeilds no gain of good.
440	காதல, காதல்-அறியாமை உய்க்கிற்பின்; ஏதில, ஏதிலார் நூல்.
440	If, to your foes unknown, you cherish what you love, Counsels of men who wish you harm will harmless prove.

45. Seeking the Aid of Great Men 45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

441	அறன்-அறிந்து, மூத்த அறிவு-உடையார், கேண்மை; திறன்-அறிந்து, தேர்ந்து, கொளல்.
441	As friends the men who virtue know, and riper wisdom share, Their worth weighed well, the king should choose with care.
442	உற்ற-நோய் நீக்கி, உறாஅமை முன்-காக்கும்; பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.
442	Cherish the all- accomplished men as friends, Whose skill the present ill removes, from coming ill defends.
443	அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே; பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.
443	To cherish men of mighty soul, and make them all their own, Of kingly treaures rare, as rarest gift is known.
444	தம்மின் பெரியார், தமரா ஒழுகுதல்; வன்மையுள் எல்லாம், தலை.
444	To live with men of greatness that their own excels, As cherished friends, is greatest power that with a monarch dwells.
445	சூழ்வார் கண்-ஆக ஒழுகலான்; மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.
445	The king, since counsellors are monarch's eyes, Should counsellors select with counsel wise.

446	தக்கார் இனத்தனாய், தான்-ஒழுக வல்லானை; செற்றார், செயக்கிடந்தது இல்.
446	The king, who knows to live with worthy men allied, Has nought to fear from any foeman's pride.
447	இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை, யாரே, கெடுக்கும் தகைமையவர்?
447	What power can work his fall, who faithful ministers Employs, that thunder out reproaches when he errs.
448	இடிப்பாரை இல்லாத, ஏமரா மன்னன்; கெடுப்பார் இலானும், கெடும்.
448	The king with none to censure him, bereft of safeguards all, Though none his ruin work, shall surely ruined fall.
449	முதல்-இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை; மதலை-ஆம் சார்பு-இலார்க்கு இல்லை, நிலை.
449	Who owns no principal, can have no gain of usury; Who lacks support of friends, knows no stability.
450	பல்லார் பகை-கொளலின், பத்து-அடுத்த தீமைத்தே; நல்லார் தொடர், கைவிடல்.
450	Than hate of many foes incurred, works greater woe Ten - fold, of worthy men the friendship to forego.

46. Not Associating with the Mean 46. சிற்றினம் சேராமை

451	சிற்றினம் அஞ்சும், பெருமை; சிறுமை-தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும்.
451	The great of soul will mean association fear; The mean of soul regard mean men as kinsmen dear.
452	நிலத்து-இயல்பான் நீர் திரிந்து, அற்று-ஆகும்; மாந்தர்க்கு 'இனத்து' இயல்பது ஆகும்; அறிவு.
452	The waters' virtues change with soil through which they flow; As man's companionship so will his wisdom show.
453	மனத்தான்-ஆம், மாந்தர்க்கு-உணர்ச்சி; இனத்தான்-ஆம், 'இன்னான்' எனப்படும் சொல்.
453	Perceptions manifold in men are of the mind alone; The value of the man by his companionship is known.
454	மனத்து-உளது-போலக் காட்டி; ஒருவற்கு இனத்து-உளது-ஆகும்; அறிவு.
454	Man's wisdom seems the offspring of his mind; 'Tis outcome of companionship we find.
455	மனம்-தூய்மை, செய்-வினை தூய்மை; இரண்டும் இனம்-தூய்மை, தூவா வரும்.
455	Both purity of mind, and purity of action clear, Leaning no staff of pure companionship, to man draw near.

456 மனம்-தூயார்க்கு எச்சம் நன்று-ஆகும்; இனம்-தூயார்க்கு இல்லை, நன்று-ஆகா வினை. 456 From true pure-minded men a virtuous race proceeds; To men of pure companionship belong no evil deeds. மன-நலம், மன்-உயிர்க்கு ஆக்கம்; இன-நலம், 457 எல்லாப் புகழும் தரும். 457 Goodness of mind to lives of men increaseth gain; And good companionship doth all of praise obtain. மன-நலம், நன்கு-உடையர் ஆயினும்; சான்றோர்க்கு 458 இன-நலம், ஏமாப்பு உடைத்து. 458 To perfect men, though minds right good belong, Yet good companionship is confirmation strong. 459 மன-நலத்தின் ஆகும், மறுமை; மற்று-அஃதும் இன-நலத்தின், ஏமாப்பு உடைத்து. 459 Although to mental goodness joys of other life belong, Yet good companionship is confirmation strong; நல்-இனத்தின் ஊங்கும் துணை-இல்லை; தீ-இனத்தின் 460 அல்லல் படுப்பதூஉம் இல். 460 Than good companionship no surer help we know; Than bad companionship nought causes direr woe.

47. Acting after due Consideration 47. தெரிந்து செயல் வகை

461	அழிவதாஉம் ஆவதாஉம் ஆகி, வழிபயக்கும் ஊதியமும் சூழ்ந்து; செயல்!
461	Expenditure, return, and profit of the deed In time to come; weigh these-than to the act proceed.
462	தெரிந்த இனத்தொடு, தேர்ந்து எண்ணிச்-செய்வார்க்கு; அரும்பொருள், யாது-ஒன்றும் இல்.
462	With chosen friends deliberate; next use the private thought; Then act.by those who thus proceed all works with ease are wrought.
463	ஆக்கம் கருதி, முதல்-இழக்கும் செய்வினை ஊக்கார், அறிவு-உடையார்.
463	To risk one's all and lose, aiming at added gain, Is rash affair, from which the wise abstain.
464	தெளிவு-இலதனைத் தொடங்கார்; இளிவு-என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்.
464	A work of which the issue is not clear, Begin not they reproachful scorn who fear.
465	வகை-அறச் சூழாது, எழுதல்; பகைவரைப் பாத்திப்-படுப்பது ஓர்-ஆறு.
465	With plans not well matured to rise against your foe, Is way to plant him out where he is sure to grow!

466	செய்தக்க-அல்ல, செயக் கெடும்; செய்தக்க, செய்யாமையானும் கெடும்.
466	'Tis ruin if man do an unbefitting thing; Fit things to leave undone will equal ruin bring.
467	எண்ணித் துணிக, கருமம்; துணிந்த-பின், எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.
467	Think, and then dare the deed! Who cry, 'Deed dared, we'll think.; disgraced shall be.
468	ஆற்றின், வருந்தா வருத்தம்; பலர்-நின்று போற்றினும், பொத்துப்படும்.
468	On no right system if man toil and strive, Though many men assist, no work can thrive.
469	நன்று ஆற்றல்-உள்ளும், தவறு-உண்டு; அவரவர் பண்பு-அறிந்து, ஆற்றாக்கடை.
469	Though well the work be done, yet one mistake is made, To habitudes of various men when no regard is paid.
470	எள்ளாத, எண்ணிச் செயல்-வேண்டும்; தம்மொடு கொள்ளாத, கொள்ளாது உலகு.
470	Plan and perform no work that others may despise; What misbeseems a king the world will not approve as wise

48. Recognition of Power Energy 48. ഖலി அறிதல்

471	வினை-வலியும், தன்-வலியும், மாற்றான்-வலியும், துணை-வலியும்; தூக்கிச் செயல்.
471	The force the strife demands, the force he owns, the force of foes, The force of friends; these should he weigh ere to the war he goes.
472	ஒல்வது அறிவது அறிந்து, அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு; செல்லாதது இல்.
472	Who know what can be wrought, with knowledge of the means, on this Their mind firm set, go forth, nought goes with them amiss.
473	உடைத்-தம் வலி-அறியார்; ஊக்கத்தின் ஊக்கி, இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
473	I'll - deeming of their proper powers, have many monarchs striven, And midmost of unequal conflict fallen asunder riven.
474	அமைந்து ஆங்கு-ஒழுகான், அளவு-அறியான், தன்னை- வியந்தான்; விரைந்து கெடும்.
474	Who not agrees with those around, no moderation knows, In self-applause indulging, swift to ruin goes.
475	பீலி-பெய் சாகாடும், அச்சு-இறும்; அப்பண்டம், சால மிகுத்துப் பெயின்.
475	With peacock feathers light you load the wain; Yet, heaped too high, the axle snaps in twain.

நுனிக்-கொம்பர் ஏறினார், அஃது-இறந்து ஊக்கின்; 476 உயிர்க்கு இறுதி-ஆகி-விடும். 476 Who daring climbs, and would himself upraise Beyond the branch's tip, with life the forfeit pays. ஆற்றின், அளவு-அறிந்து ஈக; அது, பொருள் 477 போற்றி வழங்கும் நெறி. 477 With knowledge of the measure due, as virtue bids you, give! That is the way to guard your wealth, and seemly live. 478 ஆகு-ஆறு, அளவு-இட்டிது ஆயினும்; கேடு-இல்லை போகு-ஆறு, அகலாக்கடை. 478 Incomings may be scant; but yet, no failure there, If in expenditure you rightly learn to spare. 479 அளவு-அறிந்து வாழாதான், வாழ்க்கை; உளபோல இல்லாகித், தோன்றாக் கெடும். 479 Who prosperous lives and of enjoyment knows no bound, His seeming wealth, departing, nowhere shall be found. 480 உள-வரை தூக்காத ஒப்புரவு-ஆண்மை; வள-வரை வல்லைக் கெடும். 480 Beneficence that measures not its bond of means, Will swiftly bring to nought the wealth on which it leans.

49. Recognition of Opportunity 49. காலம் அறிதல்

481	பகல்-வெல்லும், கூகையைக் காக்கை; இகல்-வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும், பொழுது.
481	A crow will conquer owl in broad daylight; The king that foes would crush needs fitting time to fight.
482	பருவத்தொடு ஒட்ட ஒழுகல்; திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு.
482	The bond binds fortune fast is ordered effort made, Strictly observant still of favouring season's aid.
483	அருவினை என்ப, உளவோ? கருவியான், காலம்-அறிந்து செயின்.
483	Can any work be hard in very fact, If men use fitting means in timely act?
484	ஞாலம் கருதினும், கைகூடும்; காலம்- கருதி, இடத்தான் செயின்.
484	The pendant world's dominion may be won, In fitting time and place by action done.
485	காலம் கருதி இருப்பர்; கலங்காது, ஞாலம் கருதுபவர்.
485	Who think the pendant world itself to subjugate, With mind unruffled for the fitting time must wait.

486	ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்; பொருதகர் தாக்கற்குப், பேரும் தகைத்து.
486	The men of mighty power their hidden energies repress, As fighting ram recoils to rush on foe with heavier stress.
487	பொள்ளென ஆங்கே புறம்-வேரார்; காலம்-பார்த்து, உள்-வேர்ப்பர், ஒள்ளியவர்.
487	The glorious once of wrath enkindled make no outward show, At once; they bide their time, while hidden fires within them glow.
488	செறுநரைக் காணின், சுமக்க; இறுவரை காணின், கிழக்காம் தலை.
488	If foes' detested form they see, with patience let them bear; When fateful hour at last they spy, the head lies there.
489	எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்; அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்.
489	When hardest gain of opportunity at last is won, With promptitude let hardest deed be done.
490	கொக்கு-ஒக்க, கூம்பும் பருவத்து; மற்று-அதன் குத்து-ஒக்க, சீர்த்த இடத்து.
490	As heron stands with folded wing, so wait in waiting hour; As heron snaps its prey, when fortune smiles, put forth your power.

50. Recognition of Place 50. இடன் அறிதல்

491	தொடங்கற்க எவ்-வினையும்; எள்ளற்க; முற்றும் இடம் கண்டபின் அல்லது!
491	Begin no work of war, despise no foe, Till place where you can wholly circumvent you know.
492	முரண்-சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும், அரண்-சேர்ந்து-ஆம்; ஆக்கம் பலவும் தரும்.
492	Though skill in war combine with courage tried on battle - field, The added gain of fort doth great advantage yeild.
493	ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப; இடன்-அறிந்து போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.
493	E'en weak ones mightily prevail, if palce of strong defence, They find, protect themselves, and work their foes offence.
494	எண்ணியார், எண்ணம் இழப்பர்; இடன்-அறிந்து துன்னியார், துன்னிச் செயின்.
494	The foes who thought to triumph, find their thoughts were vain, If hosts advance, seize vantage ground, and thence the fight maintain.
495	நெடும்-புனலுள், வெல்லும் முதலை; அடும், புனலின்- நீங்கின், அதனைப் பிற.
495	The crocodile prevails in its own flow of water wide, If this it leaves, 'tis slain by anything beside.

496 கடல்-ஓடா, கால்-வல் நெடுந்தேர்; கடல்-ஓடும் நாவாயும் ஓடா, நிலத்து. 496 The lofty car, with mighty wheel, sails not o'er watery main, The boast that skims the sea, runs not on earth's hard plain. 497 அஞ்சாமை அல்லால், துணை வேண்டா; எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின். 497 Save their own fearless might they need no other aid, If in right place they fight, all due provision made. 498 சிறு-படையான் செல்-இடம் சேரின்; உறு-படையான் ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498 If lord of army vast the safe retreat assail Of him whose host is small, his mightiest efforts fail. 499 சிறை-நலனும், சீரும்-இலர் எனினும்; மாந்தர் உறை-நிலத்தொடு ஓட்டல் அரிது. 499 Though fort be none, and store of wealth they lack, 'Tis hard a people's homesteads to attack! கால்-ஆழ் களரில், நரி-அடும்; கண்-அஞ்சா 500 வேல்-ஆள், முகத்த களிறு. 500 The jackal slays, in miry paths of foot - betraying fen, The elephant of fearless eye and tusks transfixing armed men.

51. Examination before Reposing Confidence 51. தெரிந்து தெளிதல்

501	அறம், பொருள், இன்பம், உயிர்-அச்சம்; நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும்.
501	How treats he virtue, wealth and pleasure? How , when life's at stake, Comports himself? This four - fold test of man will full assurance make.
502	குடிப்பிறந்து, குற்றத்தின் நீங்கி, வடுப்பரியும் நாண்-உடையான்; கட்டே தெளிவு.
502	Of noble race, of faultless worth, of generous pride That shrinks from shame or stain; in him may king confide.
503	அரிய கற்று, ஆசு-அற்றார் கண்ணும், தெரியுங்கால் இன்மை அரிதே, வெளிறு.
503	Though deeply learned, unflecked by fault, 'tis rare to see, When closely scanned, a man from all unwisdom free.
504	குணம்-நாடி, குற்றமும்-நாடி, அவற்றுள் மிகை-நாடி, மிக்க கொளல்!
504	Weigh well the good of each, his failings closely scan, As these or those prevail, so estimate the man.
505	பெருமைக்கும், ஏனைச்-சிறுமைக்கும்; தத்தம் கருமமே, கட்டளைக் கல்.
505	Of greatness and of meanness too, The deeds of each are touchstone true.

506 அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக; மற்று-அவர் பற்று-இலர்; நாணார் பழி. 506 Beware of trusting men who have no kith or kin, No bonds restrain such men, no shame deters from sin. காதன்மை கந்தா, அறிவு-அறியார்த் தேறுதல் 507 பேதைமை எல்லாம் தரும். 507 By fond affection led who trusts in men of unwise soul, Yeilds all his being up to folly's blind control. தேரான், பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை 508 தீரா இடும்பை தரும். 508 Who trusts an untried stranger, brings disgrace, Remediless, on all his race. 509 தேறற்க யாரையும், தேராது; தேர்ந்த-பின், தேறுக, தேறும் பொருள். 509 Trust no man whom you have not fully tried, When tested, in his prudence proved confide. 510 தேரான் தெளிவும், தெளிந்தான்-கண் ஐயுறவும், தீரா இடும்பை தரும். 510 Trust where you have not tried, doubt of a friend to feel, Once trusted, wounds inflict that nought can heal.

52. Employment of Duly-Selected Agents 52. தெரிந்து வினையாடல்

511	நன்மையும் தீமையும் நாடி, நலம்-புரிந்த தன்மையான் ஆளப்படும்.
511	Who good and evil scanning, ever makes the good his joy; Such man of virtuous mood should king employ.
512	வாரி பெருக்கி, வளம்-படுத்து, உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை!
512	Who swells the revenues, spreads plenty o'er the land, Seeks out what hinders progress, his the workman's hand.
513	அன்பு, அறிவு, தேற்றம், அவா-இன்மை; இந்-நான்கும் நன்கு உடையான்-கட்டே தெளிவு.
513	A loyal love with wisdom, clearness, mind from avarice free; Who hath these four good gifts should ever trusted be.
514	எனை-வகையான் தேறியக்கண்ணும், வினை-வகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்.
514	Even when tests of every kind are multiplied, Full many a man proves otherwise, aby action tried!
515	அறிந்து, ஆற்றி, செய்கிற்பாற்கு அல்லால், வினை-தான் சிறந்தான்-என்று ஏவற்பாற்று அன்று.
515	No specious fav'rite should the king's commision bear, But he that knows, and work performs with patient care.

516	செய்வானை நாடி, வினை-நாடி, காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து, செயல்!
516	Let king first ask, 'Who shall the deed perform?' and 'What the deed?' Of hour befitting both assured, let every work proceed.
517	'இதனை, இதனால், இவன்-முடிக்கும்' என்று-ஆய்ந்து, அதனை அவன்கண் விடல்!
517	'This man, this work shall thus work out,' let thoughtful king command; Then leave the matter wholly in his servant's hand.
518	வினைக்கு-உரிமை நாடிய பின்றை, அவனை அதற்கு உரியன்-ஆகச் செயல்.
518	As each man's special aptitude is known, Bid each man make that special work his own.
519	வினைக்கண் வினை-உடையான் கேண்மை வேறாக நினைப்பானை நீங்கும், திரு.
519	Fortune deserts the king who ill can bear, Informal friendly ways of men his toils who share.
520	நாள்-தோறும் நாடுக, மன்னன்; வினை-செய்வான் கோடாமைக் கோடாது உலகு.
520	Let king search out his servants'deeds each day; When these do right, the world goes rightly on its way.

53. Cherishing Kindred 53. சுற்றம் தழால்

521	பற்று அற்ற-கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல் சுற்றத்தார்-கண்ணே உள.
521	When wealth is fled, old kindness still to show, Is kindly grace that only kinsmen know.
522	விருப்பு-அறாச் சுற்றம் இயையின், அறுப்பு-அறா ஆக்கம் பலவும் தரும்.
522	The gift of kin's unfailing love bestows Much gain of good , like flower that fadeless blows.
523	அளவளாவு இல்லா-தான் வாழ்க்கை; குளவளாக் கோடு-இன்றி நீர் நிறைந்தற்று.
523	His joy of life who mingles not with kinsmen gathered round, Is lake where streams pour in, with no encircling bound.
524	சுற்றத்தால் சுற்றப்பட ஒழுகல்; செல்வம்-தான் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
524	The profit gained by wealth's increase, Is living compassed round by relatives in peace.
525	கொடுத்தலும் இன்-சொலும் ஆற்றின்; அடுக்கிய சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்.
525	Who knows the use of pleasant words, and liberal gifts can give, Connections, heaps of them, surroundings him shall live.

526	பெரும்-கொடையான், பேணான் வெகுளி; அவனின் மருங்கு-உடையார் மா-நிலத்து இல்.
526	Than one who gifts bestows and wrath restrains, Through the wide world none larger following gains.
527	காக்கை கரவா கரைந்து-உண்ணும்; ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள.
527	The crows conceal not, call their friends to come, then eat; Increase of good such worthy ones shall meet.
528	பொது-நோக்கான், வேந்தன் வரிசையா நோக்கின், அது-நோக்கி வாழ்வார் பலர்.
528	Where 'king regards not all alike, but each in his degree, 'Neath such discerning rule many dwell happily.
529	தமர்-ஆகி, தன்-துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்.
529	'Who once were his, and then forsook him, as before Will come around, when cause of disagreement is no more.
530	உழைப்-பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை, வேந்தன் இழைத்து-இருந்து, எண்ணிக் கொளல்.
530	Who causeless went away, then to return, for any cause, ask, leave; The king should sift their motives well, consider and receive!

54. Absence of Self-Forgetfulness

54. பொச்சாவாமை

531	இறந்த வெகுளியின் தீதே; சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு.
531	'Tis greater ill, if rapture of o'erweening gladness to the soul, Bring self-forgetfulness, than if transcendent wrath control.
532	பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை; அறிவினை நிச்சம் நிரப்புக் கொன்றாங்கு.
532	Perpetual poverty is death to wisdom of the wise; When man forgets himself his glory dies!
533	பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு.
533	'To self-oblivious men no praise'; this rule Decisive wisdom sums of every school.
534	அச்சம்-உடையார்க்கு அரண்-இல்லை; ஆங்கு-இல்லை பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு.
534	'To cowards is no fort's defence'; e'en so The self-oblivious men no blessing know.
535	முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான், தன்-பிழை, பின்-ஊறு, இரங்கிவிடும்.
535	To him who nought foresees, recks not of anything, The after woe shall sure repentance bring.

536	இழுக்காமை யார்-மாட்டும், என்றும், வழுக்காமை வாயின், அஃது-ஒப்பது இல்.
536	Towards all unswerving, ever watchfulness of soul retain, Where this is found there is no greater gain.
537	அரிய-என்று ஆகாத இல்லை; பொச்சாவாக் கருவியான் போற்றிச் செயின்.
537	Though things are arduous deemed, theer's nought may not be won, When work with mind's unslumbering energy and thought is done.
538	புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்-வேண்டும்; செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
538	Let things that merit praise thy watchful soul employ; Who these despise attain through sevenfold births no joy.
539	இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக; தாம்-தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து!
539	Think on the men whom scornful mind hath brought to nought, When exultation overwhelms thy wildered thought.
540	உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன்; மற்றும்-தான் உள்ளியது உள்ளப்-பெறின்.
540	'Tis easy what thou hast in mind to gain, If what thou hast in mind thy mind retain.

55. The Right Sceptre 55. செங்கோன்மை

541	ஓர்ந்து, கண்ணோடாது, இறை-புரிந்து, யார்-மாட்டும் தேர்ந்து, செய்வஃதே முறை.
541	Search out, to no one favour show, with heart that justice loves Consult, then act; this is the rule that right approves.
542	வான்-நோக்கி வாழும் உலகு-எல்லாம்; மன்னவன் கோல்-நோக்கி வாழும் குடி.
542	All earth looks up to heav'n whence raindrops fall; All subjects looks to king that ruleth all.
543	அந்தணர் நூற்கும், அறத்திற்கும், ஆதியாய்- நின்றது; மன்னவன் கோல்.
543	Learning and virtue of the sages spring, From all - controlling sceptre of the king.
544	குடி-தழீஇக் கோல்-ஓச்சும் மா-நில மன்னன் அடி-தழீஇ நிற்கும், உலகு.
544	Whose heart embraces subjects all, lord over mighty land Who rules, the world his feet embracing stands.
545	இயல்புளிக் கோல்-ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.
545	Were king, who righteous laws regards, the sceptre wields, There fall the showers ,there rich abundance crowns the fields.

546	வேல்-அன்று, வென்றி தருவது; மன்னவன் கோல்; அதூஉம், கோடாது எனின்.
546	Not lance gives kings the victory, But sceptre swayed with equity.
547	இறை-காக்கும், வையகம் எல்லாம்; அவனை முறை-காக்கும், முட்டாச் செயின்.
547	The king all the whole realm of earth protects; And justice guards the king who right respects.
548	எண்-பதத்தான் ஓரா, முறை-செய்யா, மன்னவன் தண்-பதத்தான் தானே கெடும்.
548	Hard of access, nought searching out, with partial hand The king who rules, shall sink and perish from the land.
549	குடி புறங்காத்து, ஓம்பி, குற்றம்-கடிதல்; வடு-அன்று; வேந்தன் தொழில்.
549	Abroad to guard, at home to punish, brings No just reproach; 'tis work assigned to kings.
550	கொலையில், கொடியாரை, வேந்து-ஒறுத்தல் பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர்.
550	By punishment of death the cruel to restrain, Is as when farmer frees from weeds the tender grain.

56. Tyranny 56. கொடுங்கோன்மை

551	கொலை-மேற்கொண்டாரின் கொடிதே; அலை-மேற்கொண்டு மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து-ஒழுகும் வேந்து.
551	Than one who plies the murderer's trade, more cruel is the king who all injustice works, his subjects harassing.
552	வேலொடு நின்றான், 'இடு' என்றது-போலும் கோலொடு நின்றான் இரவு.
552	As 'Give' the robber cries with lance uplift, So kings with sceptred hand implore a gift.
553	நாள்-தொறும் நாடி, முறைசெய்யா மன்னவன் நாள்-தொறும் நாடு கெடும்.
553	Who makes no daily search for wrongs, nor justly rules, that king Doth day by day his realm to ruin bring.
554	கூழும் குடியும் ஒருங்கு-இழக்கும்; கோல் கோடி, சூழாது, செய்யும் அரசு.
554	Whose rod from right deflects, who counsel doth refuse, At once his wealth and people utterly shall lose.
555	அல்லல்-பட்டு, ஆற்றாது, அழுத-கண்ணீர்-அன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.
555	His people's tears of sorrow past endurance, are not they Sharp instruments to wear the monarch's wealth away?

556	மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை; அஃது-இன்றேல் மன்னாவாம், மன்னர்க்கு ஒளி.
556	To rulers' rule stability is sceptre right; When this is not, quenched is the rulers' light.
557	துளி-இன்மை ஞாலத்திற்கு எற்று? அற்றே, வேந்தன் அளி-இன்மை வாழும் உயிர்க்கு.
557	As lack of rain to thirsty lands beneath, Is lack of grace in kings to all that breathe.
558	இன்மையின் இன்னாது, உடைமை; முறை-செய்யா மன்னவன் கோல் கீழ்ப்படின்.
558	To poverty it adds a sharper sting, To live beneath the sway of unjust king.
559	முறை-கோடி மன்னவன் செய்யின்; உறை-கோடி ஒல்லாது, வானம் பெயல்.
559	Where king from right deflecting, makes unrighteous gain, The seasons change, the clouds pour down no rain.
560	ஆ-பயன் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூல்-மறப்பர்; காவலன் காவான் எனின்.
560	Where guardian guardeth not, udder of kine grows dry, And Brahmans' Sacred lore will all forgoten lie.

57. Not Acting so as to Inspire Fear 57. வெருவந்த செய்யாமை

561	தக்காங்கு நாடி, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
561	Who punishes, investigation made in due degree, So as to stay advance of crime, a king is he.
562	கடிது-ஓச்சி, மெல்ல எறிக; நெடிது-ஆக்கம் நீங்காமை வேண்டுபவர்.
562	For length of days with still increasing joys on Heav'n who call, Should raise the rod with brow severe, but let it gently fall.
563	வெருவந்த செய்து-ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
563	Where subjects dread of cruel wrongs endure, Ruin to unjust king is swift and sure.
564	'இறை கடியன்' என்று-உரைக்கும் இன்னாச்-சொல் வேந்தன் உறை-கடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
564	'Ah! cruel is our king', where subjects sadly say, His age shall dwindle, swift his joy of life decay.
565	அரும்-செவ்வி, இன்னா முகத்தான் பெரும்-செல்வம் பேஎய் கண்டன்னது உடைத்து.
565	Whom subjects scarce may see, of harsh forbidding countenance; His ample wealth shall waste, blasted by demon's glance.

566	கடும்-சொல்லன், கண்-இலன் ஆயின்; நெடும்-செல்வம் நீடு-இன்றி, ஆங்கே கெடும்.
566	The tyrant, harsh in speach and hard of eye. His ample joy, swift fading, soon shall die.
567	கடு-மொழியும், கையிகந்த தண்டமும்; வேந்தன் அடு-முரண் தேய்க்கும் அரம்.
567	Harsh words and punishments severe beyond the right, Are file that wears away the monarch's conquering might.
568	இனத்து-ஆற்றி, எண்ணாத வேந்தன்; சினத்து-ஆற்றிச் சீறின், சிறுகும் திரு.
568	Who leaves the work to those around, and thinks of it no more; If he in wrathful mood reprove, his prosperous days are o'er!
569	செரு-வந்த போழ்தில், சிறை-செய்யா வேந்தன் வெருவந்து, வெய்து கெடும்.
569	Who builds no fort whence he may foe defy, In time of war shall fear and swiftly die.
570	கல்லார்ப் பிணிக்கும், கடும்-கோல்; அது-அல்லது இல்லை, நிலக்குப் பொறை.
570	Tyrants with fools their counsels share; Earth can no heavier burthen bear!

58. Benignity 58. கண்ணோட்டம்

571	கண்ணோட்டம் என்னும் கழி-பெரும்-காரிகை உண்மையான், உண்டு இவ்-உலகு.
571	Since true benignity, that grace exceeding great, resides In kingly souls, world in happy state abides.
572	கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல்; அஃது-இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை.
572	The world goes on its wonted way, since grace benign is there; All other men are burthen for the earth to bear.
573	பண்-என்-ஆம், பாடற்கு இயைபு-இன்றேல்? கண்-என்-ஆம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்?
573	Where not accordant with the song, what use of sounding chords? What gain of eye that no benignant light affords?
574	உள-போல் முகத்து எவன்-செய்யும்? அளவினால் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
574	The seeming eye to face gives no expressive light, When not with duly meted kindness bright.
575	கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃது-இன்றேல், புண் என்று உணரப்படும்.
575	Benignity is eyes ' adorning grace; Without it eyes' are wounds disfiguring face.

576 மண்ணொடு இயைந்த மரத்து-அனையர்; கண்ணொடு-இயைந்து, கண்ணோடாதவர். 576 Whose eyes'neath brow infixed diffuse no ray Of grace; like tree in earth infixed are they. கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்-இலர்; கண்-உடையார் 577 கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577 Eyeless are they whose eyes with no benignant lustre, shine; Who've eyes can never lack the light of grace benign. கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு 578 உரிமை உடைத்து, இவ்-உலகு. 578 Who can benignant smile, yet leave no work undone; By them as very own may all the earth be won. 579 ஓறுத்தாற்றும் பண்பினார்-கண்ணும், கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579 To smile on those that vex, with kindly face, Enduring long, is most excelling grace. 580 பெயக்கண்டும், நஞ்சு-உண்டு அமைவர்; நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர். 580 They drink with smiling grace, though poison interfused they see, Who seek the praise of all - esteemed courtesy.

59. The use of Detectives

59. ஒற்று ஆடல்

581	ஒற்றும், உரை-சான்ற நூலும்; இவை-இரண்டும் தெற்றென்க, மன்னவன் கண்.
581	These two: the code renowned, and spies, In these let king confide as eyes.
582	எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும் வல்-அறிதல், வேந்தன் தொழில்.
582	Each day, of every subject every deed, 'Tis duty of the king to learn with speed.
583	ஒற்றினான் ஒற்றி, பொருள்-தெரியா மன்னவன் கொற்றம் கொளக்-கிடந்தது இல்.
583	By spies who spies, not weighing things they bring, Nothing can victory give to that unwary king.
584	வினை-செய்வார், தம்-சுற்றம், வேண்டாதார்; என்று-ஆங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது; ஒற்று.
584	His officers, his friends, his enemies, All these who watch are trusty spies.
585	கடாஅ உருவொடு கண்-அஞ்சாது, யாண்டும் உகா-அமை வல்லதே; ஒற்று.
585	Of unsuspected mien and all - unfearing eyes, Who let no secret out, are trusty spies.

586	துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து, ஆராய்ந்து, என்-செயினும் சோர்வு-இலது; ஒற்று.
586	As monk or devotee, through every hindrance making way, A spy , whate'er men do must watchful mind display.
587	மறைந்தவை கேட்க-வற்று-ஆகி, அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே; ஒற்று.
587	A spy must search each hidden matter out, And full report must render, free from doubt.
588	ஒற்று-ஒற்றித் தந்த பொருளையும், மற்றும்-ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றி, கொளல்.
588	Spying by spies, the things they tell To test by other spies is well.
589	ஒற்று-ஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன்-மூவர் சொல்-தொக்க தேறப்படும்.
589	One spy must not another see; contrive it so; And things by three confirmed as truth you know.
590	சிறப்பு-அறிய ஒற்றின்-கண் செய்யற்க; செய்யின், புறப்படுத்தான் ஆகும், மறை.
590	Reward not trusty spy in others' sight, Or all the mystery will com to light.

60. Magnanimity: Elevation of Mind

60. ஊக்கம் உடைமை

591	உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்; அஃது-இல்லார் உடையது உடையரோ, மற்று?
591	'Tis energy gives men o'er that they own a true control; They nothing own who own not energy of soul.
592	உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள்-உடைமை நில்லாது நீங்கி-விடும்.
592	The wealth of mind man owns a real worth imparts, Material wealth man owns endures not, utterly departs.
593	'ஆக்கம் இழந்தேம்!' என்று அல்லாவார்; ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்து-உடையார்.
593	'Lost is our wealth', they utter not this cry distressed, The men of firm concentred energy of soul possessed.
594	ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும்; அசைவு-இலா ஊக்கம் உடையான்-உழை.
594	The man of energy of soul inflexible, Good fortune seeks him out and comes a friend to dwell.
595	வெள்ளத்து அனைய, மலர்-நீட்டம்; மாந்தர்-தம் உள்ளத்து அனையது, உயர்வு.
595	With rising flood the rising lotus flower its stem unwinds, The dignity of men is measured by their mind,

596	உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு-உள்ளல்! மற்று-அது தள்ளினும், தள்ளாமை நீர்த்து.
596	Whate'er you ponder, let your aim be lofty still, Fate cannot hinder always, thwart you as it will.
597	சிதைவிடத்து ஒல்கார், உரவோர்; புதை-அம்பின் பட்டுப்-பாடு ஊன்றும் களிறு.
597	The men of lofty mind quail not in ruin's fateful hour, The elephant retains his dignity mind arrow's deadly shower.
598	உள்ளம் இலாதவர் எய்தார்; 'உலகத்து வள்ளியம்' என்னும் செருக்கு.
598	The soulless man can never gain Th' ennobling sense of power with men.
599	பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும், யானை வெரூஉம், புலி தாக்குறின்.
599	Huge bulk of elephant with pointed tusk all armed, When tiger threatens shrinks away alarmed!
600	உரம்-ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; அஃது-இல்லார் மரம்; மக்கள் ஆதலே வேறு.
600	Firmness of soul in man is real excellence; Others are trees, their human form a mere pretence.

61. The Absence of Sloth

61. மடி இன்மை

601	குடி-என்னும் குன்றா விளக்கம், மடி-என்னும் மாசு-ஊர, மாய்ந்து கெடும்.
601	Of household dignity the lustre beaming bright, Flickers and dies when sluggish foulness dims its light.
602	மடியை, மடியா ஒழுகல்; குடியைக் குடியாக, வேண்டுபவர்!
602	Let indolence, the death of effort, die, If you'd uphold your household's dignity.
603	மடி மடிக்-கொண்டு-ஒழுகும் பேதை; பிறந்த- குடி, மடியும், தன்னினும் முந்து.
603	Who fosters indolence within his breast, the silly elf! The house from which he springs shall perish ere himself.
604	குடி-மடிந்து, குற்றம் பெருகும்; மடி-மடிந்து, மாண்ட உஞற்று-இலவர்க்கு.
604	His family decays, and faults unheeded thrive, Who, sunk in sloth, for noble objects doth not strive.
605	நெடு-நீர், மறவி, மடி, துயில்; நான்கும் கெடும்-நீரார், காமக் கலன்.
605	Delay, oblivion, sloth and sleep; these four Are pleasure - boat to bear the doomed to ruin's shore.

606	படி-உடையார் பற்று-அமைந்தக்-கண்ணும்; மடி- உடையார் மாண்-பயன் எய்தல், அரிது.
606	Through lords of earth unearned possessions gain, The slothful ones no yeild of good obtain.
607	இடிபுரிந்து, எள்ளும்-சொல் கேட்பர்; மடிபுரிந்து மாண்ட உஞற்று-இலவர்.
607	Who hug their sloth, not noble works attempt, Shall bear reproofs and words of just contempt.
608	மடிமை, குடிமைக்கண்-தங்கின்; தன்-ஒன்னார்க்கு அடிமை, புகுத்தி-விடும்.
608	If sloth a dwelling find mid noble family, Bondsmen to them that hate them shall they be.
609	குடி, ஆண்மையுள்-வந்த-குற்றம், ஒருவன் மடி-ஆண்மை மாற்ற, கெடும்.
609	Who changes slothful habits saves Himself from all that household rule depraves.
610	மடி-இலா மன்னவன் எய்தும்; அடி-அளந்தான் தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு.
610	The king whose life from sluggishness is rid, Shall rule o'er all by foot of mighty god bestrid.

62. Manly Activity 62. ஆள்வினை உடைமை

611	அருமை உடைதது-எனறு, அசாவாமை வேண்டும்; பெருமை, முயற்சி தரும்.
611	Say not 'Tis hard', in weak , desponding hour, For strenuous efforts gives prevailing power.
612	வினைக்-கண் வினைகெடல் ஓம்பல்; வினைக்-குறை தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று, உலகு!
612	In action be thou' ware of act's defeat; The world leaves those who work leave incomplete!
613	தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்-கண் தங்கிற்றே; வேளாண்மை என்னும் செருக்கு.
613	In strenuous effort doth reside The power of helping others; noble pride!
614	தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை; பேடி-கை வாள்-ஆண்மை போல, கெடும்.
614	Beneficent intent in men by whom no strenuous work is wrought, Like battle-axe in sexless being's hand availeth nought.
615	இன்பம்-விழையான், வினை-விழைவான்; தன்-கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும்-தூண்.
615	Whose heart delighteth not in pleasure, but in action finds delight, He wipes away his kinsmen's grief and stands the pillar of their might

616	முயற்சி, திருவினை ஆக்கும்; முயற்று-இன்மை, இன்மை புகுத்தி-விடும்.
616	Effort brings fortune's sure increase, Its absence brings to nothingness.
617	'மடி-உளாள், மா-முகடி' என்ப; மடி-இலான் தாள்-உளாள், தாமரையினாள்.
617	In sluggishness is seen misfortune's lurid form, the wise declare; Where man unslothful toils, she of the lotus flower is there!
618	பொறி-இன்மை, யார்க்கும் பழி-அன்று; அறிவு-அறிந்து ஆள்வினை-இன்மை, பழி.
618	'Tis no reproach unpropitious fate should ban; But not to do man's work is foul disgrace to man!
619	தெய்வத்தான் ஆகாது-எனினும்; முயற்சி, தன்- மெய்-வருத்தக் கூலி-தரும்.
619	'Though fate divine should make you labour vain; Efforts its labour's sure reward will gain.
620	ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்; உலைவு-இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர்.
620	Who strive with undismayed , unfaltering mind. At length shall leave opposing fate behind.

63. Not Despairing in Afflicting Times 63. இடுக்கண் அழியாமை

621	இடுக்கண் வருங்கால் நகுக! அதனை அடுத்து-ஊர்வது அஃது-ஒப்பது இல்.
621	Smile, with patient, hopeful heart, in troublous hour; Meet and so vanquish grief; nothing hath equal power.
622	வெள்ளத்து அனைய இடும்பை; அறிவு-உடையான் உள்ளத்தின் உள்ள, கெடும்.
622	Through sorrow, like a flood, comes rolling on, When wise men's mind regards it, -it is gone.
623	இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்; இடும்பைக்கு இடும்பை படாஅதவர்.
623	Who griefs confront with meek, ungrieving heart, From them griefs, put to grief, depart.
624	மடுத்த-வாய்-எல்லாம் பகடு-அன்னான்; உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு-உடைத்து.
624	Like bullock struggle on through each obstructed way; From such an one will troubles , troubled , roll away.
625	அடுக்கி வரினும், அழிவு-இலான்; உற்ற இடுக்கண், இடுக்கண்-படும்.
625	When griefs press on , but fail to crush the patient heart, Then griefs defeated, put to grief, depart.

626	'அற்றேம்!' என்று அல்லற்படுபவோ; 'பெற்றேம்!' என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர்.
626	Who boasted not of wealth, nor gave it all their heart, Will not bemoan the loss, when prosperous days depart.
627	'இலக்கம், உடம்பு-இடும்பைக்கு' என்று, கலக்கத்தைக் கையாறாக்-கொள்ளாதாம், மேல்.
627	Mans' frame is sorrow's target, ' the noble mind reflects, Nor meets with troubled mind and the sorrows it expects.
628	இன்பம் விழையான், 'இடும்பை-இயல்பு' என்பான்; துன்பம் உறுதல் இலன்.
628	He seeks not joy, to sorrow man is boorn, he knows; Such man will walk unharmed by touch of human woes.
629	இன்பத்துள், இன்பம் விழையாதான்; துன்பத்துள், துன்பம் உறுதல் இலன்.
629	Mid joys he yields hot heart to joys' control, Mid sorrows, sorrow cannot touch his soul.
630	இன்னாமை இன்பம் எனக்-கொளின்; ஆகும்-தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு.
630	Who pain as pleasure takes,he shall acquire The bliss to which his foes in vain aspire.

64. The Ministry

64. அமைச்சு

631	கருவியும், காலமும், செய்கையும், செய்யும்- அருவினையும்; மாண்டது-அமைச்சு.
631	A minister is he who grasps, with wisdom large. Means,time, work's mode and functions rare he must discharge.
632	வன்கண், குடி, காத்தல், கற்று-அறிதல், ஆள்வினையோடு; ஐந்துடன் மாண்டது-அமைச்சு.
632	A minister must greatness own of guardian power, determined mind. Learn'd wisdom, manly effort with the former five combined.
633	பிரித்தலும், பேணிக்-கொளலும், பிரிந்தார்ப்- பொருத்தலும்; வல்லது-அமைச்சு.
633	A minister is he whose power can foes divide, Attach more firmly friends, of severed ones can heal the breaches wide.
634	தெரிதலும், தேர்ந்து செயலும், ஒருதலையாச்- சொல்லலும் வல்லது-அமைச்சு.
634	A minister has power to see the methods help afford, To ponder long, then utter calm conclusive word.
635	அறன்-அறிந்து, ஆன்று-அமைந்த-சொல்லான்; எஞ்ஞான்றும் திறன்-அறிந்தான், தேர்ச்சித் துணை.
635	The man who virtue knows, has use of wise and plesant words, With plans for every season apt, in counsel aid affords.

636	மதி-நுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு; அதி-நுட்பம் யா-உள, முன் நிற்பவை?
636	When native subtilty combines with sound scholastic lore, 'Tis subtilty surpassing all , which nothing stands before.
637	செயற்கை அறிந்தக்-கடைத்தும்; உலகத்து இயற்கை-அறிந்து, செயல்!
637	Though knowing all that books can teach, ' tis truest tact To follow common sense of men in act.
638	அறி-கொன்று, அறியான் எனினும்; உறுதி- உழையிருந்தான் கூறல், கடன்.
638	'Tis duty of the man in place aloud to say The very truth, though unwise king may cast his words away.
639	பழுது-எண்ணும் மந்திரியின்; பக்கத்துள் தெவ்-ஓர் எழுபது கோடி உறும்.
639	A minister who by king's side plots evil things Worse woes than countless foemen brings.
640	முறைப்படச் சூழ்ந்தும், முடிவிலவே செய்வர்; திறப்பாடு இலாஅதவர்.
640	For gain of end desired just counsel nought avails To minister, when tact in execution fails.

65. Power in Words

65. சொல் வன்மை

641	'நா-நலம்' என்னும் நலன்-உடைமை; அந்-நலம் யா-நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
641	A tounge that rightly speaks the right is greatest gain, It stands alone midst goodly things that men obtain.
642	ஆக்கமும், கேடும், அதனால் வருதலால்; காத்து-ஓம்பல், சொல்லின்-கண் சோர்வு.
642	Since gain and loss in life on speech depend, From careless slip in speech thyself defend.
643	கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை-அவாய்; கேளாரும் வேட்ப, மொழிவது ஆம்-சொல்.
643	'Tis speech that spell-bound holds the listening ear, While those who have hot heard desire to hear.
644	திறன்-அறிந்து சொல்லுக, சொல்லை; அறனும், பொருளும் அதனின்-ஊங்கு இல்.
644	Speak words adapted well to various hearers' state; No higher virtue lives, no gain more surely great.
645	சொல்லுக சொல்லை; பிறிது-ஓர்-சொல் அச்-சொல்லை வெல்லும்-சொல் இன்மை அறிந்து.
645	Speak out your speech, when once 'tis past dispute That none can utter speech that shall your speech refute.

646	வேட்பத்-தாம்-சொல்லி, பிறர்-சொல் பயன்-கோடல் மாட்சியின் மாசு-அற்றார் கோள்.
646	Charming each hearer's ear, of others words to seize the sense, Is method wise of men of spotless excellence.
647	சொலல்-வல்லன், சோர்வு-இலன், அஞ்சான்; அவனை இகல்-வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
647	Mighty in word, of unforgetful mind, of fearless speech. 'Tis hard for hostile power such man to overreach.
648	விரைந்து தொழில்-கேட்கும் ஞாலம்; நிரந்து-இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
648	Swiftly the listening world will gather round, When men of mighty speech the weighty theme propound.
649	பல-சொல்லக் காமுறுவர், மன்ற; மாசு-அற்ற சில-சொல்லல் தேற்றாதவர்.
649	Who have not skill ten faultness to utter plain, Their tongues will itch with thousand words men's ears to pain.
650	இணர்-ஊழ்த்தும் நாறா மலர்-அனையர்; கற்றது உணர விரித்து-உரையாதார்.
650	Like scentless flower in blooming garland bound Are men who can't their lore acquired to other's ears expound.

66. Purity in Deed 66. வினைத் தூய்மை

651	துணை-நலம் ஆக்கம் தரூஉம்; வினை-நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
651	The good external help confers is worldly gain; By action good men every needed gift obtain.
652	என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும்; புகழொடு நன்றி பயவா வினை.
652	From action evermore thyself restrain Of glory and of good that yields no gain.
653	ஓஒதல் வேண்டும், ஒளி-மாழ்கும் செய்வினை; 'ஆஅதும்!' என்னுமவர்.
653	Who tell themselves that nobler things shall yet be won, All deeds that dim the light of glory must they shun.
654	இடுக்கண்-படினும், இளிவந்த செய்யார்; நடுக்கு-அற்ற காட்சியவர்.
654	Though troubles press, no shameful deed they do. Whose eyes the ever-during vision view.
655	'எற்று!'-என்று இரங்குவ செய்யற்க; செய்வானேல் மற்று-அன்ன செய்யாமை நன்று.
655	Do nought that soul repenting must deplore. If thou hast sinned, 'tis well if thou dost sin no more.

656	ஈன்றாள் பசி-காண்பான் ஆயினும்; செய்யற்க சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
656	Though her that bore thee hung'ring thou behold, no deed Do thou, that men of perfect soul have crime decreed.
657	பழி-மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்; சான்றோர் கழி-நல்குரவே தலை.
657	Than store of wealth guilt-laden souls obtain, The sorest poverty of perfect soul is richer gain.
658	கடிந்த கடிந்து-ஒரார் செய்தார்க்கு; அவை-தாம் முடிந்தாலும், பீழை தரும்.
658	To those who hate reproof and do forbidden thing, What prospers now, in after days shall anguish bring.
659	அழக்-கொண்ட எல்லாம் அழப்-போம்; இழப்பினும் பிற்பயக்கும், நற்பாலவை.
659	What's gained through tears with tears shall go; From loss good deeds entail harvests of blessings grow.
660	சலத்தால் பொருள்-செய்து ஏமாக்கல்; பசு-மண்- கலத்துள் நீர்-பெய்து இரீஇயற்று.
660	In pot of clay unburnt he water pours and would retain. Who seeks by wrong the realm in wealth and safety to maintain

67. Firmness in Deed

67. வினைத் திட்பம்

661	வினைத்-திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்-திட்பம்; மற்றைய எல்லாம் பிற.
661	What men call ' power in action 'know for' power of mind'; Externe to man all other aids you find.
662	ஊறு-ஒரால், உற்ற-பின் ஒல்காமை; இவ்-இரண்டின் ஆறு-என்பர், ஆய்ந்தவர் கோள்.
662	'Each hindrance shun','unyielding onward press, if obstacle be there These two define you way, so those that search out truth declare.
663	கடைக்-கொட்கச் செய்-தக்கது ஆண்மை; இடைக்-கெ கொட்கின், எற்றா விழுமம் தரும்.
663	Man's fitting work is known but by success achieved; In midst the plan revealed brings ruin ne'er to be retrieved.
664	சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய; அரிய-ஆம், சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
664	Easy to every man the speech that shows the way; Hard thing to shape one's life by words they say!
665	வீறு-எய்தி மாண்டார் வினைத்-திட்பம்; வேந்தன்-கண் ஊறு-எய்தி, உள்ளப்படும்.
665	The power in act of men renowned and great, With king acceptance finds and fame through all the state.

666	எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப; எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப்-பெறின்.
666	Whate'er men think, ev'n as they think, may men obtain, If those who think can steadfastness of will retain.
667	உருவு-கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்; உருள்-பெருந்-ே தேர்க்கு அச்சு-ஆணி அன்னார் உடைத்து.
667	Despise not men of modest bearing; Look not at form , but what men are;
668	கலங்காது கண்ட வினைக்கண்; துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல்.
668	What clearly eye discerns as right, with steadfast will, And mind unslumbering , that should man fulfil.
669	துன்பம் உறவரினும் செய்க; துணிவு-ஆற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.
669	Though toil and trouble face thee, firm resolve hold fast, And do the deeds that pleasure yeild at last.
670	எனைத்-திட்பம் எய்தியக்-கண்ணும், வினைத்-திட்பம் வேண்டாரை வேண்டாது, உலகு.
670	The world desires not men of every power possessed, Who power in act desire not,-crown of all the rest.

68. The Method of Action

68. வினை செயல் வகை

671	சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு-எய்தல்; அத்-துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
671	Resolve is counsel's end. If resolutions halt In weak delays, still unfulfilled, 'tis grievous fault.
672	தூங்குக, தூங்கிச் செயற்பால; தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும் வினை.
672	Slumber when sleepy work's in hand:beware Thou slumber not when action calls for sleepless care!
673	ஒல்லும்-வாய் எல்லாம் வினை-நன்றே; ஒல்லாக்கால், செல்லும்-வாய் நோக்கிச் செயல்.
673	When way is clear, prompt let your action be; When not, watch till some open path you see.
674	வினை, பகை என்று-இரண்டின் எச்சம்; நினையுங்கால், தீ-எச்சம் போலத் தெறும்.
674	With work or foe, when you neglect some little thing, If you reflect, like smouldering fire, 'twill ruin bring.
675	பொருள், கருவி, காலம், வினை, இடனொடு ஐந்தும் இருள்-தீர எண்ணிச் செயல்!
675	Treasure and instument and time and deed and place of act; These five, till every doubt remove, think o'er with care exact.

676	முடிவும், இடையூறும், முற்றியாங்கு-எய்தும் படுபயனும், பார்த்துச் செயல்!
676	Accomplishment, the hindrances, large profits won By effort: these compare, -then let the work be done.
677	செய்வினை செய்வான்-செயல்முறை; அவ்-வினை உள்-அறிவான் உள்ளம் கொளல்.
677	Who would succeed must thus begin: first let him ask The thoughts of them who throughly know the task.
678	வினையான் வினை-ஆக்கிக்-கோடல்; நனை-கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று.
678	By one thing done you reach a second work's accomplishment; So furious elephant to snare its fellow brute is sent.
679	நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே ஒட்டாரை ஒட்டிக்-கொளல்.
679	Than kindly acts to friends more urgent thing to do, Is making foes to cling as friends attached to you.
680	உறை-சிறியார் உள்-நடுங்கல் அஞ்சி; குறை-பெறின், கொள்வர் பெரியார்ப்-பணிந்து.
680	The men of lesser realm, fearing the people's inward dread, Accepting granted terms, to mightier ruler bow the head.

69. The Embassy 69. தூது

681	அன்பு-உடைமை, ஆன்ற-குடிப்-பிறத்தல், வேந்து-அவாம் பண்பு-உடைமை; தூது-உரைப்பான் பண்பு.
681	Benevolence, high birth the courtesy kings love;- These qualities the envoy of a king approve.
682	அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை; தூது- உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று.
682	Love, knowledge, power of chosen words, three things, Should he possess who speaks the words of kings.
683	நூலாருள் நூல்-வல்லன் ஆகுதல்; வேலாருள் வென்றி வினை-உரைப்பான் பண்பு.
683	Mighty in lore amongst the learned must he be, Midst jav'lin-bearing kings who speaks the words of victory.
684	அறிவு, உரு, ஆராய்ந்த கல்வி; இம்-மூன்றன் செறிவு-உடையான் செல்க, வினைக்கு.
684	Sense, goodly grace, and knowledge exquisite, Who hath these three for envoy's task is fit.
685	தொகச்-சொல்லி, தூவாத-நீக்கி, நகச்-சொல்லி; நன்றி பயப்பது ஆம், தூது.
685	In terms concise, avoiding wrathful speech who utters pleasant word, An envoy he who gains advantage for his lord.

686 கற்று, கண்-அஞ்சான், செலச்-சொல்லி, காலத்தால்-தக்கது அறிவது-ஆம்; தூது. 686 An envoy meet is he, well - learned of fearless eye Who speaks right home, preparerd for each emergency. கடன்-அறிந்து, காலம்-கருதி, இடன்-அறிந்து, 687 எண்ணி, உரைப்பான் தலை. 687 He is the best who knows what's due, the time considered well, The place selects, then ponders long ere he his errand tell. 688 தூய்மை, துணைமை, துணிவு-உடைமை; இம்-மூன்றின் வாய்மை வழி-உரைப்பான் பண்பு. 688 Integrity, resources, soul determined, truthfulness; Who rightly speaks his message must these marks possess. 689 விடு-மாற்றம் வேந்தர்க்கு-உரைப்பான்; வடு-மாற்றம் வாய்-சோரா வன்கணவன். 689 His faltering lips must utter no unworthy thing, Who stands, with steady eye, to speak the mandates of his king. 690 இறுதி பயப்பினும், எஞ்சாது, இறைவற்கு உறுதி பயப்பது-ஆம்; தூது. 690 Death to the faithful one his embassy may bring; To envoy gains assured advantage for his king.

70. Conduct in the Presence of the King

70. மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்

691	அகலாது, அணுகாது, தீக்-காய்வார் போல்க; இகல்-வேந்தர்ச் சேர்ந்து-ஒழுகுவார்.
691	Who warm them at the five draw not too near, nor keep too much aloof; Thus let them act who dwell beneath of warlike kings the palace-roof.
692	மன்னர் விழைப விழையாமை; மன்னரான் மன்னிய ஆக்கம் தரும்.
692	To those who prize not state that kings are wont to prize, The king himself abundant wealth supplies.
693	போற்றின் அரியவை போற்றல்; கடுத்த-பின் தேற்றுதல், யார்க்கும் அரிது.
693	Who would walk warily, let him of greater faults beware; To clear suspicions once aroused is an achievement rare.
694	செவிச்-சொல்லும், சேர்ந்த-நகையும் அவித்து-ஒழுகல்; ஆன்ற பெரியார் அகத்து!
694	All whispered words and interchange of smiles repress, In presence of the men who kingly power possess.
695	எப்-பொருளும் ஓரார், தொடரார், மற்று அப்-பொருளை; விட்டக்கால் கேட்க, மறை!
695	Seek not, ask not, the secret of the king to hear; But if he lets the matter forth, give ear!

குறிப்பு-அறிந்து, காலம்-கருதி, வெறுப்பு-இல 696 வேண்டுப, வேட்பச் சொலல்! 696 Knowing the signs, waiting for fitting time, with courteous care, Things not displeasing, needful things, declare. வேட்பன சொல்லி, வினை-இல எஞ்ஞான்றும் 697 கேட்பினும், சொல்லா விடல்! 697 Speak pleasant things, but never utter idle word; Not though by monarch's ears with pleasure heard. 'இளையர், இன-முறையர்' என்று-இகழார்; நின்ற-698 ஒளியொடு ஒழுகப்படும். 698 Say not, 'He's young, my kinsman, 'despising thus your king; But reverence the glory kingly state doth bring. 699 'கொளப்பட்டேம்' என்று-எண்ணி, கொள்ளாத-செய்யார்; துளக்கு-அற்ற காட்சியவர். 699 'We've gained his grace, boots nought what graceless acts we do', So deem not sages who the changeless vision view. 700 பழையம் எனக்-கருதி, பண்பு-அல்ல-செய்யும் கெழு-தகைமை; கேடு தரும். 700 Who think' We're ancient friends, ' and do unseemly things; To these familiarity sure ruin brings.

71. The Knowledge of Indications 71. குறிப்பு அறிதல்

701	கூறாமை நோக்கி, குறிப்பு-அறிவான்; எஞ்ஞான்றும் மாறா-நீர் வையக்கு அணி.
701	Who knows the sign, and reads unuttered thought, the gem is he, Of earth round traversed by the changeless sea.
702	ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர்வானைத் தெய்வத்தொடு ஒப்பக் கொளல்!
702	Undoubting, who the minds of men scan, As deity regard that gifted man.
703	குறிப்பின் குறிப்பு-உணர்வாரை, உறுப்பினுள் யாது-கொடுத்தும், கொளல்!
703	Who by the sign the signs interprets plain, Give any member up his aid to gain.
704	குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரொடு, ஏனை- உறுப்பு ஓரனையரால், வேறு.
704	Who reads what's shown by signs, thought words unspoken be, In form may seem as other men, in function nobler far is he.
705	குறிப்பின் குறிப்பு-உணரா-ஆயின்; உறுப்பினுள் என்ன-பயத்தவோ, கண்?
705	By sign who knows not signs to comprehend, what again, 'Mid all his members, from his eyes does he obtain?

அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு-போல்; நெஞ்சம் 706 கடுத்தது காட்டும், முகம். 706 As forms around in crystal mirrored clear we find. The face will show what's throbbing in the mind. 707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ? உவப்பினும், காயினும், தான் முந்துறும் 707 Than speaking countenance hath aught more prescient skill? Rejoice or burn with rage, 'tis the first herald still! 708 முகம்-நோக்கி நிற்க அமையும்; அகம்-நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின். 708 To see the face is quite ehough, in presence brought, When men can look within and know the lurking thought. 709 பகைமையும், கேண்மையும் கண்-உரைக்கும்; கண்ணின்-வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709 The eye speaks out the hate or friendly soul of man; To those who know the eye's swift varying moods to scan. 710 'நுண்ணியம்' என்பார் அளக்கும்-கோல்; காணுங்கால் கண் அல்லது, இல்லை பிற. 710 The men of keen discerning soul no other test apply (when you their secret ask) than man's revealing eye.

72. The Knowledge of the Council Chamber 72. அவை அறிதல்

711	அவை-அறிந்து, ஆராய்ந்து சொல்லுக; சொல்லின் தொகை-அறிந்த தூய்மையவர்!
711	Men pure in heart, who know of words the varied force, Should to their audience known adapt their well - arranged discourse.
712	இடை-தெரிந்து, நன்கு-உணர்ந்து, சொல்லுக; சொல்லின் நடை-தெரிந்த நன்மையவர்!
712	Good men to whom the arts of eloquence are known, Should seek occasion meet, and say what well they've made their own.
713	அவை-அறியார், சொல்லல்-மேற்கொள்பவர்; சொல்லின் வகை அறியார்; வல்லதூஉம் இல்.
713	Unversed in councils, who essays to speak, Knows not the way of suasive words, - and all is weak.
714	ஒளியார்-முன் ஒள்ளியர் ஆதல்! வெளியார்-முன் வான்-சுதை வண்ணம் கொளல்!
714	Before the bright ones shine as doth the light! Before the dull ones be as purest stucco white!
715	'நன்று' என்றவற்றுள்ளும் நன்றே; முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு.
715	Midst all good things the best is modest grace, That speaks not first before the elders' face.

716	ஆற்றின் நிலை-தளர்ந்தற்றே; வியன்-புலம்- ஏற்று, உணர்வார்-முன்னர் இழுக்கு.
716	As in the way one tottering falls, is slip before The men whose minds are filled with varied lore.
717	கற்று-அறிந்தார் கல்வி விளங்கும்; கசடு-அற சொல்-தெரிதல் வல்லார் அகத்து.
717	The learning of the learned sage shines bright, To those whose faultless skill can value it aright.
718	உணர்வது உடையார்-முன் சொல்லல்; வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்-சொரிந்தற்று.
718	To speak where understanding hearers you obtain, Is sprinkling water on the fields of growing grain!
719	புல்-அவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க; நல்-அவையுள் நன்கு செலச்-சொல்லுவார்!
719	In councils of the good, who speak good things with penetrating power, In councils of the mean, let them say nought e'en in oblivious hour.
720	அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து-அற்றால்; தம்-கணத்தர் அல்லார்-முன் கோட்டி கொளல்!
720	Ambrosia in the sewer spilt, is word, Spoken in presence of the alien herd.

73. Not Quailing before the Council

73. அவை அஞ்சாமை

721	வகை-அறிந்து, வல்-அவை, வாய்-சோரார்; சொல்லின் தொகை-அறிந்த தூய்மையவர்.
721	Men, pure in heart, who know of words the varied force, The mighty council's moods discern, nor fail in their discourse.
722	கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்; கற்றார்-முன் கற்ற செலச்-சொல்லுவார்.
722	Who what they've learned, in penetrating words have learned to say, Before the learn'd among the learn'd most learn'd are they.
723	பகையகத்துச் சாவார் எளியர்; அரியர் அவையகத்து அஞ்சாதவர்.
723	Many encountering death in face of foe will hold their ground; Who speak undaunted in the council hall are rarely found.
724	கற்றார்-முன் கற்ற செலச்-சொல்லி, தாம்-கற்ற, மிக்காருள், மிக்க கொளல்.
724	What you have learned, in penetrating words speak out before The learn'd; but learn what men more learn'd can teach you more.
725	ஆற்றின், அளவு-அறிந்து கற்க; அவை-அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்-பொருட்டு.
725	By rule, to dialectic art your mind apply, That in the council fearless you may make an apt reply.

726 வாளொடு-என், வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு? நூலொடு-என், நுண்-அவை அஞ்சுபவர்க்கு? 726 To those who lack the hero's eye what can the sword avail? Or science what, to those before the council keen who quail? 727 பகையகத்துப் பேடி-கை ஒள்-வாள்; அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல். 727 As shining sword before the foe which 'sexless being' bears, Is science learned by him the council's face who fears. 728 பல்லவை கற்றும், பயம்-இலரே; நல்-அவையுள் நன்கு செலச்-சொல்லாதார். 728 Though many things they've learned, yet useless are they all, To man who cannot well and strongly speak in council hall. 729 'கல்லாதவரின் கடை' என்ப; 'கற்று-அறிந்தும், நல்லார் அவை-அஞ்சுவார்'. 729 Who, though they've learned before the council of the good men quake, Than men unlearn'd a lower place must take. உளர்-எனினும், இல்லாரொடு ஒப்பர்; களன்-அஞ்சி, 730 கற்ற செலச்-சொல்லாதார். 730 Who what they've learned, in penetrating words know not to say, The council fearing, though they live, as dead are they.

74. The Land

74. நாடு

731	தள்ளா விளையுளும், தக்காரும், தாழ்வு-இலாச்- செல்வரும் சேர்வது; நாடு.
731	where spreads fertility unfailing, where resides a band, Of virtuous men, and those of ample wealth, call that a 'land'.
732	பெரும்-பொருளான் பெட்டக்கது-ஆகி, அருங்-கேட்டால், ஆற்ற விளைவது; நாடு.
732	That is a 'land' which men desire for wealth's abundant share, Yielding rich increase, where calamities are rare.
733	பொறை-ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி, இறைவற்கு இறை-ஒருங்கு நேர்வது; நாடு.
733	When burthens press, it bears; yet, with unfailing hand, To king due tribute pays: that is the land.
734	உறு-பசியும், ஓவாப்-பிணியும், செறு-பகையும் சேராது-இயல்வது; நாடு.
734	That is a land whose peaceful annals know, Nor famine fierce, nor wasting plague, nor ravage of the foe.
735	பல்-குழுவும், பாழ்-செய்யும் உட்-பகையும், வேந்து- அலைக்கும் கொல்-குறும்பும் இல்லது; நாடு.
735	From factions free, and desolating civil strife, and band Of lurking murderers that king afflict, that is the land.

கேடு-அறியா, கெட்ட-இடத்தும் வளம்-குன்றா-736 நாடு என்ப; நாட்டின் தலை. 736 Chief of all lands is that, where nought disturbs its peace; Or, if invaders come, still yields its rich increase. 737 இரு-புனலும், வாய்ந்த-மலையும், வரு-புனலும், வல்-அரணும்; நாட்டிற்கு உறுப்பு. 737 Waters from rains and springs, a mountain near, and waters thence; These make a land, with fortress sure defence. பிணி-இன்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம்; 738 அணி-என்ப; நாட்டிற்கு இவ்-ஐந்து. 738 A country's jewels are these five: unfailing health, Fertility and joy, a sure defence, and wealth. 739 நாடு-என்ப, நாடா வளத்தன; நாடு-அல்ல, நாட, வளம்-தரும் நாடு. 739 That is a land that yields increase unsought, That is no land whose gifts with toil are bought. 740 ஆங்கு-அமைவு எய்தியக்-கண்ணும் பயம்-இன்றே; வேந்து-அமைவு இல்லாத நாடு. 740 Though blest with all these varied gifts' increase, A land gains nought that is not with its king at peace.

75. The Fort

75. அரண்

741	ஆற்றுபவர்க்கும் அரண்-பொருள்; அஞ்சித் தற்- போற்றுபவர்க்கும் பொருள்.
741	A fort is wealth to those who act against their foes; Is wealth to them who, fearing, guard themselves from woes.
742	மணி-நீரும், மண்ணும், மலையும், அணி-நிழல்- காடும் உடையது; அரண்.
742	A fort is that which owns a fount of waters crystal clear, An open space, a hill, and shade of beauteous forest near.
743	'உயர்வு, அகலம், திண்மை, அருமை; இந்-நான்கின் அமைவு-அரண்' என்று-உரைக்கும் நூல்.
743	Height, breadth, strength, difficult access; Science declares a fort must these possess.
744	சிறு-காப்பின் பேர்-இடத்தது-ஆகி, உறு-பகை ஊக்கம் அழிப்பது; அரண்.
744	A fort must need but slight defence, yet ample be, Defying all the foeman's energy.
745	கொளற்கு-அரிதாய், கொண்ட-கூழ்த்து-ஆகி, அகத்தார் நிலைக்கு-எளிது-ஆம் நீரது; அரண்.
745	Impregnable, containing ample stores of food, A fort, for those within, must be a warlike station good.

746 எல்லாப்-பொருளும் உடைத்தாய், இடத்து-உதவும் நல்-ஆள் உடையது; அரண். 746 A fort, with all munitions amply stored, In time of need should good reserves afford. முற்றியும், முற்றாது-எறிந்தும், அறைப்படுத்தும், 747 பற்றற்கு அரியது; அரண். 747 A fort should be impregnable to foes who gird it round, Or aim there darts from far, or mine beneath the ground. முற்று-ஆற்றி முற்றியவரையும், பற்று-ஆற்றி, 748 பற்றியார் வெல்வது; அரண். 748 Howe'er the circling foe may strive access to win, A fort should give the victory to those who guard within. 749 முனை-முகத்து மாற்றலர் சாய, வினை-முகத்து வீறு-எய்தி மாண்டது; அரண். 749 At outset of the strife a fort should foes dismay; And greatness gain by deeds in every glorious day. 750 எனை-மாட்சித்து ஆகியக்-கண்ணும், வினை-மாட்சி-இல்லார்கண் இல்லது; அரண். 750 Howe'er majestic castled walls may rise, To craven souls no fortress strength supplies.

76. The Method of Collecting Revenue

76. பொருள் செயல் வகை

751	பொருள்-அல்லவரைப் பொருளாகச்-செய்யும் பொருள்-அல்லது, இல்லை பொருள்.
751	Nothing exists, save wealth, that can Change man of nought to worthy man.
752	இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை எல்லாரும் செய்வர், சிறப்பு.
752	Those who have nought all will despise; All raise the wealthy to the skies.
753	பொருள்-என்னும் பொய்யா-விளக்கம்; இருள்-அறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச்-சென்று.
753	Wealth, the lamp unfailing, speeds to every land, Dispersing darkness at its lord's command.
754	அறன்-ஈனும்; இன்பமும்-ஈனும்; திறன்-அறிந்து, தீது-இன்றி வந்த பொருள்.
754	Their wealth, who blameless means can use aright, ls source of virtue and of choice delight.
755	அருளொடும், அன்பொடும் வாராப்-பொருள்-ஆக்கம் புல்லார், புரள விடல்!
755	Wealth gained by loss of love and grace, Let man cast off from his embrace.

756 உறு-பொருளும், உல்கு-பொருளும், தன்-ஒன்னார்த்-தெறு-பொருளும்; வேந்தன் பொருள். 756 Wealth that falls to him as heir, wealth from the kingdom's dues, The spoils of slaughtered foes: these are the royal revenues. அருள்-என்னும் அன்பு-ஈன்-குழவி; பொருள்-என்னும் 757 செல்வச் செவிலியால், உண்டு. 757 'Tis love that kindliness as offspring bears; And wealth as bounteous nurse the infant rears. 758 குன்று-ஏறி, யானைப்-போர் கண்டற்றால்; தன்-கைத்து-ஒன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758 As one to view the strife of elephants who takes his stand, On hill he's climbed, is he who works with money in his hand. 759 செய்க பொருளை! செறுநர் செருக்கு-அறுக்கும் எஃகு அதனின்-கூரியது இல். 759 Make money! Foeman's insolence o'er grown, To lop away no keener steel is known. ஒண்-பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு; எண்-பொருள் 760 ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760 Who plenteous store of glorious wealth have gained; By them the other two are easily obtained.

77. The Excellence of an Army

77. படை

761	உறுப்பு-அமைந்து, ஊறு-அஞ்சா, வெல்-படை; வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை.
761	A conquering host, complete in all its limbs, that fears no wound, Mid treasures of the king is chiefest found.
762	உலைவு-இடத்து ஊறு-அஞ்சா வன்கண்; தொலைவு- இடத்து தொல்-படைக்கு அல்லால், அரிது.
762	In adverse hour, to face undaunted might of conquering foe, Is bravery that only veteran host can show.
763	ஒலித்தக்கால் என்-ஆம், உவரி எலிப்பகை? நாகம் உயிர்ப்ப, கெடும்.
763	Though, like the sea, the angry mice send forth their battle cry; What then? The dragon breathes upon them, and they die!
764	அழிவு-இன்று, அறை-போகாது-ஆகி, வழி-வந்த வன்கண்-அதுவே; படை.
764	That is a host, by no defeats, by no desertions shamed, For old hereditary courage famed.
765	கூற்று-உடன்று மேல்-வரினும், கூடி, எதிர்-நிற்கும் ஆற்றல்-அதுவே; படை.
765	That is a 'host' that joins its ranks, and mightily with stands, Though death with sudden wrath should fall upon its bands.

766	மறம், மானம், மாண்ட-வழிச்-செலவு, தேற்றம்; என-நான்கே ஏமம், படைக்கு.
766	Valour with honour, sure advance in glory's path with confidence; To warlike host these four are sure defence.
767	தார்-தாங்கிச் செல்வது தானை; தலைவந்த போர்-தாங்கும் தன்மை அறிந்து.
767	A valiant army bears the onslaught, onward goes, Well taught with marshalled ranks to meet their coming foes.
768	அடல்-தகையும், ஆற்றலும், இல்-எனினும்; தானை படைத்-தகையான் பாடு-பெறும்.
768	Fierceness in hour of strife heroic greatness shows; Its edge is kindness to our suffering foes.
769	சிறுமையும், செல்லாத்-துனியும், வறுமையும் இல்லாயின்; வெல்லும் படை.
769	Though not in war offensive or defensive skilled; An army gains applause when well equipped and drilled.
770	நிலை-மக்கள் சால-உடைத்து எனினும்; தானை தலை-மக்கள் இல்வழி இல்.
770	Where weakness, clinging fear and poverty Are not, the host will gain the victory.

78. Military Spirit 78. படைச் செருக்கு

771	என்னை முன்-நில்லன்-மின் தெவ்விர்! பலர், என்னை முன்-நின்று கல் நின்றவர்.
771	Though men abound, all ready for the war, No army is where no fit leaders are.
772	கான முயல்-எய்த அம்பினில்; யானை பிழைத்த-வேல் ஏந்தல் இனிது.
772	Ye foes! Stand not before my lord! for many a one Who did my lord withstand, now stands in stone!
773	பேர்-ஆண்மை என்ப, தறுகண்; ஒன்று-உற்றக்கால், ஊராண்மை மற்று-அதன் எஃகு.
773	Who aims at elephant, though dart should fail, has greater praise, Than he who woodland hare with winged arrow slays.
774	கை-வேல் களிற்றொடு-போக்கி வருபவன் மெய்-வேல் பறியா, நகும்.
774	At elephant he hurls the dart in hand; for weapon pressed, He laughs and plucks the javelin from his wounded breast.
775	விழித்த-கண் வேல்-கொண்டு-எறிய; அழித்து-இமைப்பின் ஓட்டு-அன்றோ, வன்கணவர்க்கு?
775	To hero fearless must it not defeat appear, If he but wink his eye when foemen hurls his spear.

776 விழுப்புண் படாத-நாள்-எல்லாம்; வழுக்கினுள்-வைக்கும், தன்-நாளை எடுத்து. 776 The heroes, counting up their days, set down as vain; Each day when they no glorious wound sustain. சுழலும் இசை-வேண்டி, வேண்டா-உயிரார் 777 கழல்-யாப்புக்-காரிகை நீர்த்து. 777 Who seek for world-wide fame, regardless of their life, The glorious clasp adorns, sign of heroic strife. உறின், உயிர்-அஞ்சா-மறவர்; இறைவன்-778 செறினும், சீர்-குன்றல்-இலர். 778 Fearless they rush where'er 'the tide of battle rolls'; The king's reproof damps not the ardour of their eager souls. 779 இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை; யாரே பிழைத்தது ஒறுக்கிற்-பவர்? 779 Who says they err, and visits them scorn, Who die and faithful guard the vow they've sworn? 780 புரந்தார்-கண் நீர்-மல்கச் சாகிற்-பின்; சாக்காடு இரந்து-கோள் தக்கது உடைத்து. 780 If monarch's eyes o'erflow with tears for hero slain, Why would not beg such boon of glorious death to gain?

79. Friendship : Allies 79. நட்பு

781	செயற்கு-அரிய யா-உள, நட்பின்? அதுபோல் வினைக்கு-அரிய யா-உள, காப்பு?
781	What so hard for men to gain as freindship true? What so sure defence 'gainst all that foe can do?
782	நிறை-நீர, நீரவர்-கேண்மை பிறை; மதிப்- பின்-நீர, பேதையார் நட்பு.
782	Friendship with men fulfilled of good Waxes like the crescent moon;
783	நவில்தொறும் நூல்-நயம்-போலும்; பயில்தொறும் பண்பு-உடையாளர் தொடர்பு.
783	Learned scroll the more you ponder, Sweeter grows the mental food;
784	நகுதற்-பொருட்டு-அன்று, நட்டல்; மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்-பொருட்டு.
784	Nor for laughter only friendship all the pleasant day. But for strokes of sharp reproving, when from right you stray.
785	புணர்ச்சி, பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சி-தான் நட்பு-ஆம் கிழமை தரும்.
785	Not association constant, not affection's token bind; 'Tis the unison of feeling friends unites of kindred mind.

முகம்-நக, நட்பது நட்பு-அன்று; நெஞ்சத்து 786 அகம்-நக நட்பது, நட்பு. 786 Not the face's smile of welcome shows the friend sincere, But the heart's rejoicing gladness when the friend is near. அழிவினவை-நீக்கி, ஆறு-உய்த்து, அழிவின்கண் 787 அல்லல் உழப்பது-ஆம்; நட்பு. 787 Friendship from ruin saves, in way of virtue keeps; In troublous time, it weeps with him who weeps. உடுக்கை இழந்தவன் கை-போல, ஆங்கே 788 இடுக்கண் களைவது-ஆம்; நட்பு. 788 As hand of him whose vesture slips away, Friendship at once the coming grief will stay. 789 'நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாது?' எனின்; கொட்பு-இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை. 789 And where is friendship's royal seat? In stable mind, Where friend in every time of need support may find. 790 'இனையர், இவர்-எமக்கு; இன்னம்-யாம்' என்று புனையினும் புல்லென்னும்-நட்பு. 790 Mean is the friendship that men blazon forth, 'He's thus to me,'and such to him my worth.

80. Scrutiny of Friendship 80. நட்பு ஆராய்தல்

791	நாடாது நட்டலின் கேடு-இல்லை; நட்ட-பின் வீடு-இல்லை, நட்பு-ஆள்பவர்க்கு.
791	To make an untried man your friend is ruin sure; For friendship formed unbroken must endure.
792	ஆய்ந்து-ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை; கடைமுறை தான்-சாம் துயரம் தரும்.
792	Alliance with the man you have not proved and proved again, In length of days will give you mortal pain.
793	குணனும், குடிமையும், குற்றமும், குன்றா- இனனும்; அறிந்து யாக்க நட்பு.
793	Temper, descent, defects, associations free From blame: know these, then let the man be friend to thee.
794	குடிப்-பிறந்து, தன்கண் பழி-நாணுவானை; கொடுத்தும் கொளல்-வேண்டும், நட்பு.
794	Who,born of noble race, from guilt would shrink with shame, Pay any price, so you as friend that man may claim.
795	அழச்-சொல்லி, அல்லது-இடித்து, வழக்கு-அறிய- வல்லார்; நட்பு, ஆய்ந்து-கொளல்!
795	Make them your chosen friends whose words repentance move, With power prescription's path to show, while evil they reprove.

796	கேட்டினும் உண்டு, ஓர்-உறுதி; கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்-கோல்.
796	Ruin itself one blessing lends: 'Tis staff that measures out one's friends.
797	ஊதியம் என்பது ஒருவற்கு; பேதையார்- கேண்மை ஒரீஇ-விடல்.
797	'Tis gain to any man, the sages say, Friendship of folls to put away.
798	உள்ளற்க, உள்ளம் சிறுகுவ! கொள்ளற்க, அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு!
798	Think not the thoughts that dwarf the soul; nor take For friends the men who friends in time of grief forsake.
799	கெடும்-காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை; அடும்-காலை உள்ளினும், உள்ளம் சுடும்.
799	Of friends deserting us on ruin's brink, 'Tis torture e'en in life's last hour to think.
800	மருவுக, மாசு-அற்றார் கேண்மை! ஒன்று-ஈத்தும் ஒருவுக, ஒப்பு-இலார் நட்பு!
800	Cling to the friendship of the spotless ones;whate'er you pay, Renounce alliance with the men of evil way.

81. Familiarity

81. பழைமை

801	'பழைமை எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாதும் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
801	Familiarity is friendship's silent pact, That puts restraint on no familiar act.
802	நட்பிற்கு உறுப்பு, கெழுதகைமை; மற்று-அதற்கு உப்பு-ஆதல், சான்றோர் கடன்.
802	Familiar freedom friendship's very frame supplies; To be its savour sweet is duty of the wise.
803	பழகிய நட்பு எவன்-செய்யும்? கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை?
803	When to familiar acts men kind response refuse, What fruit from ancient friendship's use?
804	விழைதகையான் வேண்டி-இருப்பர்; கெழுதகையான் கேளாது நட்டார் செயின்.
804	When friends unbidden do familiar acts with loving heart, Friends take the kindly deed in friendly part.
805	பேதைமை ஒன்றோ, பெருங்கிழமை என்று உணர்க; நோ-தக்க நட்டார் செயின்!
805	Not folly merely, but familiar carelessness, Esteem it, when your friends cause you distress.

806	எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார்; தொலைவிடத்தும், தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.
806	Who stand within the bounds quit not, though loss impends, Association with the old familiar friends.
807	அழிவந்த செய்யினும், அன்பு-அறார்; அன்பின் வழிவந்த கேண்மையவர்.
807	True friends, well versed in loving ways, Cease not to love, when friend their love betrays.
808	கேள்-இழுக்கம் கேளாக்-கெழுதகைமை வல்லார்க்கு- நாள், இழுக்கம் நட்டார் செயின்.
808	In strength of friendship rare of friend's disgrace who will not hear, The day his friend offends will day of grace to him appear.
809	கெடாஅர், வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையும், உலகு.
809	Friendship of old and faithful friends, Who ne'er forsake, the world commends.
810	விழையார் விழையப்படுப; பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்.
810	III-wishers even wish them well, who guard, For ancient friends, their wonted kind regard.

82. Evil Friendship 82. தீ நட்பு

811	பருகுவார் போலினும், பண்பு-இலார் கேண்மை பெருகலின், குன்றல் இனிது.
811	Though evil men should all-absorbing friendship show, Their love had better die away than grow.
812	உறின்-நட்டு, அறின் ஒரு-உம் ஒப்பு-இலார் கேண்மை பெறினும், இழப்பினும், என்?
812	What though you gain or lose friendship of men of alien heart, Who when you thrive are friends, and when you fail depart?
813	உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும், பெறுவது கொள்வாரும், கள்வரும் நேர்.
813	These are alike: the friends who ponder friendship's gain, Those who accept what'er you give, and all the plundering train.
814	அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லா; மா-அன்னார் தமரின், தனிமை தலை.
814	A steed untrained will leave you in the tug of war; Than friends like that to dwell alone is better far.
815	செய்து-ஏமம் சாரா, சிறியவர் புன்-கேண்மை எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
815	'Tis better not to gain than gain the friendship profitless Of men of little minds, who succour fails when dangers press.

816	பேதை பெருங்-கெழீஇ நட்பின்; அறிவு-உடையார் ஏதின்மை, கோடி உறும்.
816	Better ten million times incur the wise man's hate, Than form with foolish men a friendship intimate.
817	நகை-வகையர் ஆகிய நட்பின்; பகைவரான் பத்து-அடுத்த கோடி உறும்.
817	From foes ten million fold a greater good you gain, Than friendship yields that's formed with laughters vain.
818	ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை சொல்லாடார், சோரவிடல்!
818	Those men who make a grievous toil of what they do On your behalf, their friendship silently eschew.
819	கனவினும் இன்னாது மன்னோ; வினைவேறு, சொல்-வேறு பட்டார் தொடர்பு!
819	E'en in a dream the intercourse is bitterness With men whose deeds are other than their words profess.
820	எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல்; மனைக்-கெழீஇ, மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு!
820	In anywise maintain not intercourse with those, Who in the house are friends, in hall are slandering foes.

83. Faithless Friendship 83. கூடா நட்பு

821	சீர்-இடம்-காணின், எறிதற்குப் பட்டடை; நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
821	Anvil where thou shalt smitten be, when men occasion find; Is friendship's form without consenting mind.
822	இனம்-போன்று இனம்-அல்லார் கேண்மை; மகளிர் மனம்-போல, வேறுபடும்.
822	Friendship of those who seem our kin, but are not really kind, Will change from hour to hour like woman's mind.
823	பல-நல்ல கற்றக்-கடைத்தும்; மனம்-நல்லர்- ஆகுதல், மாணார்க்கு அரிது.
823	To heartfelt goodness men ignoble hardly may attain, Although abundant stores of goodly lore they gain.
824	முகத்தின் இனிய நகாஅ; அகத்து-இன்னா வஞ்சரை அஞ்சப்படும்.
824	'Tis fitting you should dread dissemblers' guile, Whose hearts are bitter while their faces smile.
825	மனத்தின் அமையாதவரை, எனைத்து-ஒன்றும், சொல்லினான் தேறற்பாற்று அன்று.
825	When minds are not in unison, 'its never just, In any words men speak to put your trust.

826	நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும்; ஒட்டார்-சொல் ஒல்லை உணரப்படும்.
826	Though many goodly words they speak in friendly tone, The words of foes will speedily be known.
827	சொல்-வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க; வில்- வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான்!
827	To pliant speech from hostile lips give thou no ear; 'Tis pliant bow that shows the deadly peril near!
828	தொழுத கையுள்ளும் படை-ஒடுங்கும்; ஒன்னார் அழுத கண்ணீரும், அனைத்து.
828	In hands that worship weapon often hidden lies; Such are the tears that fall from foeman's eyes.
829	மிகச்-செய்து, தம்-எள்ளுவாரை நகச்-செய்து, நட்பினுள் சாப்-புல்லற்பாற்று.
829	'Tis just, when men make much of you, and then despise, To make them smile, and slap in friendship's guise.
830	பகை நட்பு-ஆம், காலம்-வருங்கால்; முகம்-நட்டு, அகம்-நட்பு ஒரீஇ-விடல்!
830	When time shall come that foes as friends appear, Then thou, to hide a hostile heart, a smiling face may'st wear.

84. Folly

84. பேதைமை

831	பேதைமை என்பது ஒன்று; 'யாது?' எனின்; ஏதம்-கொண்டு, ஊதியம் போகவிடல்.
831	What one thing merits folly's special name. Letting gain go, loss for one's own to claim!
832	பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை; காதன்மை கை அல்ல-தன்கண் செயல்.
832	'Mid follies chiefest folly is to fix your love On deeds which to you station unbefitting prove.
833	நாணாமை, நாடாமை, நார்-இன்மை, யாது-ஒன்றும் பேணாமை; பேதை தொழில்.
833	Ashamed of nothing, searching nothing out, of loveless heart, Nought cherishing, 'tis thus the foll will play his part.
834	ஓதி-உணர்ந்தும், பிறர்க்கு-உரைத்தும், தான்-அடங்காப் பேதையின், பேதையார் இல்.
834	The sacred law he reads and learns, to other men expounds,- Himself obeys not: where can greater fool be found?
835	ஒருமைச்-செயல்-ஆற்றும், பேதை; எழுமையும் தான்-புக்கு-அழுந்தும் அளறு!
835	The fool will merit hell in one brief life on earth, In which he entering sinks through sevenfold round of birth.

836	பொய்படும் ஒன்றோ; புனை பூணும்; கை-அறியாப் பேதை வினை மேற்கொளின்.
836	When fool some task attempts with uninstructed pains, It fails; nor that alone, himself he binds with chains.
837	ஏதிலார் ஆர, தமர்-பசிப்பர்; பேதை பெருஞ்-செல்வம் உற்றக்கடை.
837	When fools are blessed with fortune's bounteous store, Their foes feed full, their friends are prey to hunger sore.
838	மையல் ஒருவன் களித்தற்றால்; பேதை-தன் கை-ஒன்று உடைமை பெறின்.
838	When folly's hand grasps wealth's increase, 'twill be As when a mad man raves in drunken glee.
839	பெரிது-இனிது, பேதையார் கேண்மை; பிரிவின்கண் பீழை-தருவது ஒன்று-இல்!
839	Friendship of fools is very pleasant thing; Parting with them will leave behind no sting
840	கழாஅக் கால். பள்ளியுள் வைத்தற்றால்; சான்றோர் குழா-அத்துப் பேதை புகல்.
840	Like him who seeks his couch with unwashed feet, Is fool whose foot intrudes where wise men meet.

85. Ignorance 85. புல்லறிவு ஆண்மை

841	அறிவு-இன்மை, இன்மையுள் இன்மை; பிறிது-இன்மை இன்மையா வையாது, உலகு.
841	Want of knowledge, 'mid all wants the sorest want we deem; Want of other things the world will not as want esteem
842	அறிவு-இலான் நெஞ்சு-உவந்து-ஈதல், பிறிது-யாதும் இல்லை; பெறுவான் தவம்.
842	The gift of foolish man, with willing heart bestowed, is nought, But blessing by receiver's penance bought.
843	அறிவு-இலார் தாம்-தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை; செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
843	With keener anguish foolish men their won hearts wring, Than aught that even malice of their foes can bring.
844	'வெண்மை எனப்படுவது யாது?' எனின்; 'ஒண்மை உடையம் யாம்!' என்னும் செருக்கு.
844	What is stupidity? The arrogance that cries, 'Behold, we claim the glory of the wise.'
845	கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல்; கசடு-அற வல்லதூஉம், ஐயம் தரும்.
845	If men what they have never learned assume to know, Upon their real learning's power a doubt 'twill throw.

846	அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு; தம்வயின் குற்றம் மறையா-வழி.
846	Fools are they who their nakedness conceal, And yet their faults unveiled reveal.
847	அரு-மறை சோரும் அறிவு-இலான் செய்யும், பெரு-மிறை, தானே தனக்கு.
847	From out his soul who lets the mystic teachings die, Entails upon himself abiding misery.
848	ஏவவும் செய்கலான்; தான் தேறான்; அவ்-உயிர் போஒம் அளவும் ஓர்-நோய்.
848	Advised, he heeds not: of himself knows nothing wise; This man's whole life is all one plague until he dies.
849	காணாதாற் காட்டுவான் தான்-காணான்; காணாதான் கண்டான் ஆம், தான்-கண்ட-ஆறு.
849	That man is blind to eyes that will not see who knowledge shows; The blind man still in his blind fashion knows.
850	உலகத்தார், 'உண்டு' என்பது 'இல்' என்பான்; வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்.
850	Who what the world affirms as false proclaim, O'er all the earth receive a demon's name.

86. Hostility 86. இகல்

851	இகல்-என்ப; எல்லா உயிர்க்கும் பகல்-என்னும் பண்பு-இன்மை பாரிக்கும் நோய்.
851	Hostility disunion's plague will bring, That evil quality, to every living thing.
852	பகல்-கருதிப் பற்றா-செயினும்; இகல்-கருதி, இன்னா-செய்யாமை தலை.
852	Though men disunion plan, any do thee much despite, 'Tis best no enmity to plan, nor evil deeds requite.
853	இகல்-என்னும் எவ்வ-நோய்-நீக்கின்; தவல்-இல்லாத் தா-இல் விளக்கம் தரும்.
853	If enmity, that grievous plague, you shun, Endless undying praises shall be won.
854	இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும்; இகல்-என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
854	Joy of joys abundant grows, When malice dies, that woe of woes.
855	இகல் எதிர்-சாய்ந்து ஒழுக-வல்லாரை, யாரே, மிகல்-ஊக்கும் தன்மையவர்?
855	If men from enmity can keep their spirits free, Who over them shall gain the victory?

856	இகலின் மிகல்-இனிது என்பவன் வாழ்க்கை; தவலும், கெடலும் நணித்து.
856	The life of those who cherished enmity hold dear, To grievous fault and utter death is near.
857	மிகல்-மேவல் மெய்ப்-பொருள் காணார்; இகல்-மேவல் இன்னா அறிவினவர்.
857	The very truth that greatness gives their eyes can never see, Who only know to work men woe, fulfilled of enmity.
858	இகலிற்கு எதிர்-சாய்தல் ஆக்கம்; அதனை மிகல்-ஊக்கின், ஊக்குமாம் கேடு.
858	'Tis gain to turn the soul from enmity; Ruin reigns where this hath mastery.
859	இகல்-காணான், ஆக்கம் வருங்கால்; அதனை மிகல்-காணும், கேடு தரற்கு.
859	Men think not hostile thought in fortune's favouring hour, They cherish enmity when in misfortune's power.
860	இகலான்-ஆம், இன்னாத எல்லாம்; நகலான்-ஆம், நல்-நயம் என்னும் செருக்கு.
860	From enmity do all affictive evils flow; But friendliness doth wealth of kindly good bestow.

87. The Excellence of Hate

87. பகைமாட்சி

861	வலியார்க்கு மாறு-ஏற்றல் ஓம்புக! ஓம்பா, மெலியார்-மேல் மேக, பகை!
861	With stronger than thyself, turn from the strife away; With weaker shun not, rather court the fray.
862	அன்பு-இலன்; ஆன்ற-துணை-இலன்; தான்-துவ்வான்; என்-பரியும், ஏதிலான் துப்பு?
862	No kinsman's love, no strength of friends has he; How can he bear his foeman's enmity?
863	அஞ்சும்; அறியான்; அமைவு-இலன்; ஈகலான்; தஞ்சம் எளியன், பகைக்கு.
863	A craven thing! knows nought, accords with none, gives nought away; To wrath of any foe he falls an easy prey.
864	நீங்கான் வெகுளி; நிறை-இலன்; எஞ்ஞான்றும், யாங்கணும், யார்க்கும், எளிது.
864	His wrath still blazes, every secret told; each day This man's in every place to every foe an easy prey.
865	வழி-நோக்கான்; வாய்ப்பன செய்யான்; பழி-நோக்கான்; பண்பு-இலன்; பற்றார்க்கு இனிது.
865	No way of right he scans, no precepts blind, no crimes affright, No grace of good he owns; such man's his foes' delight.

866	காணாச் சினத்தான், கழி-பெருங் காமத்தான்; பேணாமை பேணப்படும்.
866	Blind in his rage, his lustful passions rage and swell; If such a man mislikes you, like it well.
867	கொடுத்தும் கொளல்-வேண்டும் மன்ற; அடுத்து-இருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.
867	Unseemly are his deeds, yet, proffering aid, the man draws nigh; His hate-'tis cheap at any price-be sure to buy!
868	குணன் இலனாய், குற்றம் பல-ஆயின், மாற்றார்க்கு, இனன்-இலன்-ஆம்; ஏமாப்பு உடைத்து.
868	No gracious gifts he owns, faults many cloud his fame: His foes rejoice, for none with kindred claim.
869	செறுவார்க்குச் சேண், இகவா, இன்பம்; அறிவு-இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.
869	The joy of victory is never far removed from those Who've luck to meet with ignorant and timid foes.
870	கல்லான் வெகுளும் சிறு-பொருள்; எஞ்ஞான்றும், ஒல்லானை ஒல்லாது, ஒளி.
870	The task of angry war with men unlearned in virtue's lore Who will not meet, glory shall meet him never more.

88. Skill in the Conduct of Quarrels

88. பகைத் திறம் தெரிதல்

871	பகை-என்னும் பண்பு-இலதனை, ஒருவன் நகையேயும், வேண்டற்பாற்று அன்று.
871	For Hate, that ill-conditioned thing, not e'en in jest, Let any evil longing rule your breast.
872	வில்-ஏர் உழவர் பகை-கொளினும்; கொள்ளற்க சொல்-ஏர் உழவர் பகை!
872	Although you hate incur of those whose ploughs are bows, Make not the men whose ploughs are words your foes!
873	ஏமுற்ற-வரினும் ஏழை; தமியனாய்ப் பல்லார், பகை கொள்பவன்.
873	Than men of mind diseased, a wretch more utterly forlorn, Is he who stands alone, object of many foeman's scorn.
874	பகை-நட்பாக் கொண்டு-ஒழுகும் பண்பு-உடையாளன் தகைமைக்கண் தங்கிற்று, உலகு.
874	The world secure on his dexterity depends, Whose worthy rule can change his foes to friends.
875	தன்-துணை இன்றால்; பகை-இரண்டால்; தான்-ஒருவன் இன்-துணையாக்-கொள்க, அவற்றின் ஒன்று!
875	Without ally, who flights with twofold enemy o'ermatched, Must render one of these a friend attached.

தேறினும், தேறா-விடினும், அழிவின்கண் 876 தேறான் பகாஅன் விடல்! 876 Whether you trust or not, in time of sore distress, Questions of diff'rence or agreement cease to press. நோவற்க, நொந்தது அறியார்க்கு! மேவற்க, 877 மென்மை, பகைவர்-அகத்து! 877 To those who know them not, complain not of your woes; Nor to your foeman's eyes infirmities disclose. வகை-அறிந்து, தற்-செய்து, தற்-காப்ப மாயும்; 878 பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. 878 Know thou the way, then do thy part, thyself defend; Thus shall the pride of those that hate thee have an end. 879 இளைதாக முள்-மரம் கொல்க; களையுநர் கை-கொல்லும் காழ்த்த இடத்து! 879 Destroy the thorn, while tender point can work thee no offence; Matured by time, 'twill pierce the hand that pluck it thence. 088 உயிர்ப்ப உளர்-அல்லர் மன்ற; செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார். 880 But breathe upon them, an they surely die, Who fail to tame the pride of angry enemy.

89. Secret Enmity: Treachery 89. உட்பகை

881	நிழல்-நீரும் இன்னாத இன்னா; தமர்-நீரும், இன்னா-ஆம், இன்னா செயின்.
881	Water and shade, if they unwholesome prove, will bring you pain; And qualities of friends, who treacherous act, will be your bane.
882	வாள்-போல் பகைவரை அஞ்சற்க! அஞ்சுக, கேள்-போல் பகைவர் தொடர்பு.
882	Dread not the foes that as drawn swords appear; Friendship of foes, who seem like kinsmen, fear!
883	உட்-பகை அஞ்சித் தற்-காக்க! உலைவு-இடத்து, மட்பகையின் மாணத் தெறும்.
883	Of hidden hate beware, and guard thy life; In troublous time 'twill deeper wound than potter's knife.
884	மனம்-மாணா உட்-பகை தோன்றின்; இனம்-மாணா ஏதம் பலவும் தரும்.
884	If secret enmities arise that minds pervert, Then even kin unkind will work thee grievous hurt.
885	உறல்-முறையான் உட்-பகை தோன்றின்; இறல்- முறையான் ஏதம் பலவும் தரும்.
885	Amid one's relatives if hidden hath arise, 'Twill hurt inflict in deadly wise.

886	ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின்; எஞ்ஞான்றும் பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.
886	If discord finds a place midst those who dwelt at one before, 'Tis ever hard to keep destruction from the door.
887	செப்பின் புணர்ச்சி-போல் கூடினும்; கூடாதே உட்-பகை உற்ற குடி.
887	As casket with its cover, though in one they live alway, No union to the house where hate concealed hath sway.
888	அரம்-பொருத பொன்-போல, தேயும் உரம்; பொருது உட்-பகை உற்ற குடி.
888	As gold with which the file contends is worn away, So strength of house declines where hate concealed hath sway.
889	எட்-பகவு அன்ன சிறுமைத்தே-ஆயினும், உட்-பகை, உள்ளது ஆம், கேடு.
889	Though slight as shred of 'sesame' seed it be, Destruction lurks in hidden enmity.
890	உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை; குடங்கருள் பாம்போடு உடன்-உறைந்தற்று.
890	Domestic life with those who don't agree, Is dwelling in a shed with snake for company.

90. Not Offending the Great 90. பெரியாரைப் பிழையாமை

891	ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை; போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை.
891	The chiefest care of those who guard themselves from ill, Is not to slight the powers of those who work their mighty will.
892	பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின்; பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்.
892	If men will lead their lives reckless of great men's will, Such life, through great men's powers, will bring perpetual ill.
893	கெடல்-வேண்டின், கேளாது செய்க; அடல்-வேண்டின், ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு!
893	Who ruin covet, let them shut their ears, and do despite To those who, where they list, to ruin have the might.
894	கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்; ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.
894	When powerless men 'gainst men of power will evil deeds essay, 'Tis beck'ning with the hand for Death to seize them for its prey.
895	யாண்டுச்-சென்று யாண்டும் உளர்-ஆகார்; வெந்-துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்.
895	Who dare the fiery wrath of monarchs dread, Where'er they flee, are numbered with the dead.

896 எரியான் சுடப்படினும், உய்வு-உண்டாம்; உய்யார், பெரியார்ப் பிழைத்து-ஒழுகுவார். 896 Though in the conflagration caught, he may escape from thence: He 'scapes not who in life to great ones gives offence. 897 வகை-மாண்ட வாழ்க்கையும், வான்-பொருளும் என்-ஆம்? தகை-மாண்ட தக்கார் செறின்? 897 Though every royal gift, and stores of wealth your life should crown, What are they, if the worthy men of mighty virtue frown? 898 குன்று-அன்னார் குன்ற மதிப்பின்; குடியொடு, நின்று-அன்னார் மாய்வர், நிலத்து. 898 If they, whose virutues like a mountain rise, are light esteemed; They die from earth who, with their households, ever-during seemed 899 ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்; இடை-முரிந்து வேந்தனும், வேந்து கெடும். 899 When blazes forth the wrath of men of lofty fame, Kings even fall from high estate and perish in the flame. இறந்து-அமைந்த சார்பு-உடையர் ஆயினும் உய்யார்; 900 சிறந்து-அமைந்த சீரார் செறின். 900 Though all-surpassing wealth of aid the boast, If men in glorious virtue great are wrath, they're lost.

91. Not Going in the Wife's Way 91. பெண்வழிச் சேறல்

901	மனை-விழைவார் மாண்-பயன் எய்தார்; வினை- விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது.
901	Who give their soul to love of wife acquire not nobler gain: Who give their soul to strenuous deeds such meaner joys disdain.
902	பேணாது பெண்-விழைவான் ஆக்கம்; பெரியதோர் நாணாக, நாணுத் தரும்.
902	Who gives himself to love of wife, careless of noble name, His wealth will clothe him with o'erwhelming shame.
903	இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு-இன்மை; எஞ்ஞான்றும், நல்லாருள் நாணுத் தரும்.
903	Who to his wife submits, his strange, unmanly mood Will daily bring him shame among the good.
904	மனையாளை அஞ்சும் மறுமை-இலாளன் வினை-ஆண்மை வீறு-எய்தல் இன்று.
904	No glory crowns e'en manly actions wrought By him who dreads his wife, nor gives the other world a thought.
905	இல்லாளை அஞ்சுவான், அஞ்சும் மற்று-எஞ்ஞான்றும், நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
905	Who quakes before his wife will ever tremble too, Good deeds to men of good deserts to do.

இமையாரின் வாழினும், பாடு-இலரே; இல்லாள் 906 அமை-ஆர் தோள் அஞ்சுபவர். Though, like the demi-gods, in bliss they dwell secure from harm, 906 Those have no dignity who fear the housewife's slender arm. பெண்-ஏவல் செய்து-ஒழுகும் ஆண்மையின், நாணுடைப் 907 பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907 The dignity of modest womanhood excels His manliness, obedient to a woman's law who dwells. 908 நட்டார் குறை-முடியார்; நன்று-ஆற்றார்; நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர். 908 Who to the will of her with beauteous brow their lives conform, Aid not their friends in need, nor acts of charity perform. 909 அற-வினையும், ஆன்ற-பொருளும், பிற-வினையும்; பெண்-ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909 No virtuous deed, no seemly wealth, no pleasure, rests With them who live obedient to their wives' behests. 910 எண்-சேர்ந்த நெஞ்சத்து, இடன்-உடையார்க்கு; எஞ்ஞான்றும், பெண்-சேர்ந்து-ஆம் பேதைமை இல். 910 Where pleasures of the mind, that dwell in realms of thought, abound, Folly, that springs from overweening woman's love, is never found.

92. Wanton Women

92. வரைவு இல் மகளிர்

911	அன்பின் விழையார், பொருள்-விழையும் ஆய்தொடியார் இன்-சொல் இழுக்குத் தரும்.
911	Those that choice armlets wear, who seek not thee with love, But seek thy wealth, their pleasant words will ruin prove.
912	பயன்-தூக்கிப் பண்பு-உரைக்கும் பண்பு-இல்-மகளிர் நயன்-தூக்கி, நள்ளா விடல்!
912	Who weigh the gain, and utter virtuous words with vicious heart, Weighing such women's worth, from their society depart.
913	பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்; இருட்டு-அறையில் ஏதில் பிணம்-தழீ-இயற்று.
913	As one in darkened room, some stranger corpse inarms, Is he who seeks delight in mercenary women's charms.
914	பொருட்பொருளார் புன்-நலம் தோயார்; அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர்.
914	Their worthless charms, whose only weal is wealth of gain, Form touch of these the wise, who seek the wealth of grace, abstain.
915	பொது-நலத்தார் புன்-நலம் தோயார்; மதி-நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்.
915	From contact with their worthless charms, whose charms to all are free, The men with sense of good and lofty wisdom blest will flee.

916	தம்-நலம் பாரிப்பார் தோயார்; தகை-செருக்கி, புன்-நலம் பாரிப்பார் தோள்.
916	From touch of those who worthless charms, with wanton arts, display, The men who would thier own true good maintain will turn away.
917	நிறை-நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர்; பிற-நெஞ்சில் பேணி, புணர்பவர் தோள்.
917	Who cherish alien thoughts while foldding in their feigned embrace, These none approach save those devoid of virtue's grace.
918	'ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு' என்ப; 'மாய மகளிர் முயக்கு'.
918	As demoness who lures to ruin, woman's treacherous love To men devoid of wisdom's searching power will prove.
919	வரைவு-இலா மாண்-இழையார் மென்-தோள்; புரை-இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.
919	The wanton's tender arm, with gleaming jewels decked, Is hell,where sink degraded souls of men abject.
920	இரு-மனப்-பெண்டிரும், கள்ளும், கவறும்; திரு-நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு.
920	Women of double minds, strong drink, and dice to these giv'n o'er, Are those on whom the light of Fortune shines no more.

93. Abstinence from Toddy

93. கள் உண்ணாமை

921	உட்கப் படாஅர், ஒளி-இழப்பர் எஞ்ஞான்றும்; கள்-காதல் கொண்டு-ஒழுகுவார்.
921	Who love the palm's intoxicating juice, each day, No rev'rence they command, their glory fades away.
922	உண்ணற்க, கள்ளை! உணில், உண்க, சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார்!
922	Drink not inebriating draught. Let him count well the cost. Who drinks by drinking, all good men's esteem is lost.
923	ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால்; என், மற்றுச் சான்றோர் முகத்துக் களி!
923	The drunkard's joy is sorrow to his mother's eyes; What must it be in presence of the truly wise?
924	நாண் என்னும் நல்லாள் புறம்-கொடுக்கும்; கள் என்னும் பேணாப் பெரும்-குற்றத்தார்க்கு.
924	Shame, goodly maid, will turn her back for aye on them Who sin the drunkard's grievous sin, that all condemn.
925	கை அறியாமை-உடைத்தே; பொருள்-கொடுத்து, மெய்-அறியாமை கொளல்.
925	With gift of goods who self-oblivion buys, Is ignorant of all that man should prize.

926	துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு-அல்லர்; எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு-உண்பார் கள்-உண்பவர்.
926	Sleepers are as the dead, no otherwise they seem; Who drink intoxicating draughts, they position quaff, we deem.
927	உள்-ஒற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர்; எஞ்ஞான்றும் கள்-ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்.
927	Who turn aside to drink, and droop their heavy eye, Shall be their townsmen's jest, when they the fault espy.
928	களித்து-அறியேன் என்பது கைவிடுக; நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்!
928	No more in secret drink, and then deny thy hidden fraud; What in thy mind lies hid shall soon be known abroad.
929	களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்; கீழ்-நீர்க்- குளித்தானைத் தீத்-துரீ-இயற்று.
929	Like him who, lamp in hand, would seek one sunk beneath the wave Is he who strives to sober drunken man with reasonings grave.
930	கள் உண்ணாப்-போழ்தில், களித்தானைக் காணுங்கால், உள்ளான்கொல், உண்டதன் சோர்வு!
930	When one, in sober interval a drunken man espies, Does he not think, 'Such is my folly in my revelries'?

94. Gambling) 94. சூது

931	வேண்டற்க, வென்றிடினும்-சூதினை! வென்றதூஉம், தூண்டில்-பொன்-மீன் விழுங்கியற்று.
931	Seek not the gramester's play; though you should win, Your gain is as the baited hook the fish takes in.
932	ஒன்று-எய்தி, நூறு-இழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாம்கொல்; நன்று-எய்தி வாழ்வதோர் ஆறு?
932	Is there for gamblers, too, that gaining one a hundred lose, some way That they may good obtain, and see a prosperous day?
933	உருள்-ஆயம் ஓவாது கூறின்; பொருள்-ஆயம் போஒய்ப் புறமே படும்.
933	If prince unceasing speak of nought but play, treasure and revenue will pass from him away.
934	சிறுமை பல-செய்து, சீர்-அழிக்கும் சூதின், வறுமை-தருவது ஒன்று இல்.
934	Gaming brings many woes, and ruins fair renown; Nothing to want brings men so surely down.
935	கவறும், கழகமும், கையும் தருக்கி இவறியார்; இல்லாகியார்.
935	The dice, and gaming-hall, and gamester's art, they eager sought, Thirsting for gain-the men in other days who came to nought.

936	அகடு-ஆரார்; அல்லல் உழப்பர்; சூது-என்னும் முகடியான் மூடப்பட்டார்.
936	Gambling's Misfortune's other name: o'er whom she casts her veil, They suffer grievous want, and sorrows sore bewail.
937	பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்; கழகத்துக் காலை புகின்.
937	Ancestral wealth and noble frame to ruin haste, If men in gambler's halls their precious moments waste.
938	பொருள்-கெடுத்து, பொய்-மேற்கொளீஇ, அருள்-கெடுத்து, அல்லல் உழப்பிக்கும்; சூது.
938	Gambling wastes wealth, to falsehood bends the soul; it drives away All grace, and leaves the man to utter misery a prey.
939	உடை, செல்வம், ஊண், ஒளி, கல்வி என்று ஐந்தும் அடையாவாம்; ஆயம் கொளின்.
939	Clothes, wealth, food, praise and learning, all depart From him on gambler's gain who sets his heart.
940	இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதே-போல், துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று, உயிர்.
940	Howe'er he lose, the gambler's heart is ever in the play; E'en so the soul, despite its griefs, would live on earth alway.

95. Medical Art

95. மருந்து

941	மிகினும் குறையினும், நோய்-செய்யும்; நூலோர் வளி-முதலா எண்ணிய மூன்று.
941	The learned books count three, with wind as first; of these, As any one prevail, or fail, it will cause disease.
942	மருந்து-என வேண்டாவாம், யாக்கைக்கு; அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்.
942	No need of medicine to heal your body's pain, If, what you ate before digested well, you eat again.
943	அற்றால், அளவு-அறிந்து உண்க! அஃது-உடம்பு பெற்றான் நெடிது-உய்க்கும் ஆறு.
943	Who has a body gained may long the gift retain, If, food disgested well, in measure due he eat again.
944	அற்றது-அறிந்து, கடைப்பிடித்து, மாறு-அல்ல துய்க்க, துவரப்-பசித்து!
944	Knowing the food digested well, when hunger prompteth thee, With constant care, the viands choose that well agree.
945	மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து-உண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை; உயிர்க்கு.
945	With self-denial take the well-selected meal; So shall thy frame no sudden sickness feel.

இழிவு-அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்-போல்; நிற்கும் 946 கழி-பேர் இரையான்கண், நோய். 946 On modest temperance as pleasures pure, So pain attends the greedy epicure. தீ-அளவு-அன்றித் தெரியான் பெரிது-உண்ணின்; 947 நோய்-அளவு இன்றிப்-படும். Who largely feeds, nor measure of the fire within maintains, 947 That thoughtless man shall feel unmeasured pains. 948 நோய்-நாடி நோய்-முதல்-நாடி, அது-தணிக்கும் வாய்-நாடி, வாய்ப்பச் செயல்! 948 Disease, its cause, what may abate the ill; Let leech examine these, then use his skill. உற்றான்-அளவும், பிணி-அளவும், காலமும் 949 கற்றான், கருதிச் செயல்! 949 The habitudes of patient and disease, the crises of the ill These must the learned leech think over well, then use his skill. 950 உற்றவன், தீர்ப்பான், மருந்து, உழைச்செல்வான் என்று அப்-பால் நாற்-கூற்றே; மருந்து. 950 For patient, leech, and remedies and him who waits by patient's side, The art of medicine must fourfold code of laws provide.

96. Nobility

96. குடிமை

951	இற் பிறந்தார்கண் அல்லது இல்லை; இயல்பாகச் செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.
951	Save in the scions of a noble house, you never find Instinctive sense of right and virtuous shame combined.
952	ஒழுக்கமும், வாய்மையும், நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்; குடிப்-பிறந்தார்.
952	In these three things the men of noble birth fail not; In virtuous deed and truthful word, and chastened thought.
953	நகை, ஈகை, இன்-சொல், இகழாமை நான்கும் வகை-என்ப; வாய்மைக்-குடிக்கு.
953	The smile, the gift, the pleasant word, unfailing courtesy: These are the signs, they say, of true nobility.
954	அடுக்கிய கோடி பெறினும், குடிப்-பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்.
954	Millions on millions piled would never win The men of noble race to soul-degrading sin.
955	வழங்குவது உள்-வீழ்ந்தக்-கண்ணும், பழங்குடி பண்பின் தலைப்-பிரிதல் இன்று.
955	Though stores for charity should fail within, the ancient race Will never lose its old ancestral grace.

956 சலம்-பற்றிச் சால்பு-இல-செய்யார்; 'மாசு-அற்ற குலம்-பற்றி வாழ்தும்' என்பார். 956 Whose minds are set to live as fits their sire's unspotted fame, Stooping to low deceit, commit no deeds that gender shame. குடிப்-பிறந்தார்-கண் விளங்கும் குற்றம், விசும்பின் 957 மதிக்கண் மறுப்போல், உயர்ந்து. 957 The faults of men of noble race are seen by every eye, As spots on her bright orb that walks sublime the evening sky. 958 நலத்தின்-கண் நார்-இன்மை தோன்றின்; அவனைக் குலத்தின்-கண் ஐயப்-படும். If lack of love appear in those who bear some goodly name, 958 'Twill make men doubt the ancestry they claim. 959 நிலத்தில் கிடந்தமை கால்-காட்டும்; காட்டும், குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்-சொல். 959 Of soil the plants that spring thereout will show the worth; The words they speak declare the men of noble birth. 960 நலம்-வேண்டின், நாண்-உடைமை வேண்டும்; குலம்-ே வேண்டின், வேண்டுக, யார்க்கும் பணிவு! Who seek for good the grace of virtuous shame must know; 960 Who seek for noble name to all must reverence show.

97. Honour

97. மானம்

961	இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும், குன்ற வருப விடல்.
961	Though linked to splendours man no otherwise may gain, Reject each act that may thine honour's clearness stain.
962	சீரினும், சீர்-அல்ல-செய்யாரே; சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர்.
962	Who seeks with glory to combine honour's untarnished fame, Do no inglorious deeds, though men accord them glory's name.
963	பெருக்கத்து வேண்டும், பணிதல்; சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும், உயர்வு.
963	Bow down thy soul, with increase blest, in happy hour, Lift up thy heart, when stript of all by fortune's power.
964	தலையின் இழிந்த மயிர்-அனையர்; மாந்தர் நிலையின் இழிந்தக்கடை.
964	Like hairs from off the head that fall to earth, When fall'n from high estate are men of noble birth.
965	குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர்; குன்றுவ குன்றி அனைய செயின்.
965	If meanness. slight as 'abrus' grain, by men be wrought, Though like a hill their high estate, they sink to nought.

966	புகழ்-இன்றால்; புத்தேள்-நாட்டு-உய்யாதால்; என்-மற்று, இகழ்வார்பின் சென்று நிலை?
966	It yields no praise, nor to the land of Gods throws wide the gate; Why follow men who scron, and at their bidding wait?
967	ஒட்டார்-பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின், அந்-நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
967	Better 'twere said, 'He perished!' than to gain The means to live, following in foeman's train.
968	மருந்தோ, மற்று ஊன்-ஓம்பும்-வாழ்க்கை; பெருந்தகைமை பீடு-அழிய-வந்த-இடத்து?
968	When high estate has lost its pride of honour meet, Is life, that nurses this poor flesh, as nectar sweet?
969	மயிர்-நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் உயிர்-நீப்பர், மானம் வரின்.
969	Like the wild ox that, of its tuft bereft, will pine away, Are those who, of their honour shorn, will quit the light of day.
970	இளி-வரின், வாழாத மானம் உடையார்; ஒளி-தொழுது-ஏத்தும், உலகு.
970	Who , when dishonour comes, refuse to live, their honoured memory Will live in worship and applause of all the world for aye!

98. Greatness

98. பெருமை

971	ஒளி, ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; இளி-ஒருவற்கு, 'அஃது-இறந்து-வாழ்தும்' எனல்.
971	The light of life is mental energy; disgrace is his Who say's 'I ill lead a happy life deviod of this.'
972	பிறப்பு-ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்; சிறப்பு-ஒவ்வா, செய்-தொழில் வேற்றுமையான்.
972	All men that live are one in circumstances of birth, Diversities of works give each his special worth.
973	மேல்-இருந்தும், மேல்-அல்லார் மேல்-அல்லர்; கீழ்- இருந்தும், கீழ்-அல்லார், கீழ்-அல்லவர்.
973	The men of lofty line, whose souls are mean, are never great; The men of lowly birth, when high of soul, are not of low estate.
974	ஒருமை மகளிரே போல, பெருமையும், தன்னைத்தான் கொண்டு-ஒழுகின், உண்டு.
974	Like single-hearted women, greatness too, Exists while to itself is true.
975	பெருமை-உடையவர் ஆற்றுவார்; ஆற்றின் அருமை-உடைய செயல்.
975	The man endowed with greatness true, Rare deeds in perfect wise will do.

சிறியார், உணர்ச்சியுள் இல்லை; 'பெரியாரைப் 976 பேணிக் கொள்வேம்' என்னும் நோக்கு. 976 'As votaries of the truly great we will ourselves enroll,' Is thought that enters not the mind of men of little soul. இறப்பே புரிந்த தொழிற்று ஆம் சிறப்பும்-தான் 977 சீர்-அல்லவர் கண்-படின். 977 Whene'er distinction lights on some unworthy head, Then deeds of haughty insolence are bred. பணியுமாம், என்றும் பெருமை; சிறுமை 978 அணியுமாம், தன்னை வியந்து. 978 Greatness humbly bends, but littleness always Spreads out its plumes, and loads itself with praise. பெருமை, பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை, 979 பெருமிதம் ஊர்ந்து-விடல். 979 Greatness is absence of conceit; meanness, we deem, Riding on car of vanity supreme. 980 அற்றம் மறைக்கும் பெருமை; சிறுமை-தான் குற்றமே கூறி-விடும். 980 Greatness will hide a neighbour's shame; Meanness his faults to all the world proclaim.

99. Perfect Excellence

99. சான்றாண்மை

981	கடன்-என்ப, நல்லவை எல்லாம்; கடன்-அறிந்து, சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.
981	All goodly things are duties to the men, they say, Who set themselves to walk in virtue's perfect way.
982	குண-நலம், சான்றோர் நலனே; பிற-நலம் எந்-நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
982	The good of inward excellence they claim, The perfect men; all other good is only good in name.
983	அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மையொடு ஐந்து; சால்பு ஊன்றிய தூண்.
983	Love, modesty, beneficence, benignant grace, With truth, are pillars five of perfect virtue's resting place.
984	கொல்லா நலத்தது, நோன்மை; பிறர்-தீமை சொல்லா நலத்தது, சால்பு.
984	The type of 'penitence' is virtuous good that nothing slays. To speak no ill of other men is perfect virtue's praise.
985	ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்; அது-சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை.
985	Submission is the might of men of mighty acts; the sage With that same weapon stills his foeman's rage.

986	'சால்பிற்குக் கட்டளை யாது?' எனின்; தோல்வி துலை அல்லார்-கண்ணும் கொளல்.
986	What is perfection's test? the equal mind, To bear repulse from ever meaner men resigned.
987	இன்னா-செய்தார்க்கும் இனியவே-செய்யாக்கால், என்ன பயத்ததோ, சால்பு?
987	What fruit doth your perfection yield you say! Unless to men who work you ill good repay?
988	இன்மை ஒருவற்கு இளிவு-அன்று; சால்பு-என்னும் திண்மை உண்டாகப்பெறின்.
988	To soul with Perfect virtue's strength endued, Brings no disgrace the lack of every earthly good.
989	ஊழி பெயரினும், தாம்-பெயரார்; சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்.
989	Call them of perfect virtue's sea the shore, Who, though the fates should fail, fail not for evermore.
990	சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின்; இரு-நிலம்-தான் தாங்காது மன்னோ, பொறை!
990	The mighty earth its burthen to sustain must cease, If perfect virtue of the perfect men decrease.

100. Courtesy

100. பண்பு உடைமை

991	எண்-பதத்தால், எய்தல் எளிது-என்ப; யார்மாட்டும், பண்பு-உடைமை என்னும் வழக்கு.
991	Who easy access give to every man, they say, Of kindly courtesy will learn with ease the way.
992	அன்பு-உடைமை, ஆன்ற குடிப்-பிறத்தல்; இவ்-இரண்டும் பண்பு-உடைமை என்னும் வழக்கு.
992	Benevolence and high-born dignity, These two are beaten paths of courtesy.
993	உறுப்பு-ஒத்தல் மக்கள்-ஒப்பு அன்றால்; வெறுத்தக்க பண்பு-ஒத்தல், ஒப்பது-ஆம் ஒப்பு.
993	Men are not one because their members seem alike to outward view; Similitude of kindred quality makes likeness true.
994	நயனொடு நன்றி-புரிந்த பயன்-உடையார் பண்பு பாராட்டும், உலகு.
994	Of men of fruitful life, who kindly benefits dispense, The world unites to praise the 'noble excellence'
995	நகையுள்ளும் இன்னாது, இகழ்ச்சி; பகையுள்ளும் பண்பு-உள, பாடு-அறிவார் மாட்டு.
995	Contempt is evil though in sport. They sho man's nature know, E'en in their warth, a courteous mind will show.

996 பண்பு-உடையார்ப் பட்டு, உண்டு-உலகம்; அது-இன்றேல், மண்-புக்கு மாய்வது-மன். 996 The world abides; for 'worthy' men its weight sustain. Were it not so, 't would fall to dust again. 997 அரம்-போலும் கூர்மையரேனும், மரம்-போல்வர்; மக்கள்-பண்பு-இல்லாதவர். 997 Though sharp their wit as file, as blocks they must remain, Whose souls are void of 'courtesy humane'. 998 நண்பு-ஆற்றார்-ஆகி, நயம்-இல செய்வார்க்கும், பண்பு-ஆற்றார்-ஆதல் கடை. 998 Though men with all unfriendly acts and worngs assail, 'Tis uttermost disgrace in 'courtesy' to fail. 999 நகல்-வல்லர் அல்லார்க்கு மா-இரு-ஞாலம், பகலும், பாற்-பட்டன்று, இருள். 999 To him who knows how to smile in kindly mirth, Darkness in daytime broods o'er all the vast and mighty earth. 1000 பண்பு-இலான் பெற்ற பெருஞ்-செல்வம்; நன்-பால் கலம்-தீமையால் திரிந்தற்று. 1000 Like sweet milk soured because in filthy vessel poured, Is ample wealth in churlish man's unopened coffers stored.

101. Wealth without Benefit

101. நன்றி இல் செல்வம்

1001	வைத்தான், வாய்-சான்ற-பெரும்-பொருள்; அஃது- உண்ணான் செத்தான், செயக்கிடந்தது இல்.
1001	Who fills his house with ample store, enjoying none. Is dead, Nought with the useless heap is done.
1002	'பொருளான் ஆம், எல்லாம்' என்று, ஈயாது இவறும் மருளான், ஆம், மாணாப்-பிறப்பு.
1002	Who giving nought, opines from wealth all blessings springs, Degraded birth that doting miser's folly brings.
1003	ஈட்டம் இவறி, இசை-வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.
1003	Who lust to heap up wealth, but glory hold not dear, It burthens earth when on the stage of being they appear.
1004	எச்சம்-என்று என்-எண்ணும்-கொல்லோ; ஒருவரால் நச்சப் படாஅதவன்!
1004	Whom no one loves, when he shall pass away, What doth he look to leave behind, I pray?
1005	கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு, அடுக்கிய- கோடி-உண்டாயினும், இல்.
1005	Amid accumulated millions they are poor, Who nothing give and nought enjoy of all they store.

1006	ஏதம், பெருஞ்-செல்வம்; தான்-துவ்வான், தக்கார்க்கு-ஒன்று ஈதல் இயல்பு-இலாதான்.
1006	Their ample wealth is misery to men of churlish heart, Who nought themseleves enjoy, and nought to worthy men inpart.
1007	அற்றார்க்கு-ஒன்று ஆற்றாதான்-செல்வம்; மிகு-நலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று.
1007	Like woman fair in lonelihood who aged grows, Is wealth of him on needy men who nought bestows.
1008	நச்சப்படாதவன் செல்வம்; நடுவூருள் நச்சு-மரம் பழுத்தற்று.
1008	When he whom no man loves exults in great prosperity, 'Tis as when fruits in midmost of the town some poisonous tree.
1009	அன்பு-ஒரீஇ, தற்-செற்று, அறம்-நோக்காது, ஈட்டிய ஒண்-பொருள் கொள்வார், பிறர்.
1009	Who love abandon, self afflict, and virtu's way forsake To heap up glittering wealth, their hoards shall others take.
1010	சீருடைச்-செல்வர் சிறு-துனி; மாரி வறம் கூர்ந்தனையது உடைத்து.
1010	'Tis as when rain-cloud in the heaven grows dry, When generous wealthy man endures brief poverty.

102. The Possession of Shame

102. நாண் உடைமை

1011	கருமத்தான் நாணுதல், நாணு; திருநுதல் நல்லவர் நாணு, பிற.
1011	To shrink abashed from evil deed is 'generous shame'; Other is that of bright-browed ones of virtuous fame.
1012	ஊண், உடை, எச்சம், உயிர்க்கு-எல்லாம் வேறு-அல்ல; நாண்-உடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
1012	Food, clothing and other things alike all beings own; By sense of shame the excellence of men is known.
1013	ஊனைக்-குறித்த, உயிர்-எல்லாம்; நாண்-என்னும் நன்மை குறித்தது, சால்பு.
1013	All spirits homes of flesh as habitation claim, And perfect virtue ever dwells with shame.
1014	அணி-அன்றோ, நாண்-உடைமை சான்றோர்க்கு! அஃது- இன்றேல் பிணி-அன்றோ, பீடு-நடை!
1014	And is not shame an ornament to men of dignity? Without it step of stately pride is piteous thing to see.
1015	'பிறர்-பழியும் தம்-பழியும் நாணுவார்; நாணுக்கு உறைபதி' என்னும், உலகு.
1015	As home of virtuous shame by all the world the men are known, Who feel ashamed for others, guilt as for their own.

1016 நாண் வேலி-கொள்ளாது-மன்னோ, வியல்-ஞாலம் பேணலர்; மேலாயவர். 1016 Unless the hedge of shame inviolate remain, For men of lofty soul the earth's vast realms no charms retain. நாணால் உயிரைத்-துறப்பர்; உயிர்ப்-பொருட்டால் 1017 நாண்-துறவார்; நாண்-ஆள்பவர். 1017 The men of modest soul for shame would life an offering make, But ne'er abandon virtuous shame for life's dear sake. 1018 பிறர் நாணத்-தக்கது தான்-நாணான் ஆயின், அறம் நாணத்-தக்கது உடைத்து. 1018 Though know'st no shame, while all around ashamed must be; Virtue will shrink away ashamed of thee! குலம்-சுடும், கொள்கை பிழைப்பின்; நலம்-சுடும், 1019 நாண்-இன்மை நின்றக்-கடை. 1019 'Twill race consume if right observance fail; 'Twill every good consume if shamelessness prevail. 1020 நாண் அகத்து-இல்லார் இயக்கம்; மரப்பாவை நாணால் உயிர்-மருட்டியற்று. 1020 'Tis as with strings a wooden puppet apes life's functions, when Those void of shame within hold intercourse with men.

103. The Way to Sustain the Family 103. குடி செயல் வகை

1021	'கருமம் செய', ஒருவன், 'கைதூவேன்' என்னும் பெருமையின், பீடு-உடையது இல்.
1021	Who says 'I'll do my work, nor slack my hand', His greatness, clothed with dignity supreme, shall stand.
1022	ஆள்வினையும், ஆன்ற-அறிவும்; என-இரண்டின் நீள்-வினையான், நீளும் குடி.
1022	The manly act and knowledge full, when these combine In deed prolonged, then lengthens out the race's line
1023	'குடி செய்வல்' என்னும் ஒருவற்கு, தெய்வம் மடி-தற்று, தான் முந்துறும்.
1023	'I'll make my race renowned', if man shall say, With vest succinct the goddess leads the way.
1024	சூழாமல் தானே முடிவு-எய்தும்; தம்-குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு.
1024	Who labours for his race with unremitting pain, Without a thought, spontaneously, his end will gain.
1025	குற்றம் இலனாய், குடி-செய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச்-சுற்றும், உலகு.
1025	With blameless life who seeks to build his race's fame, The world shall circle him, and kindred claim.

1026 நல்-ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்-பிறந்த இல்-ஆண்மை ஆக்கிக்-கொளல். 1026 Of virtuous manliness the world accords the praise To him who gives his powers, the house from which he sprang to raise. 1027 அமரகத்து வன்கண்ணர் போல, தமரகத்தும் ஆற்றுவார் மேற்றே, பொறை. 1027 The fearless hero bears the brunt amid the warrior throng; Amid his kindred so the burthen rests upon the strong. 1028 குடி-செய்வார்க்கு இல்லை, பருவம்; மடி-செய்து, மானம் கருத, கெடும். 1028 Wait for no season, when you would your house uprear; 'Twill perish, if you wait supine, or hold your honour dear. 1029 இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ; குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு! 1029 Is not his body vase that various sorrows fill, Who would his household screen from every ill? 1030 இடுக்கண் கால்-கொன்றிட, வீழும்; அடுத்து-ஊன்றும் நல்-ஆள் இலாத குடி. 1030 When trouble the foundation saps the house must fall, If no strong hand be nigh to prop the tottering wall.

104. Agriculture

104. உழவு

1031	சுழன்றும் ஏர்ப்-பின்னது, உலகம்; அதனால், உழந்தும் உழவே தலை.
1031	Howe'er they roam, the world must follow still the plougher's team; Though toilsome, culture of the ground as noblest toil esteem.
1032	உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி; அஃது-ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
1032	The ploughers are the linch-pin of the world; they bear Them up who other works perform, too weak its toils to share.
1033	உழுது, உண்டு, வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்று-எல்லாம் தொழுது, உண்டு, பின்-செல்பவர்.
1033	Who ploughing eat their food, they truly live; The rest to others bend subservient, eating what they give.
1034	பல-குடை நீழலும், தம்-குடைக்-கீழ்க் காண்பர்; அலகு-உடை நீழலவர்.
1034	O'er many a land they'll see their monarch reign, Whose fields are shaded by the waving grain.
1035	இரவார்; இரப்பார்க்கு-ஒன்று ஈவர்; கரவாது கை-செய்து ஊண் மாலையவர்.
1035	They nothing ask from others, but to askers give, Who raise with thier own hands the food on which they live.

1036	உழவினார் கைம்மடங்கின், இல்லை; 'விழைவதூஉம் விட்டேம்' என்பார்க்கு நிலை.
1036	For those who've left what all men love no place is found, When they with folded hands remain who till the ground.
1037	தொடிப்-புழுதி கஃசா உணக்கின், பிடித்து-எருவும் வேண்டாது, சாலப் படும்.
1037	Reduce your soil to that dry state When ounce is quarter-ounce's weight;
1038	ஏரினும் நன்றால், எரு-இடுதல்; கட்டபின், நீரினும் நன்று, அதன் காப்பு.
1038	To cast manure is better than to plough; Weed well; to guard is more than watering now.
1039	செல்லான் கிழவன் இருப்பின், நிலம்-புலந்து இல்லாளின் ஊடி-விடும்.
1039	When master from the field aloof hath stood; Then land will sulk, like wife in angry mood.
1040	'இலம்!' என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின், நிலம்-என்னும் நல்லாள் நகும்.
1040	The earth, that kindly dame, will laugh to see, Men seated idle pleading poverty.

105. Poverty 105. நல்குரவு

1041	'இன்மையின் இன்னாதது யாது?' எனின், இன்மையின் இன்மையே இன்னாதது.
1041	You ask what sharper pain than poverty is known; Nothing pains more than poverty, save poverty alone.
1042	இன்மை என ஒரு-பாவி, மறுமையும் இம்மையும் இன்றி, வரும்.
1042	Malefactor matchless! poverty destroys This world's and the next world's joys.
1043	தொல்-வரவும் தோலும் கெடுக்கும், தொகையாக; நல்குரவு என்னும் நசை.
1043	Importunate desire, which poverty men name, Destroys both old descent and goodly fame.
1044	இற்பிறந்தார்-கண்ணேயும், இன்மை; இளி-வந்த சொல்-பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
1044	From penury will spring, 'mid even those of noble race, Oblivion that gives birth to words that bring disgrace.
1045	நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்- துன்பங்கள் சென்று படும்.
1045	From poverty, that grievous woe, Attendant sarrows plenteous grow.

1046	நற்-பொருள் நன்கு-உணர்ந்து சொல்லினும், நல்கூர்ந்தார் சொல்-பொருட் சோர்வு படும்.
1046	Though deepest sense, well understood, the poor man's words convey, Their sense from memory of mankind will fade away.
1047	அறம் சாரா நல்குரவு, ஈன்ற-தாயானும், பிறன்-போல நோக்கப்படும்.
1047	From indigence devoid of virtue's grace, The mother e'en that bare, estranged, will turn her face.
1048	இன்றும் வருவது கொல்லோ; நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு!
1048	And will it come today as yesterday, The grief of want that eats my soul away?
1049	நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்; நிரப்பினுள் யாது-ஒன்றும் கண்பாடு அரிது.
1049	Amid the flames sleep may men's eyelids close, In poverty the eye knows no repose.
1050	துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.
1050	Unless the destitute will utterly themselves deny, They cause their neighbour's salt and vinegar to die.

106. Mendicancy 106. இரவு

1051	இரக்க, இரத்தக்கார்க் காணின்! கரப்பின், அவர்-பழி தம்-பழி அன்று.
1051	When those you find from whom 'tis meet to ask, -for aid apply; Theirs is the sin, not yours, if they the gift deny.
1052	இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல்; இரந்தவை துன்பம் உறாஅ வரின்.
1052	Even to ask an alms may pleasure give, If what you ask without annoyance you receive.
1053	கரப்பு-இலா நெஞ்சின் கடன்-அறிவார், முன்-நின்று இரப்பும் ஓர் ஏஎர் உடைத்து.
1053	The men who nought deny, but know what's due, before their face To stand as suppliants affords especial grace.
1054	இரத்தலும், ஈதலே போலும்; கரத்தல் கனவினும் தேற்றாதார்-மாட்டு.
1054	Like giving alms, may even asking pleasant seem, From men who of denial never even dream.
1055	கரப்பு-இலார் வையகத்து உண்மையான், கண்-நின்று, இரப்பவர் மேற்கொள்வது.
1055	Because on earth the men exist, who never say them nay, Men bear to stand before their eyes for help to pray.

1056 கரப்பு-இடும்பை இல்லாரைக் காணின், நிரப்பு-இடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு-கெடும். 1056 If those you find from evil of 'denial' free, At once all plague of poverty will flee. இகழ்ந்து, எள்ளாது ஈவாரைக்-காணின்; மகிழ்ந்து-உள்ளம் 1057 உள்ளுள் உவப்பது-உடைத்து. 1057 If men are found who give and no harsh words of scorn employ, The minds of askers, through and through, will thrill with joy. 1058 இரப்பாரை இல்லாயின், ஈர்ங்கண் மா-ஞாலம் மரப்பாவை சென்று-வந்தற்று. 1058 If askers cease, the mighty earth, where cooling fountains flow, Will be a stage where wooden puppets come and go. 1059 ஈவார்-கண் என்-உண்டாம், தோற்றம்; இரந்து-கோள் மேவார் இலாஅக்கடை? 1059 What glory will there be to men of generous soul. When none are found to love the askers' role? 1060 இரப்பான், வெகுளாமை-வேண்டும்; நிரப்பு-இடும்பை தானேயும் சாலும் கரி. 1060 Askers refused from wrath must stand aloof; The plaque of poverty itself is ample proof.

107. The Dread of Mendicancy

107. இரவு அச்சம்

1061	கரவாது, உவந்து-ஈயும் கண்-அன்னார் கண்ணும் இரவாமை கோடி உறும்.
1061	Ten million-fold 'tis greater gain, asking no alms to live, Even from those, like eyes in worth, who nought concealing gladly give.
1062	இரந்தும் உயிர்-வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து கெடுக, உலகு-இயற்றியான்!
1062	If he that shaped the world desires that men should begging go, Through life's long course. let him a wanderer be and perish so.
1063	'இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம்' என்னும் வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.
1063	Nothing is harder than the hardness that will say, The plague of penury by asking alms we'll drive away.
1064	இடம்-எல்லாம் கொள்ளாத்-தகைத்தே; இடம்-இல்லாக்- காலும், இரவு-ஒல்லாச் சால்பு.
1064	Who ne'er consent to beg in utmost need, their worth Has excellence of greatness that transcends the earth.
1065	தெள்-நீர் அடு-புற்கை-ஆயினும், தாள்-தந்தது உண்ணலின் ஊங்கு-இனியது இல்.
1065	Nothing is sweeter than to taste the toil-won cheer, Though mess of pottage as tastless as the water clear.

1066	'ஆவிற்கு நீர்' என்று இரப்பினும், நாவிற்கு இரவின் இளிவந்தது இல்.
1066	E'en if a draught of water for a cow you ask, Nought's so distaseful to the tongue as beggar's task.
1067	இரப்பன், இரப்பாரை எல்லாம்; 'இரப்பின், கரப்பார் இரவன்மின்' என்று.
1067	One thing I beg of beggars all ,'If beg ye may, Of those who hide their wealth , beg not , I pray.
1068	இரவு-என்னும் ஏமாப்பு-இல் தோணி, கரவு-என்னும் பார்-தாக்க, பக்கு விடும்.
1068	The fragile bark of beggary Wrecked on denial's rock will lie.
1069	இரவு-உள்ள, உள்ளம் உருகும்; கரவு-உள்ள, உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
1069	The heart will melt away at thought of beggary; With thought of stern repulse 'twill perish utterly.
1070	கரப்பவர்க்கு யாங்கு-ஒளிக்கும் கொல்லோ? இரப்பவர் சொல்லாடப் போஒம் உயிர்!
1070	E'en as he asks, the shamefaced asker dies; Where shall his spirit hide who help denies?

108. Vileness

108. கயமை

1071	மக்களே போல்வர், கயவர்; அவர்-அன்ன ஒப்பாரி யாம்-கண்டது இல்.
1071	The base resemble men in outward form, I ween; But counterpart exact to them i've never seen.
1072	நன்று-அறிவாரின் கயவர் திரு-உடையர்; நெஞ்சத்து அவலம் இலர்!
1072	Than those of greatful heart the base must luckier be, Their minds from every anxious thought are free!
1073	தேவர் அனையர், கயவர்; அவரும்-தாம் மேவன செய்து, ஒழுகலான்!
1073	The base are as the gods; they too Do ever what they list to do!
1074	அகப்-பட்டி ஆவாரைக்-காணின், அவரின் மிகப்-பட்டுச் செம்மாக்கும், கீழ்.
1074	When base men those behold of conduct vile, They straight surpass them and exulting smile,
1075	அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்; எச்சம் அவா-உண்டேல், உண்டாம் சிறிது.
1075	Fear is the base man's virtue; if that fail, Intense desire some little may avail.

1076 அறை-பறை அன்னர் கயவர்; தாம்-கேட்ட மறை-பிறர்க்கு உய்த்து-உரைக்கலான். The base are like the beaten drum; for when they hear, 1076 The sound the secret out in every neighbour's ear. ஈர்ங்-கை-விதிரார் கயவர்; கொடிறு-உடைக்கும் 1077 கூன்-கையர் அல்லாதவர்க்கு. 1077 From off their moistened hands no clinging grain they shake, Unless to those with clenched fist their jaws who break. 1078 சொல்ல, பயன்படுவர் சான்றோர்; கரும்பு-போல் கொல்ல, பயன்படும் கீழ். 1078 The good to those will profit yield fair words who use; The base, like sugar-cane, will profit those who bruise. 1079 உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின், பிறர்-மேல் வடுக்-காண வற்று-ஆகும், கீழ். 1079 If neighbours clothed and fed he see, the base Is mighty man some hidden fault to trace? 1080 எற்றிற்கு உரியர் கயவர்; ஒன்று உற்றக்கால், விற்றற்கு உரியர் விரைந்து. 1080 For what is base man fit, if griefs assail? Himself to offer, there and then, for sale!